

แนวทางการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยของ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา

กรกฎาคม 2561

แนวทางการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยของ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา

กรกฎาคม 2561

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แนวทางการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยของ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

บทคัดย่อ
ของ
ปรารธนา ชูแสง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา

กรกฎาคม 2561

ปรารภนา ชูแสง. (2561). การจัดทำเนื้องานด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชวมงคลธัญบุรี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารและการจัดการศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อาจารย์ที่ปรึกษาปรินญาณิพนธ์:
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐะณพงค์ ศรีกาฬสินธุ์, อาจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ โปณะทอง.

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายดังนี้ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อ
การจัดทำเนื้องานด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชวมงคลธัญบุรี 4 ด้านคือ ความ
ปลอดภัยด้านอาคารสถานที่ ความปลอดภัยด้านจราจร สวัสดิการความปลอดภัย ความปลอดภัย
ด้านอาชีพ อนามัยและสิ่งแวดล้อมจำแนกตาม เพศ ชั้นปี และคณะที่ศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการ
วิจัยเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 5 ขึ้นไปของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชวมงคล
ธัญบุรีในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 380 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามแบบของลิเคิร์ทจำนวน 44 ข้อซึ่งมี
ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.974 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าคะแนนเฉลี่ย
ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการทดสอบความ
แตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อสภาพการจัดทำเนื้องานด้านความ
ปลอดภัยโดยรวมเกือบทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านสวัสดิการความปลอดภัยที่มีความเห็น
ด้วยอยู่ในระดับปานกลาง 2) นักศึกษาชั้นปีต่างกันมีความเห็นด้วยต่อการจัดทำเนื้องานด้านความ
ปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชวมงคลธัญบุรีโดยรวมในแต่ละด้านไม่ต่างกัน 3) นักศึกษา
ที่ศึกษาในขณะที่แตกต่างกันมีความเห็นด้วยต่อการจัดทำเนื้องานด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชวมงคลธัญบุรีโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน 4) นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมี
ความเห็นด้วยต่อการจัดทำเนื้องานด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชวมงคลธัญบุรี
โดยรวมแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

THE OPERATION OF SAFETY OF RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY
THANYABURI

AN ABSTRACT
BY
PRATANA CHOOSANG

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Educational Administration and Management
at Srinakharinwirot University

July 2018

Pratana Choosang. (2018). *The Safety Operation at Rajamangala University of Technology Thanyaburi*. Master thesis, M.Ed. (Educational Administration and Management). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Asst. Thanuphong Srikalasin, Dr. Chakkrit Ponathong.

The objectives of this research were to study and compare the opinions of students towards safety management at Rajamangala University of Technology, Thanyaburi. The benefit included traffic and safety in terms of occupational safety and health and environment at safety. The research sample consisted of three hundred and eighty students from first to the fifth year at the Rajamangala University of Technology Thanyaburi in the second semester of the 2016 academic year. The instrument used to collect the data was a five-level questionnaire based on forty-four items with a confidence level of 0.974. The analysis of the data included frequency, mean score, standard deviation, one-way analysis of variance and the differences were examined by Scheffe's method.

The results of the research revealed the following: 1) opinions of the overall security situation were high at all levels, except for welfare and safety at a moderate level. There was no difference in the safety performance of Rajamangala University of Technology Thanyaburi; 2) Students studying at Rajamangala University of Technology Thanyaburi; 3) Students studying at Rajamangala University of Technology Thanyaburi; 4) students of different gender had the same opinions regarding the implementation of procedures safety at Rajamangala University of Technology Thanyaburi. The safety levels at Rajamangala University of Technology Thanyaburi were not different.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง
แนวทางการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ของ
ปรารภนา ชูแสง

ได้รับการอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์จิตรชัย เอกปัญญาสกุล)
วันที่ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2561

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์	คณะกรรมการสอบปากเปล่า
..... ที่ปรึกษาหลัก	 ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐะณูพงศ์ ศรีกาฬสินธุ์)	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุพล ยงศร)
..... ที่ปรึกษาร่วม	 กรรมการ
(อาจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ โปณะทอง)	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐะณูพงศ์ ศรีกาฬสินธุ์)
	 กรรมการ
	(อาจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ โปณะทอง)
	 กรรมการ
	(อาจารย์ ดร.ประภาศรี พรหมประกาย)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จด้วยดีเป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก อาจารย์ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐะณพงศ์ ศรีกาพสินธุ์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ โปณะทอง กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่า เพื่อให้คำปรึกษาแนะนำในการจัดทำงานวิจัยนี้ทุกขั้นตอน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

กราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ประกาศศรี พรหมประกาย กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติมในการสอบปากเปล่า ที่ให้ข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.เกียรติศักดิ์ พันธุ์ลำเจียก อาจารย์ อานนท์ นิยมผล และอาจารย์ ดร.ศักดิ์ชัย นิรัญทวี ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านในสาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์และประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัยตลอดช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา และ พี่ ๆ เพื่อน ๆ ที่ไม่สามารถกล่าวนามในที่นี้ได้ทั้งหมด ที่คอยให้ความช่วยเหลือผู้วิจัยในด้านต่าง ๆ และเป็นกำลังใจให้เสมอมา

ขอขอบคุณนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการให้สัมภาษณ์และตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงสำหรับ บิดา มารดา ที่ให้การอบรมสั่งสอน สนับสนุนในการศึกษา และเป็นกำลังใจสำคัญที่ทำให้ผู้วิจัยทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี คุณค่าของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา อาจารย์ และบุคคลที่เคารพรักทุกท่าน

ปรารธนา ชูแสง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	6
ความสำคัญของการวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
กรอบแนวคิดในการวิจัย	9
สมมติฐานของการวิจัย	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
ความหมายและความสำคัญของความปลอดภัย	11
พระราชบัญญัติความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมพุทธศักราช 2554	28
องค์ประกอบด้านความปลอดภัย	31
ข้อมูลเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	41
ข้อมูลเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	43
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัย	45
3 วิธีดำเนินการวิจัย	49
การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง	49
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	50
เก็บรวบรวมข้อมูล	51
การเก็บรวบรวมข้อมูล	52
การจัดกระทำข้อมูล	53
การวิเคราะห์ข้อมูล	53
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	53
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	55
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	55
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	55
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	56

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปอภิปรายผลและ ข้อเสนอแนะ.....	72
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	72
วิธีดำเนินการวิจัย.....	72
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	73
สรุปผลการวิจัย.....	73
การอภิปรายผล.....	74
ข้อเสนอแนะ.....	80
บรรณานุกรม.....	83
ภาคผนวก.....	86
ภาคผนวก ก.....	87
ภาคผนวก ข.....	94
ภาคผนวก ค.....	97
ภาคผนวก ง.....	100
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	102

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	รูปแบบของแผนการรักษาความปลอดภัย ซึ่งมีขั้นตอนการปฏิบัติ.....	20
2	วิธีการจัดระบบความปลอดภัย.....	22
3	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา.....	50
4	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา.....	56
5	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการจัด ดำเนินการด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน.....	58
6	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีการจัด ดำเนินการด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ความปลอดภัย ด้านอาคารสถานที่ เป็นรายข้อ.....	59
7	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการจัด ดำเนินการด้านความปลอดภัย ด้านการจราจร เป็นรายข้อ.....	60
8	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการจัด ดำเนินการ ด้านความปลอดภัย สวัสดิการความปลอดภัย เป็นรายข้อ.....	61
9	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการจัด ดำเนินการ ด้านความปลอดภัย ด้านอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อมแก่นักศึกษา เป็นรายข้อ.....	62
10	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการจัด ดำเนินการ ด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา.....	63
11	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการจัด ดำเนินการด้านความปลอดภัยของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามคณะที่ศึกษา.....	64
12	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการจัด ดำเนินการ ด้านความปลอดภัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ.....	66
13	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัย ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ.....	67

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
14 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัย ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามชั้นปี.....	68
15 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัย ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามคณะที่ศึกษา.....	69
16 ความถี่ของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัย ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.....	70

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
2 การเสริมสร้างความปลอดภัยตามหลักการ 3E.....	16
3 ทฤษฎีโดมิโน 5 ตัว.....	17
4 การขาดดุลยภาพระหว่างพฤติกรรมของคนกับระบบการทำงาน.....	18
5 แผนผังการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัย.....	25
6 แผนผังการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัย.....	25
7 แผนผังการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัย.....	26
8 ป้ายสัญลักษณ์การจราจร ประเภทป้ายห้าม.....	36
9 ป้ายสัญลักษณ์การจราจร 2.....	36
10 ตราสัญลักษณ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.....	44

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ในฐานะที่เป็นกระบวนการหนึ่ง ที่มีบทบาทโดยตรงต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพเหมาะสมและมีคุณสมบัติสอดคล้องกับความต้องการในการใช้กำลังของประเทศ การศึกษาจึงหมายถึง การเจริญงอกงามเพราะการศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาบุคคลให้มีความเจริญงอกงามทุกด้าน คือ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ถ้าประเทศใดประชากรมีการศึกษาสูง ประเทศนั้นก็จะมีกำลังคนที่มีประสิทธิภาพไปด้วย (ประทุม อังกูรโรหิต. 2557) การสร้างความปลอดภัยให้แก่เด็ก นักเรียนเป็นสิ่งสำคัญ เพราะความปลอดภัยเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะสำเร็จหรือไม่ เพียงใดขึ้นอยู่กับความสุขและการมีชีวิตที่ปลอดภัย ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา สามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม รู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น รู้จักป้องกันตนเองในสภาวะคับขัน และสามารถจัดการกับชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงเป็นภารกิจสำคัญของสถานศึกษาที่จะต้องมีความนโยบายการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2560: ออนไลน์)

ประเทศไทยได้มีการออกพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2546 โดยมีสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถาบันการศึกษา ดังนั้นพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2546 หมวด 7 อันว่าด้วยเรื่องส่งเสริม ความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา มาตรา 63 กำหนดไว้ว่าสถาบันการศึกษาต้องจัดให้มีระบบงานและกิจกรรมในการแนะแนวให้คำปรึกษาและฝึกอบรมแก่ ผู้เรียนและผู้ปกครอง เพื่อส่งเสริมความประพฤติที่เหมาะสม ความรับผิดชอบต่อสังคม และความปลอดภัยแก่ผู้เรียน ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และมาตรา 64 ได้กำหนดไว้ว่า ผู้เรียนต้องประพฤติตนตามระเบียบของสถาบันการศึกษาและตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (ธนกร หวังพิพัฒน์วงศ์. 2560: ออนไลน์)

จากกฎข้อบังคับของพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กและเยาวชน พ.ศ.2546 นี้ทำให้กระทรวงศึกษาธิการได้ออกกฎกระทรวงขึ้น 2 ฉบับ โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้ กฎกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 1 ว่าด้วยเรื่องหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการจัดระบบงานแนะแนวและระบบความปลอดภัยกฎกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 2 ว่าด้วยเรื่องความประพฤติของผู้เรียนนอกจากนี้ยังได้กำหนดแนวนโยบายและการวางแผนรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา โดยมีเป้าหมายให้นักเรียน นักศึกษาทุกคนในสถานศึกษาได้รับการคุ้มครองดูแลความปลอดภัยผู้บริหาร

สถานศึกษา ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครองนักเรียนมีแนวทางในการป้องกัน และรักษาความปลอดภัยของนักเรียน นักศึกษา หน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีส่วนร่วมในการดูแล ความปลอดภัยให้แก่นักเรียนนักศึกษา อีกทั้งยังได้กำหนดนโยบายดังนี้ กำหนดนโยบายให้ หน่วยงานทางการศึกษาหรือสถาบันการศึกษาในสังกัดต้องการจัดดำเนิน การดูแลความปลอดภัย ให้กับผู้เรียน มีการประสานงานองค์กรเครือข่ายทั้งภาครัฐและเอกชนให้มีส่วนร่วมในการดูแลความ ปลอดภัยให้แก่ผู้เรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมและสนับสนุนให้หน่วยงานทางการศึกษาและ สถาบันการศึกษามีการพัฒนาการจัดดำเนินการดูแลความปลอดภัยให้แก่ผู้เรียนอย่างเข้มแข็งและ ติดตามและประเมินผลการจัดดำเนินการดูแลความปลอดภัยให้แก่ผู้เรียนระดับสถาบันการศึกษา (นิภา แก้วศรีงาม. 2560: ออนไลน์) ทั้งนี้องค์กรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทางการศึกษาต่างได้ ดำเนินการเพื่อตอบสนองนโยบายที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดโดยได้จัดทำแผนการรักษาความ ปลอดภัยในสถาบันการศึกษาขึ้น โดยแผนการรักษาความปลอดภัยในสถาบันการศึกษามี สารสำคัญดังนี้ แผนการรักษาความปลอดภัยในสถาบันการศึกษาจะเน้นการมีส่วนร่วมระหว่าง ผู้เรียน คณาจารย์ ผู้ปกครอง ชุมชน และเครือข่าย โดยร่วมกันวางแผนป้องกัน แก้ไข ควบคุม กำกับ ติดตาม และรายงาน โดยมีองค์ประกอบที่ควรพิจารณา 2 ประการ คือ สารสำคัญของ แผนการรักษาความปลอดภัยในสถาบันการศึกษา และรูปแบบของแผนการรักษาความปลอดภัย (การสร้างความปลอดภัยให้กับนักเรียน. 2556: ออนไลน์)

การจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถาบันอุดมศึกษาจัดว่าเป็นภารกิจหนึ่งที่สำคัญ ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการจัดดำเนินการด้านวิชาการ ทั้งนี้อุบัติเหตุและอุบัติภัยหากเกิดขึ้นใน สถาบันอุดมศึกษาและไม่ว่าจะเกิดขึ้นในรูปแบบใด ล้วนแต่เป็นสร้างความสูญเสียและเสียหายให้แก่ ผู้ประสบทั้งสิ้น ดังนั้นการที่สถาบันอุดมศึกษาจะจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยจึงมีความ จำเป็นต้องทราบถึงสาเหตุแห่งการเกิดอุบัติเหตุและอุบัติภัยเพื่อนำไปเป็นแนวทางในการวาง มาตรการป้องกันและวางแผนจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยให้มีประสิทธิภาพ บอยล์ (Boyle. 2015: ออนไลน์) ตามที่มาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดให้คณะกรรมการ การอุดมศึกษา เสนอมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทาง วิชาการของ สถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญา ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่ง และกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องของคณะกรรมการการอุดมศึกษา จึงได้ดำเนินการจัดทำมาตรฐาน สถาบันอุดมศึกษาเพื่อนำไปสู่ การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาตามกลุ่มสถาบันที่มีปรัชญา วัตถุประสงค์ และพันธกิจในการจัดตั้ง ที่แตกต่างกัน เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดการศึกษา ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 และมาตรา 16 แห่ง พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ การอุดมศึกษา จึงประกาศมาตรฐาน สถาบันอุดมศึกษา ไว้ดังต่อไปนี้ มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา

ประกอบด้วยมาตรฐานด้านกายภาพ สถาบันอุดมศึกษามีอาคารที่ประกอบด้วยลักษณะสำคัญของอาคารเรียนที่ดี มีห้องครบทุกประเภท พื้นที่ใช้สอยที่ใช้ในการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมทุกประเภทมีจำนวน เพียงพอ และเหมาะสมกับจำนวนอาจารย์ประจำ จำนวนนักศึกษาในแต่ละหลักสูตรและจำนวนนักศึกษาตามแผนการรับนักศึกษา ตามเกณฑ์พื้นที่ใช้สอยอาคารโดยประมาณ รวมทั้งต้องจัดให้มี ห้องสมุดตามเกณฑ์มาตรฐาน มีครุภัณฑ์ประจำอาคาร ครุภัณฑ์การศึกษา และคอมพิวเตอร์จำนวน เพียงพอต่อการจัดการศึกษา ทั้งนี้ อาคารและบริเวณอาคารจะต้องมีความมั่นคง ปลอดภัย ถูกสุขลักษณะ หรือความจำเป็นอย่างอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด แม้ว่าสถานศึกษามีการดำเนินงานด้านความปลอดภัยแก่นักศึกษา โดยหลายแห่งได้ผนวกเข้ากับระบบงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ตามประกาศประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายที่สถาบันอุดมศึกษาพึงปฏิบัติต่อนิสิตนักศึกษา ตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2556 กำหนดให้การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาในภาพรวมของประเทศ มีความเจริญก้าวหน้าขึ้น การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 ประกอบกับมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดนโยบายที่สถาบันอุดมศึกษาพึงปฏิบัติต่อนิสิตนักศึกษาโดยกำหนดสถาบันอุดมศึกษาพึงจัดให้นิสิตนักศึกษาได้รับบริการ และสวัสดิการ รวมทั้งได้รับการดูแลสวัสดิภาพระหว่างอยู่ในสถานศึกษา เช่น บริการด้านสุขภาพ บริการให้คำปรึกษาแนะแนวอาชีพ สวัสดิการหอพัก และระบบรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 15 กันยายน 2531 สืบเนื่องจากการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่มุ่งเน้นการกระจายอำนาจ การบริหารจัดการสู่สถานศึกษาระดับอุดมศึกษา เพื่อให้สถานศึกษาของรัฐดำเนินการโดยอิสระและมีความคล่องตัวในการบริหาร จัดการภายใต้การกำกับดูแลของสถาบัน ดังนั้น สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลจึงได้ปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับเดิมและยกร่าง เป็นพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล โดยมีการรวมวิทยาเขตจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน 9 แห่ง โดยมีวัตถุประสงค์ให้ 9 มหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่สามารถจัดการศึกษา วิชาการ และวิชาชีพขั้นสูงที่เน้นการปฏิบัติทั้งในระดับปริญญาตรี โท และเอก เพื่อรองรับการศึกษาต่อของผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอาชีวศึกษาเป็นหลัก รวมถึงให้โอกาสแก่ผู้เรียนจากวิทยาลัยชุมชน และการศึกษาขั้นพื้นฐานในการศึกษาต่อวิชาชีพระดับปริญญาตรี ซึ่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ตามแนวทางในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ผนวกกับศักยภาพของราชมงคลที่มีวิทยาเขตกระจายอยู่ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย และที่สำคัญเหนือสิ่งอื่นใดคือการยึดมั่นในปรัชญาและอุดมการณ์ของราชมงคลที่จะสนองตอบ พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่ได้

พระราชทานแก่นักบิดิตของราชมณฑล มาเป็นหลักในการจัดการศึกษาของราชมณฑลตลอดไป การแก้ไขพระราชบัญญัติของราชมณฑลในครั้งนี้ จึงมีปรากฏอย่างชัดเจนในมาตรา 7 แห่งร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมณฑล พ.ศ.2548 ที่กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมณฑลไว้ ความว่า “ให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมณฑล เป็นสถาบันอุดมศึกษาด้านวิชาชีพและเทคโนโลยี มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงที่เน้นการปฏิบัติ การสอน การวิจัย การผลิตครูวิชาชีพ การจัดการศึกษา ตลอดชีวิตด้านวิชาชีพ ให้บริการวิชาการแก่สังคม ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและรักษาสงแวดล้อม” จากวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยฯ ดังกล่าว นำไปสู่เป้าหมายในการจัดการศึกษาของราชมณฑลที่มุ่งสู่การผลิต“บัณฑิตนักปฏิบัติ” ดังเช่นที่เคยปฏิบัติมาตั้งแต่ในอดีต จนถึงปัจจุบัน และกำลังจะก้าวสู่ออนาคต แต่จะต่างกันตรงที่กระบวนการในการจัดการศึกษาให้ได้มาซึ่งบัณฑิตนักปฏิบัตินั้น จะต้องมีความเข้มข้น และเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น รวมทั้งเหมาะสมกับการพัฒนาประเทศที่ต้องการบุคคลดังกล่าวอย่างสอดคล้องกัน (ฝ่ายพัฒนาและเผยแพร่เว็บไซต์. 2560: ออนไลน์)

หากกล่าวถึงการจัดการด้านความปลอดภัยในสถานศึกษาแล้วนั้นแม้ว่าสถานศึกษามีการดำเนินงานด้านความปลอดภัยแก่นักศึกษา โดยหลายแห่งได้ผนวกเข้ากับระบบงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน ข่าวอุบัติเหตุได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิตของนักศึกษาในสถานศึกษายังปรากฏให้เห็นอยู่เป็นประจำ ดังนั้นการศึกษานั้นจะนำไปสู่การพัฒนากระบวนการบริหารอย่างมีส่วนร่วมในการจัดการด้านความปลอดภัยในสถานศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญการดำรงชีวิตของเด็กและเยาวชนในปัจจุบันอยู่ท่ามกลางสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เสี่ยงต่อความ ไม่ปลอดภัยในชีวิตและขาดการดูแลอย่างแท้จริง ดังเห็นได้จากการมีข่าวเด็กถูกทำร้ายร่างกายและจิตใจ การประสบอุบัติเหตุ และการได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิต โดยบ่อยครั้งพบว่าเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นในรั้วสถานศึกษา เช่นปัญหาความรุนแรง การประสบอุบัติเหตุจากการเล่นการได้รับบาดเจ็บจากสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา เป็นต้น ซึ่งที่จริงแล้วสถานศึกษาควรเป็นสถานที่ให้เด็กอยู่อย่างมีความสุขและได้รับการคุ้มครองดูแลด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน แม้ว่าพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2559 กำหนดให้การจัดการศึกษาเป็นไปเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนที่ ดี สุข และเก่ง แต่การที่ผู้เรียนจะมีคุณลักษณะดังกล่าวได้นั้น ผู้เรียนต้องมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี รวมทั้งการมีชีวิตอยู่อย่างปลอดภัย โดยพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 63 ได้กำหนดให้ สถานศึกษาต้องจัดให้มีระบบงานและกิจกรรมในการแนะแนวให้คำปรึกษาและฝึกอบรมแก่นักเรียนและผู้ปกครองถึงนโยบายให้หน่วยงานทางการศึกษาหรือสถาบันการศึกษาในสังกัดต้องการจัดดำเนินการดูแลความปลอดภัยให้กับผู้เรียน ประสานงานองค์กรเครือข่ายทั้งภาครัฐและเอกชนให้มีส่วนร่วมในการดูแลความปลอดภัยให้แก่ผู้เรียน ส่งเสริมและสนับสนุนให้หน่วยงานทางการศึกษาและสถาบันการศึกษา มีการพัฒนาการจัดดำเนินการดูแลความปลอดภัยให้แก่ผู้เรียนอย่างเข้มแข็งและติดตามและประเมินผลการจัดดำเนินการดูแลความปลอดภัยให้แก่ผู้เรียนระดับสถาบันการศึกษา เพื่อส่งเสริมความประพฤติที่เหมาะสม มีความรับผิดชอบต่อสังคม และจัดความปลอดภัยแก่นักเรียนและนักศึกษา ดังปณิญาสากลขององค์การยูเนสโกที่ประกาศไว้ว่า education for all and all for education ซึ่งหมายถึงการศึกษาเพื่อคนทุกคน และคนทุกคนควรมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ยูเนสโก (UNESCO. 2000: 152)

ทั้งนี้เพื่อเป็นการสำรวจความคิดเห็นทั่วไปของนักศึกษาที่มีต่อการจัดดำเนินงานด้านความปลอดภัย ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีผู้วิจัยจึงได้สัมภาษณ์ตัวแทนนักศึกษา และพบประเด็นต่างๆ ที่น่าสนใจ ดังนี้ (ตัวแทนนักศึกษาชั้นปีที่ 1; ตัวแทนนักศึกษาชั้นปีที่ 2; ตัวแทนนักศึกษาชั้นปีที่ 3; ตัวแทนนักศึกษาชั้นปีที่ 4; 2560: สัมภาษณ์)

ความปลอดภัยด้านอาคารสถานที่ พบว่า จำนวนห้องเรียนมีสภาพห้องเรียนที่ชำรุดทรุดโทรม ต้องการมีพื้นที่หรือห้องสำหรับให้นักศึกษาพบปะพูดคุย หรือทำงาน รวมไปถึงพื้นที่ใช้ดำเนินกิจกรรมต่างๆ ให้มากขึ้น อีกทั้งบางรายวิชาที่ต้องเรียนรวม ซึ่งมีนักศึกษาจำนวนมาก แต่สื่อและอุปกรณ์ไม่เพียงพอ ห้องน้ำและอุปกรณ์สาธารณูปโภค ชำรุดบางอย่างไม่สามารถใช้งานได้ ระบบน้ำและไฟฟ้า ยังไม่ดีเท่าที่ควร ความสะอาดของอาคารเรียน

ความปลอดภัยด้านจราจร พบว่า ด้านสถานที่จอดรถภายในมหาวิทยาลัยนั้นมีจำนวนไม่เพียงพอกับความต้องการของนักศึกษาและบุคลากรภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จึงเป็นผลก่อให้เกิดการจอดรถแบบมกง่าย จอดรถซ้อนคัน จอดรถไม่เป็นที่เป็นทางและส่งผลให้การจราจรติดขัดปัญหาด้านการจราจรบริการของทางมหาวิทยาลัยเมื่อถารถบริการมาจอดตามป้ายแล้วนักศึกษา ก็จะวิ่งมุงกันขึ้นรถทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่ายเพราะมีรถที่ตามหลังมาด้านการเดินข้ามถนนของนักศึกษา และบุคลากรนั้นเวลาเดินข้ามถนนมักไม่ค่อยสนใจรถที่วิ่งอยู่ที่ท้องถนนทำให้เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง

ด้านสวัสดิการความปลอดภัย พบว่า หน่วยงานดูแลรับผิดชอบด้านสวัสดิการให้นักศึกษาไม่ได้มีหน่วยแพทย์หรือพยาบาลประจำทำให้เวลานักศึกษาเกิดอุบัติเหตุเล็กน้อยไม่สามารถเข้าใช้บริการได้ หอพักนักศึกษาภายในวิทยาลัยมีความชำรุดทรุดโทรม ไม่มีระบบดูแลรักษาความปลอดภัยที่แน่นหนาบางครั้งเกิดของหายบ่อย หน่วยงานรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินภายในมหาวิทยาลัยไม่ได้มีกำหนดให้บุคคลภายนอกแลกบัตร หรือจัดทำสติ๊กเกอร์ให้บุคลากรภายในวิทยาลัย

ด้านอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม พบว่า สภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีเป็นวิทยาลัยที่บริเวณพื้นที่มาก และอยู่ในระยะปรับปรุงอาคารเรียนรวมถึงการก่อสร้างต่างๆ แต่ไม่ได้ติดป้ายประกาศหรือมีการนำป้ายมาคลุมพื้นที่บริเวณก่อสร้าง จึงทำให้อาจเกิดอุบัติเหตุจากวัสดุอุปกรณ์ตกหล่นได้ อีกทั้งบริเวณพื้นที่ภายในวิทยาลัยนั้น มีบริเวณที่เป็นสนามหญ้าบ่อน้ำเยอะ ในช่วงฤดูฝน ที่มีฝนตกทำให้น้ำขังและเป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์ เช่นยุงลาย ู เป็นต้น

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาแนวทางการดำเนินงานด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตามนโยบายที่สถาบันอุดมศึกษาพึงปฏิบัติ ต่อนิสิตนักศึกษา จำนวน 4 ด้านได้แก่ ความปลอดภัยด้านอาคารสถานที่ ความปลอดภัยด้านจราจร ด้านสวัสดิการความปลอดภัย ความปลอดภัยด้านอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม เพื่อนำเสนอต่อผู้บริหารเพื่อการพิจารณานำไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดแผนมาตรการส่งเสริมและพัฒนา ระบบความปลอดภัยภายในคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อีกทั้งช่วยให้นักศึกษาเป็นผู้ที่สมบูรณ์มีความพร้อมและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข และเป็นที่ยังประสงค์ของสังคม

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดดำเนินงานด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตามนโยบายที่สถาบันอุดมศึกษาพึงปฏิบัติต่อนิสิตนักศึกษา จำนวน 4 ด้านได้แก่ ความปลอดภัยด้านอาคารสถานที่ ความปลอดภัยด้านจราจร ด้านสวัสดิการความปลอดภัย ความปลอดภัยด้านอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม
2. เพื่อเปรียบเทียบแนวทางการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตาม เพศ ชั้นปีที่ศึกษา และคณะวิชาที่ศึกษา
3. เพื่อศึกษาแนวทางการจัดดำเนินงานด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ความสำคัญของการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยจะเป็นข้อมูลให้ผู้บริหาร คณาจารย์ นักศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบถึงการดำเนินการด้านความปลอดภัยใน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตามนโยบายที่สถาบันอุดมศึกษาพึงปฏิบัติต่อนิสิตนักศึกษา

ซึ่งสามารถนำไปใช้กำหนดมาตรการดำเนินการด้านความปลอดภัย อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมพัฒนา และปรับปรุง งานด้านความปลอดภัยภายใน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งนี้การดำเนินการด้านความปลอดภัยที่มีคุณภาพ ย่อมส่งผลที่เอื้อต่อการใช้ชีวิตและการเรียนรู้ของผู้เรียนทำให้เกิดความพร้อมทั้งทางร่างกายและจิตใจอันนำไปสู่การเรียนรู้ที่ยั่งยืนและสมบูรณ์

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติจำนวน 9 คณะ คือ คณะศิลปศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะเทคโนโลยีการเกษตร คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ ซึ่งเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียน ที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4 ชั้นปีที่ 5 และชั้นปีที่สูงกว่า จำนวน 10,195 คน (ข้อมูลจากสำนักส่งเสริมงานวิชาการและงานทะเบียนพฤษภาคม 2560)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น แบ่งเป็น ดังนี้

1.1 เพศ จำแนกเป็น

1.1.1 เพศหญิง

1.1.2 เพศชาย

1.1.3 เพศทางเลือก

1.2 ชั้นปี

1.2.1 ชั้นปีที่ 1

1.2.2 ชั้นปีที่ 2

1.2.3 ชั้นปีที่ 3

1.2.4 ชั้นปีที่ 4

1.2.5 ชั้นปีที่ 5 ขึ้นไป

1.3 คณะที่ศึกษา จำแนกเป็น

1.3.1 คณะศิลปศาสตร์

1.3.2 คณะบริหารธุรกิจ

1.3.3 คณะวิศวกรรมศาสตร์

1.3.4 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

1.3.5 คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน

1.3.6 คณะเทคโนโลยีการเกษตร

1.3.7 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

1.3.8 คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

1.3.9 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นการจัดดำเนินงานด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 4 ด้าน ได้แก่

2.1 ความปลอดภัยด้านอาคารสถานที่

2.2 ความปลอดภัยด้านจราจร

2.3 ด้านสวัสดิการความปลอดภัย

2.4 ความปลอดภัยด้านอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม

นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา หมายถึง การจัดทำแนวทางการดำเนินสวัสดิการศึกษาในสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นให้สถานศึกษาจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการป้องกันและบริหารจัดการภายในสถานศึกษา เพื่อไม่ให้เกิดอุบัติเหตุต่อผู้เรียน สามารถนำ

ประสบการณ์ไปใช้ในการดำเนินชีวิตในสังคมด้วยความปลอดภัยการดำเนินงานด้านสวัสดิการศึกษากิจการดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา ตามแนวนโยบายและการวางแผนรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา ได้แก่การกำหนดนโยบายของสถาบันการศึกษาที่ดำเนินการดูแลความปลอดภัยให้กับนักศึกษาการประสานงานองค์กรเครือข่ายทั้งภาครัฐและเอกชนให้มีส่วนร่วมในการดูแลความปลอดภัยให้แก่นักศึกษา การส่งเสริมและสนับสนุนให้หน่วยงานทางการศึกษาและสถาบันการศึกษามีการพัฒนาการดำเนินการดูแลความปลอดภัยให้แก่ศึกษาอย่างเข้มแข็งและติดตามและประเมินผลการดำเนินการดูแลความปลอดภัยให้แก่ผู้เรียนระดับสถาบันการศึกษา

ความปลอดภัยด้านอาคารสถานที่ หมายถึง อาคารสถานที่ที่เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่ง ที่ช่วยให้สถานศึกษาดำเนินงานไปได้โดยสะดวกอาคารสถานที่เป็นสิ่งจำเป็นต่อการดำเนินงานของสถานศึกษาเช่นเดียวกับบ้านเป็นสิ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของคนจึงควรที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญต่อการบริหารงานอาคารสถานที่ให้เหมาะสมกับสำคัญของงาน ซึ่งเป็น ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนโดยตรง เป็นที่เก็บวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานต่างๆ ของสถานศึกษา ได้แก่อาคารเรียน ซึ่งรวมถึงห้องเรียน และห้องพิเศษต่างๆ เช่น ห้องสมุด ห้องพัสดุ ฯลฯ อาคารประกอบ หรือสิ่งปลูกสร้างอื่นๆ เช่น อาคารอเนกประสงค์ โรงฝึกงาน โรงอาหาร ห้องน้ำ เรือนเพาะชำ รั้ว ถังประปา ฯลฯ บริเวณสถานศึกษา เช่น สนาม ถนน ที่พักผ่อนหย่อนใจ ด้านระบบไฟฟ้า ด้านอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัย บันไดและเส้นทางหนีไฟ เจ้าหน้าที่ดูแลอาคารสถานที่ ฯลฯ (สุทิน พรหมลี. ออนไลน์)

ความปลอดภัยด้านจราจร หมายถึง การจำกัดความเร็วที่ขับในสถานศึกษา การแบ่งเส้นทางเดินและเส้นทางรถให้ชัดเจน การกำหนดให้มีป้ายบอกทางจราจรและสถานที่ตรวจสอบสภาพรถที่ให้บริการในสถานศึกษาให้มีสภาพที่ปลอดภัยตลอดเวลา การกำหนดให้มีทางม้าลายให้เหมาะสม เป็นต้น (ความปลอดภัยในสถานศึกษา. 2559)

สวัสดิการความปลอดภัย หมายถึง การที่สถานศึกษากำหนดให้มีหน่วยงานดูแลรับผิดชอบด้านสวัสดิการให้แก่ศึกษา ได้แก่การให้ข้อมูลข่าวสารและให้คำปรึกษาทางด้านสุขภาพ ด้านสิทธิทางการแพทย์ แก่นักศึกษาการให้บริการทางการแพทย์โดยจัดตั้งเป็นศูนย์การแพทย์ หน่วยบริการทางการแพทย์เพื่อให้บริการด้านการรักษาพยาบาลแก่นักศึกษา มีการจัดทำบันทึกสุขภาพอนามัยของนักศึกษา และการจัดทำประกันอุบัติเหตุ-อุบัติเหตุให้แก่ศึกษา

ความปลอดภัยด้านอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม หมายถึง อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม เป็นสิ่งสำคัญที่จะนำมาซึ่งความสำเร็จของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อใส่ใจต่อความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดีของผู้เกี่ยวข้องทุกคน ไม่ว่าจะเป็นนักศึกษา คณาจารย์ รวมทั้งชุมชนโดยรอบ ได้แก่ กิจกรรม 5ส. กำหนดระเบียบ กฎ ข้อบังคับต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพงานเพื่อความปลอดภัย ติดตามตรวจสอบเสนอแนะแนวทางให้การปฏิบัติ งานดำเนินไปอย่างปลอดภัย และมีประสิทธิภาพ สร้างจิตสำนึกด้านความปลอดภัยแก่นักศึกษา จัดทำแผนฉุกเฉินในกรณีเกิดไฟไหม้ รวมทั้งฝึกซ้อมตามแผนทุก 6 เดือน การประสานงานกับหน่วยงานภายนอก เพื่อช่วยเหลือกรณีไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ได้ การจัดทำรายงานอุบัติเหตุและจัดทำสถิติอุบัติเหตุ เตรียมอุปกรณ์ป้องกันอันตราย เป็นต้น

มาตรการให้ความปลอดภัย หมายถึง เป็นวิธีการอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ที่ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในสถานศึกษาต่าง ๆ ต้องมีความตระหนักในความสำคัญ และเล็งเห็นความจำเป็นเร่งด่วนที่ทุก ๆ ฝ่ายต้องร่วมกันแสวงหาแนวทางที่เป็นรูปธรรมในการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนให้ได้เรียนรู้อย่างมีความสุข สามารถอยู่ในระบบการศึกษาได้ตลอดหลักสูตรและมีทักษะชีวิตเพียงพอที่จะดูแลตนเองให้ปลอดภัยท่ามกลางสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ไม่สร้างสรรค์ อุบัติเหตุ และอุบัติเหตุ ที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักเรียน ที่สำคัญ คือ การรักษาความปลอดภัย ในสถานศึกษา ดังนั้นผู้ให้ความหมายความปลอดภัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

1.1 เพศ จำแนกเป็น

1.1.1 เพศหญิง

1.1.2 เพศชาย

1.1.3 เพศทางเลือก

1.2 ชั้นปีจำแนกเป็น

1.2.1 ชั้นปีที่ 1

1.2.2 ชั้นปีที่ 2

1.2.3 ชั้นปีที่ 3

1.2.4 ชั้นปีที่ 4

1.2.5 ชั้นปีที่ 5 ขึ้นไป

1.3 คณะที่ศึกษา จำแนกเป็น

1.3.1 คณะศิลปศาสตร์

1.3.2 คณะบริหารธุรกิจ

1.3.3 คณะวิศวกรรมศาสตร์

1.3.4 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

1.3.5 คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน

1.3.6 คณะเทคโนโลยีการเกษตร

1.3.7 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

1.3.8 คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบ

แฟชั่น

1.3.9 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการ

ออกแบบ

ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัด
ดำเนินการด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 4 ด้านได้แก่

1. ความปลอดภัยด้านอาคารสถานที่
2. ความปลอดภัยด้านจราจร
3. ด้านสวัสดิการความปลอดภัย
4. ความปลอดภัยด้านอาชีว

อนามัยและสิ่งแวดล้อม

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานของการวิจัย

1. นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและแต่ละด้านแตกต่างกัน
2. นักศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและแต่ละด้านแตกต่างกัน
3. นักศึกษาในคณะที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและแต่ละด้านแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาต่อสภาพการดำเนินงานด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีตามนโยบายที่สถาบันอุดมศึกษาพึงปฏิบัติต่อนิสิตนักศึกษา จำนวน 4 ด้านได้แก่ ด้านอาคารสถานที่ ด้านจราจร ด้านสวัสดิการ ด้านอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามสาระดังนี้

1. ความหมายและความสำคัญของความปลอดภัย
2. พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อม
3. องค์ประกอบของความปลอดภัย
 - 3.1 ความปลอดภัยด้านอาคารสถานที่
 - 3.2 ความปลอดภัยด้านจราจร
 - 3.3 สวัสดิการความปลอดภัย
 - 3.4 ความปลอดภัยด้านอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม
4. ตัวแปรที่มีผลต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัย
 - 4.1 เพศ
 - 4.2 ชั้นปี
 - 4.3 คณะที่ศึกษา
5. ข้อมูลเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัย

1. ความหมายและความสำคัญของความปลอดภัย

ความหมายของความปลอดภัย มาตรการให้ความปลอดภัย เป็นวิธีการอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ที่ครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในสถานศึกษาต่าง ๆ ต้องมีความตระหนักในความสำคัญและเล็งเห็นความจำเป็นเร่งด่วนที่ทุก ๆ ฝ่ายต้องร่วมกันแสวงหาแนวทางที่เป็นรูปธรรมในการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนให้ได้เรียนรู้อย่างมีความสุข สามารถอยู่ในระบบการศึกษาได้ตลอดหลักสูตรและมีทักษะชีวิตเพียงพอที่จะดูแลตนเองให้ปลอดภัยท่ามกลางสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ไม่สร้างสรรค์อุบัติเหตุ และอุบัติเหตุ ที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักเรียน ที่สำคัญ คือ การรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา ดังนั้นผู้ให้ความหมายความปลอดภัย ไว้ดังนี้

ดิเรก หุ่นสุวรรณ (2530: 10) ได้ให้ความหมายความปลอดภัยหมายถึงการแก้ไขและป้องกันอุบัติเหตุด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้รอดพ้นจากอันตรายหรือการได้รับบาดเจ็บ

รัตนะ อุทัยผล (2533: 3) ได้ให้ความหมายความปลอดภัยหมายถึงการที่ร่างกายปราศจากอุบัติเหตุใดๆหรือทรัพย์สินปราศจากความเสียหายใดๆ

โสภณ เสือพันธ์ (2548: 2) ได้ให้ความหมายความปลอดภัยหมายถึงการปราศจากอุบัติเหตุทั้งชีวิตและทรัพย์สิน

วิทยา อยู่สุข (2543: 18-19) ได้ให้ความหมายความปลอดภัยหมายถึงสภาพแวดล้อมของการทำงานที่ปราศจากภัยคุกคาม ไม่มีอันตราย และความเสี่ยงใดๆ ในทางปฏิบัตินั้นอาจจะไม่สามารถควบคุมอันตรายหรือความเสี่ยงในการทำงานที่มีผลต่อสุขภาพ การบาดเจ็บ การพิการ และการตายได้ทั้งหมด หากแต่ต้องมีการดำเนินงาน มีการกำหนดกิจกรรมด้านความปลอดภัยเพื่อให้เกิดอันตรายหรือความเสี่ยงที่น้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้

ชาญ ขวัญมุข (2543: 7) และ เผด็จ เป่งปลั่ง (2547: 17) ได้ให้ความหมายความปลอดภัยไว้ในทำนองเดียวกันหมายถึง การรู้จักวิธีการต่าง ๆ ที่กระทำขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยง และแก้ไขไม่ให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่น

ยงยุทธ นกใหญ่ (2548: 13) ได้ให้ความหมาย ความปลอดภัย หมายถึง สภาวะที่ปราศจากอุบัติเหตุหรือสภาวะที่ปลอดภัยจากอุบัติเหตุ การบาดเจ็บ หรือ การสูญเสีย

เอมอัชฌา วัฒนบุรณนทร์ (2548: 4) ได้ให้ความหมายความปลอดภัย หมายถึง การไม่มีอุบัติเหตุ และการดำรงชีวิตอยู่อย่างสุขกาย สุขใจ มีความมั่นใจในการประกอบกิจกรรมต่างๆ และมีการเตรียมป้องกันภัยไว้ล่วงหน้าอย่างถูกต้อง เหมาะสมและสม่ำเสมอ การควบคุม

การสูญเสียจากอุบัติเหตุที่เกี่ยวกับการบาดเจ็บ เจ็บป่วย ทรัพย์สินเสียหาย ทั้งนี้การควบคุมจะหมายรวมถึงการป้องกันมิให้เกิดอุบัติเหตุและดำเนินการให้สูญเสียน้อยที่สุดเมื่อเกิดอุบัติเหตุขึ้น

ศุภวรรณ ตันตยานนท์ (2553: ออนไลน์) ได้ให้ความหมาย ความปลอดภัย หมายถึง ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ โดยให้ความหมายของความเสี่ยงว่าหมายถึง โอกาสที่จะเกิดอันตรายและเราจะรู้สึกปลอดภัยเมื่อคาดว่าโอกาสที่จะเกิดอันตรายมีน้อยหรือไม่มีเลย

วรณัฐ อยู่เลห์ (2550: 19) ได้ให้ความหมาย ความปลอดภัย หมายถึง การใช้วิธีการต่างๆ ในการป้องกันแก้ไข และหลีกเลี่ยงให้ปราศจากอันตราย หรือมีพฤติกรรมหลีกเลี่ยงจากปัญหาที่ก่อให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพกายและสุขภาพจิตของตนเองและผู้อื่น

โกฟ (จิระพงษ์ หอมสุวรรณ. 2537: 6; อ้างอิงจาก Gove. 1996: 198) ได้ให้ความหมายความปลอดภัย หมายถึง การรู้จักวิธีการ หรือ การรู้จักทักษะหลีกเลี่ยงอุบัติเหตุหรือเชื้อโรค

จากความหมายที่นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวมาแล้วนั้น ยังมีตำราและเอกสารทางวิชาการจากหน่วยงานต่าง ๆ ได้อธิบายความหมายของความปลอดภัย ไว้ดังนี้

พจนานุกรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2551: ออนไลน์) ได้อธิบายความหมายความปลอดภัย หมายถึง การพ้นภัย การพ้นจากอันตราย

สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม SME (2551: ออนไลน์) ได้อธิบายความหมายว่า ความปลอดภัย หมายถึง การสร้างและจัดสภาพแวดล้อมให้มีความปลอดภัย ไม่เป็นอันตรายกับบุคคลทุกเพศทุกวัย

กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข (2551: ออนไลน์) ได้อธิบายความหมายว่า ความปลอดภัย หมายถึง การหลุดพ้นและปราศจากภัยอันตรายซึ่งในทางปฏิบัติย่อมอาจเป็นไปได้ที่จะขจัดภัยอันตรายหรืออันตรายทุกชนิดให้หมดไปโดยสิ้นเชิง ดังนั้นความปลอดภัยจึงหมายถึงการปราศจากภัยอันตรายที่มีโอกาสจะเกิดขึ้นในทุกๆ ด้าน

ความปลอดภัย (วิชาพัฒนาทักษะชีวิต 1. 2551: ออนไลน์) หมายถึง การปราศจากภัยและอันตรายที่มีโอกาสจะเกิดขึ้น ความปลอดภัยไม่เพียงแต่หมายถึงการไม่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นเท่านั้น แต่ยังมีความหมายรวมถึงการดำรงชีวิตอยู่อย่างสุขกาย สุขใจ ไม่เสี่ยงภัย มีความมั่นใจในการประกอบกิจกรรมต่างๆ และมีการเตรียมป้องกันภัยไว้ล่วงหน้าอย่างสม่ำเสมออีกด้วย

สรุปได้ว่า ความปลอดภัย หมายถึง การป้องกันแก้ไขให้บุคคลพ้นจากอุบัติเหตุและอุบัติเหตุ ตลอดจนภัยอันตรายต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจและทรัพย์สินความปลอดภัย เป็นหัวใจสำคัญของการป้องกันอุบัติเหตุและลดความสูญเสีย ที่ผลมาจากการปรับพฤติกรรมของมนุษย์ โดยการปราศจากภัยหรืออันตราย เพื่อการดำรงชีวิตอยู่อย่างสุขกาย สุขใจ ไม่เสี่ยงภัยมีความมั่นใจในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ และมีการเตรียมป้องกันไว้ล่วงหน้าอย่างถูกต้อง

ความสำคัญของความปลอดภัย

นักวิชาการในประเทศไทยหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของความปลอดภัย ไว้ดังนี้

อำพล ชื่อดร (2530: 67) ได้กล่าวว่า การป้องกันความปลอดภัยสืบเนื่องมาจากการตายอันมีสาเหตุมาจากอุบัติเหตุมากที่สุด ดังนั้นทุกคนจึงหันมาศึกษาความปลอดภัย ช่วยกันลดอุบัติเหตุที่สืบเนื่องมาจากความประมาทเลินเล่อ ช่วยกันสร้าง เจตคติ นิสัย ให้เกิดแก่ตนเอง

พนัส หันนาคินทร์ (2548: 21) ได้กล่าวว่า สถาบันการศึกษาควรมีบทบาทในการจัดดำเนินการรักษาความปลอดภัย จัดเป็นหน้าที่หนึ่งที่สถาบันการศึกษาพึงปฏิบัติซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าว

ศิริวรรณ สันเจียรกุล (2551: ออนไลน์) ได้กล่าวว่า สาเหตุของ การบาดเจ็บหรือการตายจากอุบัติเหตุของผู้เรียนนั้นสามารถป้องกันได้ ถ้าทุกคนใส่ใจเรื่อง ความปลอดภัยและจัดบริการความปลอดภัยในสถาบันการศึกษา

วรุณ อยู่เลห์ (2550: 20) ได้กล่าวว่า ความปลอดภัยของผู้เรียนเป็นเรื่องสำคัญ สถาบันการศึกษาจึงต้องจัดกระบวนการทางการศึกษาและโครงการความปลอดภัยในสถาบันเพื่อลดความเสียหายและลดจำนวนอุบัติเหตุลง ก่อให้เกิดผลรวมของประสบการณ์ต่างๆ โดยเฉพาะความรู้ ความเข้าใจ เจตคติ สวัสดิ์นิสัยและทักษะที่ปลอดภัย การวางแผน ความปลอดภัยภายในสถานศึกษาจึงมีความสำคัญยิ่งในการป้องกันอุบัติเหตุในสถานศึกษา และยังมีผลต่อพฤติกรรมด้านความปลอดภัยของผู้เรียนแต่ละคนอีกด้วย

ทั้งนี้สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (สกศ.) ได้มีการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2545-2559 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2545 อันเป็นการกำหนดนโยบายและมาตรการแนวทางการจัดการศึกษา โดยมีใจความที่กล่าวถึงความสำคัญของความปลอดภัยพอสรุปได้ดังนี้

แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2545-2559 ได้มีการกำหนดนโยบายเพื่อดำเนินการปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เติบโตตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ และด้วยแนวนโยบายดังกล่าวนี้ทำให้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2545 มีการกำหนดมาตรการแนวทางการจัดการศึกษาที่ต้องเอื้อต่อการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้เติบโตอย่างเต็มศักยภาพ โดยกำหนดให้องค์กรที่ให้บริการทางการศึกษาต้องมีอาคารสถานที่สภาพแวดล้อม ตลอดจนมีการส่งเสริมสุขภาพอนามัย และหน่วยงานทางด้านความปลอดภัย อันจะส่งผลเอื้ออำนวยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2551: ออนไลน์)

นอกจากนี้ในต่างประเทศนั้นก็มีนักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญของความปลอดภัยในสถาบันการศึกษาไว้ดังนี้

จาโวโรสกี (วรณูช อยู่เล่ห์. 2550; อ้างอิงจาก Jaworoski. 2003: 352) ได้กล่าวว่า นักวิชาการต่างค้นหาวีธีการและหาสาเหตุในการส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้น โดยพบว่า การดูแลสุขภาพและความปลอดภัยให้แก่ผู้เรียนของสถาบันการศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

โจนส์ (Jones. 2003: 4169) ได้กล่าวว่า ความปลอดภัยในสถาบันการศึกษาเป็นสิ่งที่ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ปกครอง ผู้เรียน ตลอดจนผู้นำชุมชนควรให้การดูแลเอาใจใส่เนื่องจากเกิดปัญหาเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรงในสถาบันการศึกษา ซึ่งเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นถึงคุณภาพของการจัดการศึกษาในสังคมชาวอเมริกัน

วาร์นแฮม (Varnham. 2005: 320) ได้กล่าวว่า สถาบันการศึกษามีหน้าที่ในการส่งเสริมทางด้านคุณธรรมจริยธรรม อีกทั้งต้องดูแลจัดสภาพแวดล้อมด้านกายภาพให้ปลอดภัยเพื่อให้บุคลากรในสถาบันการศึกษารู้สึกปลอดภัยจากอันตรายทั้งปวง

สรุปได้ว่า การจัดทำแผนการด้านความปลอดภัยมิได้จำกัดอยู่เพียงแค่นั้น การทำงานที่เสี่ยงต่อภัยอันตรายเท่านั้น หากแต่สถาบันการศึกษามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการจัดทำแผนการด้านความปลอดภัยด้วยเช่นกัน ทั้งนี้สถาบันอุดมศึกษาซึ่งจัดเป็นองค์กรการศึกษขนาดใหญ่โดยมีภารกิจหน้าที่ในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของบุคคลให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าซึ่งนำไปสู่การพัฒนาประเทศชาติ ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการจัดทำแผนการด้านความปลอดภัย เพื่อดูแลและป้องกันอุบัติเหตุและอุบัติภัยอันอาจจะเกิดแก่บุคลากรภายในสถาบันอุดมศึกษา

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันอัปัติภัยแห่งชาติ (2551: ออนไลน์) ได้ทำการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับภัยชุมชน พบว่า อัปัติภัยที่เกิดขึ้นในสถาบันการศึกษาเกิดขึ้นบ่อยเป็นอันดับสอง รองจากอัปัติภัยที่เกิดขึ้นในสาธารณะสถานอื่นๆ ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการจึงมีแนวคิดให้สถาบันการศึกษาต่างๆ จัดดำเนินการด้านความปลอดภัยให้แก่บุคลากรภายในสถาบัน การศึกษาของตน

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถาบันการศึกษาเริ่มดำเนินการอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรมตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 โดยให้ความสำคัญและมุ่งเน้นต่อการดูแลคุ้มครองความปลอดภัยให้แก่ผู้เรียนทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ทั้งนี้สถาบันอุดมศึกษาทั้งของภาครัฐ ในกำกับของรัฐ และเอกชน ต่างจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยตามหลักแนวคิดและทฤษฎีเดียวกัน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2551: ออนไลน์) ซึ่งแนวคิดและทฤษฎีที่สถาบันอุดมศึกษาต่างๆ นำมาใช้ในการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยมีดังนี้ (วิจิตร บุญยะโหดระ. 2553: ออนไลน์)

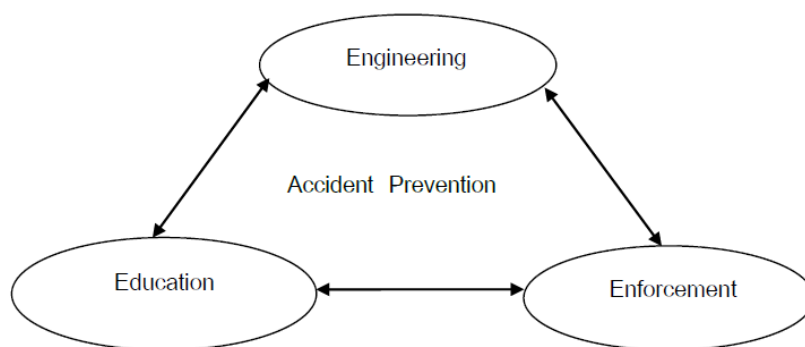
1. แนวคิดทฤษฎีหลัก 3E

แนวคิดทฤษฎีหลัก 3E เป็นทฤษฎีที่ใช้ในการพัฒนางานด้านความปลอดภัย ซึ่งสถาบันการศึกษาทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถาบันการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ตลอดจนสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาต่างก็นำทฤษฎีดังกล่าวมาใช้ควบคู่กับกระบวนการดำเนินการด้านความปลอดภัย โดยมีหลักการดังนี้ (หลัก 3E. 2551: ออนไลน์)

1. วิศวกรรมศาสตร์ (Engineering) คือ การใช้ความรู้ด้านวิศวกรรมศาสตร์ในการคำนวณ และออกแบบเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ตลอดจนสร้างและติดตั้งเครื่องป้องกันอันตราย รวมทั้งการวางแผนสภาพแวดล้อม ระบบไฟฟ้า ฯลฯ ในสถาบันอุดมศึกษาให้มีสภาพ การใช้งานที่ปลอดภัยที่สุด

2. การศึกษา (Education) คือ การให้การศึกษา หรือ การฝึกอบรม หรือ แนะนำ แก่นิสิต นักศึกษาและบุคลากรในสถาบันให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกัน อัปัติเหตุ-อัปัติภัย และเสริมสร้างความปลอดภัยในสถาบันอุดมศึกษา

3. การออกกฎข้อบังคับ (Enforcement) คือ การกำหนดระเบียบข้อบังคับ หรือวิธีการปฏิบัติตัวอย่างปลอดภัย ตลอดจนมาตรการควบคุมให้บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา ปฏิบัติตามทั้งนี้ระเบียบปฏิบัติที่ออกต้องประกาศให้ทราบทั่วกัน หากผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม จะต้องถูกลงโทษ เพื่อให้เกิดความสำนึกและหลีกเลี่ยงการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องหรือเป็นอันตราย

ภาพประกอบ 2 การเสริมสร้างความปลอดภัยตามหลักการ 3E

ที่มา: กิตติมา จันทรสม. (2544, กรกฎาคม-ธันวาคม). การสำรวจความปลอดภัย ในงานก่อสร้างภายในมหาวิทยาลัยขอนแก่น. วารสารวิจัยขอนแก่น. 6(2): 69.

อวาทิพย์ แว (2550: 85) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยด้านครอบครัวและสิ่งแวดล้อม ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนระดับอาชีวศึกษาในเขตเทศบาลนครยะลา ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนระดับอาชีวศึกษาในเขตเทศบาลนครยะลา ได้แก่ ศาสนา การเที่ยวสถานเริงรมย์ การใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศและการได้รับความรู้เรื่องเพศจากเพื่อนตามลำดับ ซึ่งสามารถอธิบายอำนาจในการทำนายพฤติกรรมของนักเรียนอาชีวศึกษา ในเขตเทศบาลนครยะลาได้ร้อยละ 29.3 แสดงให้เห็นว่านักเรียนอาชีวศึกษา ที่นับถือศาสนา อิสลาม มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม เป็นไปในทิศทางเดียวกับความคิดเห็น เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ที่กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าเป็นเรื่องที่เสียหายและผิดหลักศาสนา

สิริภาพ ไพบูลย์ (2551: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการความปลอดภัย ในโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตจตุจักร ผลการศึกษาเกี่ยวกับ สภาพการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตจตุจักร พบว่า 1) ด้านการพัฒนา กลุ่มความปลอดภัยในโรงเรียนได้มอบหมายให้มีกลุ่ม / คณะทำงานเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดการความปลอดภัย 2) ด้านการค้นหาค้นหาปัญหา และเหตุการณ์บาดเจ็บ โรงเรียนใช้สมุดบันทึกในการค้นหาค้นหา และเหตุการณ์บาดเจ็บในโรงเรียนโดยการค้นหาค้นหาการบาดเจ็บด้วยการเฝ้าสังเกต และมีการดำเนินการสำรวจสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนเป็นประจำ 2 สัปดาห์ ต่อ 1 ครั้ง 3) ด้านมุ่งสร้างความปลอดภัย 6 ด้าน โรงเรียนมีการดำเนินการสร้างความปลอดภัยด้านสิ่งแวดล้อม ทางกายภาพในบริเวณบันไดขึ้น - ลงอาคาร ส่วนด้านระบบคุ้มครองเด็กโรงเรียนมีการประสาน กับผู้นำชุมชนเป็นแนวร่วมในการสอดส่องดูแลด้านการเดินทางไปกลับโรงเรียนมีการจัดระบบ การรักษาความปลอดภัยในการเดินทางและกำหนดความรับผิดชอบ ด้านกิจกรรมการเรียนได้จัด ให้มีครูเจ้าหน้าที่ควบคุมดูแลการใช้ห้องปฏิบัติการห้องทดลอง ด้านหลักสูตรความปลอดภัย 64 ในโรงเรียน

ได้ดำเนินการสร้างหลักสูตรการปฐมพยาบาลและการช่วยเหลือ และด้านแผนฉุกเฉิน โรงเรียนมีการจัดเตรียมอุปกรณ์ปฐมพยาบาลในห้องพยาบาล 4) ด้านนโยบาย แผน และ กิจกรรมความปลอดภัยโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง โรงเรียนมีการกำหนดนโยบาย และแผน ความปลอดภัย การใช้อาคารเรียน และห้องปฏิบัติการต่าง ๆ สำหรับความคิดเห็นต่อการ ดำเนินการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน พบว่ามีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมากทุกด้าน

2. ทฤษฎีโดมิโน (Domino Theory)

ทฤษฎีโดมิโน (Domino Theory) เรียกอีกชื่อหนึ่งว่า ลูกโซ่ของอุบัติเหตุ (Accident Chain) เป็นทฤษฎีที่กล่าวถึงลำดับในการเกิดอุบัติเหตุ หรือ สาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุ โดยได้อธิบายหลักการสำคัญของทฤษฎีนี้ไว้ว่า การกระทำหรือสภาพการณ์ที่ไม่ปลอดภัยอาจส่งผลก่อให้เกิดการบาดเจ็บและเสียหายได้ โดยเปรียบได้กับโดมิโน 5 ตัวที่วางเรียงกัน เมื่อตัวใดตัวหนึ่งล้มย่อมส่งผลทำให้โดมิโนตัวอื่นๆ ล้มตามไปด้วย ซึ่งโดมิโนทั้ง 5 ตัว ดังกล่าว ได้แก่

2.2.1 ภูมิหลังของบุคคล หรือ สภาพแวดล้อม (Background or Social Environment)

2.2.2 ความบกพร่องของบุคคล (Defects of Person)

2.2.3 การกระทำ หรือ สภาพแวดล้อมที่ไม่ปลอดภัย (Unsafe Acts or Unsafe Conditions)

2.2.4 อุบัติเหตุ (Accident)

2.2.5 การบาดเจ็บ หรือ การสูญเสีย (Injury or Damages)

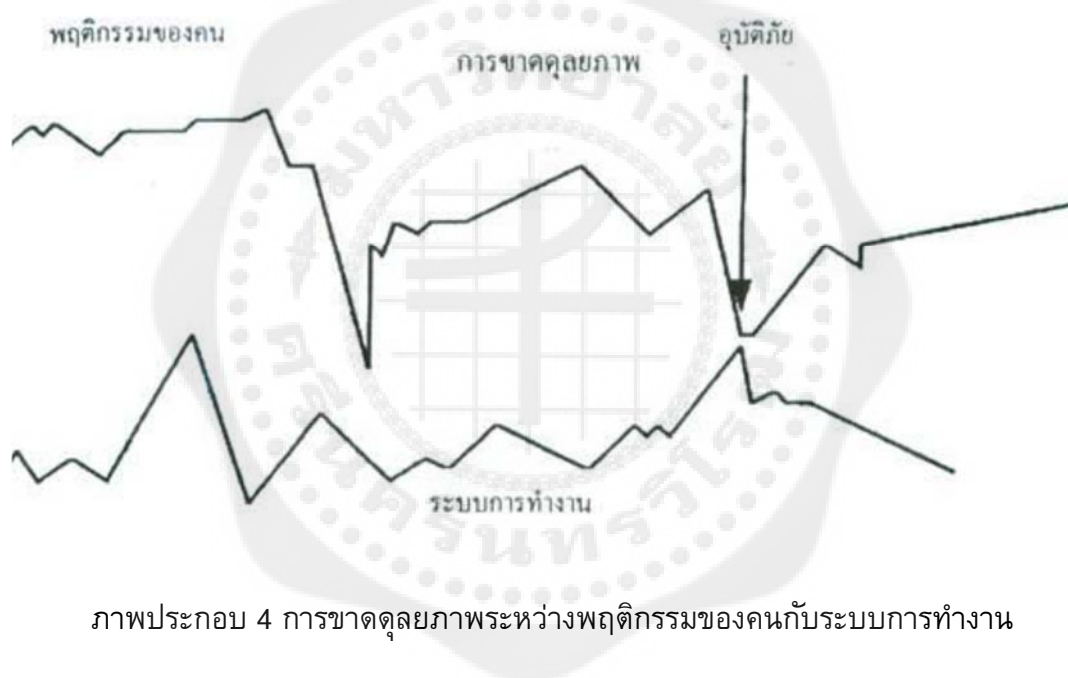
ภาพประกอบ 3 ทฤษฎีโดมิโน 5 ตัว

ที่มา: วิจิตร บุญยะโหตระ. (2553). วิทยาการระบาดและการควบคุมอุบัติเหตุ. (ออนไลน์).

จากภาพประกอบ 3 เป็นการอธิบายการเริ่มต้นของเกิดอุบัติเหตุโดยใช้ตัวโดมิโนแสดงให้เห็นว่าตัวโดมิโนตัวที่ 5 (แทนการบาดเจ็บ หรือ เสียหาย) จะล้มลงก็ต่อเมื่อตัวโดมิโนตัวที่ 4 (แทนการเกิดอุบัติเหตุ) ล้มทับ ซึ่งเป็นผลมาจากการล้มของตัวโดมิโนตัวอื่นๆ ก่อนหน้านั้นดังนั้นหากต้องการหยุดการล้มของโดมิโนตัวที่ 4 (แทนการเกิดอุบัติเหตุ) ต้องเอาตัวโดมิโนตัวที่ 3 (แทนการกระทำหรือ สภาพแวดล้อมที่ไม่ปลอดภัย) ออกเพื่อป้องกันไม่ให้อุบัติเหตุเกิดขึ้น

3. ทฤษฎีขาดดุลยภาพ (Imbalance Cause Theory)

ทฤษฎีขาดดุลยภาพ (Imbalance Cause Theory) เป็นทฤษฎีที่ได้อธิบายว่าอุบัติเหตุเกิดจากการขาดดุลยภาพชั่วขณะหนึ่งระหว่างพฤติกรรมของคนกับระบบงานที่กระทำอยู่ซึ่งอาจป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นได้ โดยการแก้ไขเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของคนและแก้ไขเปลี่ยนแปลงระบบทั้งสองอย่างหรืออย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้

ภาพประกอบ 4 การขาดดุลยภาพระหว่างพฤติกรรมของคนกับระบบการทำงาน

ที่มา: วิจิตร บุญยะโหดระ. (2553). *วิทยาการระบาดและการควบคุมอุบัติเหตุ*. (ออนไลน์).

จากภาพประกอบ 4 แสดงว่า พฤติกรรมของคนมีการเปลี่ยนแปลงไปตามปัจจัยภายนอกที่มากระทบตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา บางครั้งอาจทำงานด้วยความตั้งใจสม่ำเสมอไม่มีอะไรผิดปกติ แต่บางครั้งก็อาจมีพฤติกรรมที่ประมาท หรือ พฤติกรรมที่มีความเสี่ยงต่ออันตราย ส่วนระบบการทำงานซึ่งหมายถึงสภาพแวดล้อมบางครั้งก็อาจมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม และเมื่อถึงเวลาที่พฤติกรรมของคนและระบบการทำงานเบี่ยงเบนไปจากปกติตรงกันพอดี อุบัติเหตุร้ายแรงก็อาจเกิดขึ้นมา

4. แนวคิดเรื่อง ระบบ ISO 9001:2000 (International Organization for Standardization 9001:2000)

ระบบ ISO 9001: 2000 เป็นระบบเกี่ยวกับการบริหารงานคุณภาพมาตรฐานสากล โดยมีแนวคิดสำคัญ ดังนี้ (ISO 9001:2000. 2551: online)

ระบบ ISO 9001: 2000 เป็นการจัดวางระบบบริหารงานเพื่อการประกันคุณภาพ ซึ่งเป็นระบบที่ทำให้เชื่อมั่นได้ว่ากระบวนการต่างๆ ได้รับการควบคุมและสามารถตรวจสอบได้โดยผ่านเอกสารที่ระบุขั้นตอนและวิธีการดำเนินงาน เพื่อให้มั่นใจได้ว่าบุคลากรในหน่วยงานหรือองค์กรรู้หน้าที่ความรับผิดชอบและขั้นตอนต่างๆ รวมทั้งสามารถตรวจสอบการดำเนินงาน ได้ว่าเป็นไปตามที่นโยบายกำหนดไว้หรือไม่ อีกทั้งต้องมีการแก้ไขข้อผิดพลาดตลอดจนแนวทางในการป้องกันข้อผิดพลาดเดิม

ทั้งนี้ระบบ ISO 9001: 2000 จัดเป็นระบบที่สามารถนำหลักการมาใช้ได้กับทุกหน่วยงานและทุกองค์กร และด้วยเหตุนี้เองทำให้สถาบันอุดมศึกษาหลายๆ แห่งได้นำระบบดังกล่าวมาใช้ในการบริหารงานด้านต่าง ๆ ซึ่งหน่วยงานหรือองค์กรที่รับผิดชอบด้านความปลอดภัยในสถาบันอุดมศึกษาได้นำระบบดังกล่าวมาใช้ด้วยเช่นกัน โดยมีจุดมุ่งหมายของ การนำระบบ ISO 9001: 2000 มาใช้เพื่อตรวจสอบและค้นหาข้อบกพร่องของการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยและนำข้อบกพร่องที่ได้กลับไปปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ได้การจัดดำเนินการที่มีคุณภาพและสร้างประโยชน์สูงสุด

จากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยที่ได้กล่าวมานั้น จัดเป็นแนวคิดหลักที่สถาบันอุดมศึกษาหลาย ๆ แห่งในประเทศไทยได้นำมาประยุกต์ใช้และปรับปรุงเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยของสถาบันของตน

นโยบายและรูปแบบการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา

ประเทศไทยได้มีการออกพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2546 โดยมีสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถาบันการศึกษา ดังนี้ พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2546 หมวด 7 อันว่าด้วยเรื่องการส่งเสริม ความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา มาตรา 63 กำหนดไว้ว่า สถาบันการศึกษาต้องจัดให้มีระบบงานและกิจกรรมในการแนะแนวให้คำปรึกษาและฝึกอบรมแก่ ผู้เรียนและผู้ปกครอง เพื่อส่งเสริมความประพฤติที่เหมาะสม ความรับผิดชอบต่อสังคม และความปลอดภัยแก่ผู้เรียน ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และมาตรา 64 ได้กำหนดไว้ว่า ผู้เรียนต้องประพฤติตนตามระเบียบของสถาบันการศึกษาและตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (พ.ร.บ.คุ้มครองเด็กและเยาวชน พ.ศ.2546. 2551: ออนไลน์)

จากกฎข้อบังคับของพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กและเยาวชน พ.ศ.2546 นี้ทำให้กระทรวงศึกษาธิการได้ออกกฎกระทรวงขึ้น 2 ฉบับ โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้กฎกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 1 ว่าด้วยเรื่องหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการจัดระบบงานแนะแนวและระบบความปลอดภัย

กฎกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 22 ว่าด้วยเรื่องความประพฤติของผู้เรียนนอกจากนี้ยังได้กำหนดแนวทางในการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถาบัน การศึกษา ดังนี้ (ศักร วัฒนะมงคล. 2551: ออนไลน์)

ระดับสำนักงานที่มีหน้าที่ในการกำกับ ดูแล สถาบันการศึกษา

1. กำหนดนโยบายให้หน่วยงานทางการศึกษาหรือสถาบันการศึกษาในสังกัดต้องการจัดดำเนินการดูแลความปลอดภัยให้กับผู้เรียน
2. ประสานงานองค์กรเครือข่ายทั้งภาครัฐและเอกชนให้มีส่วนร่วมในการดูแลความปลอดภัยให้แก่ผู้เรียน
3. ส่งเสริมและสนับสนุนให้หน่วยงานทางการศึกษาและสถาบันการศึกษามีการพัฒนาการดำเนินการดูแลความปลอดภัยให้แก่ผู้เรียนอย่างเข้มแข็ง
4. ติดตามและประเมินผลการดำเนินการดูแลความปลอดภัยให้แก่ผู้เรียนระดับสถาบันการศึกษา

ทั้งนี้องค์กรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทางการศึกษาต่างได้ดำเนินการเพื่อตอบสนองนโยบายที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด โดยได้จัดทำแผนการรักษาความปลอดภัยในสถาบันการศึกษาขึ้น โดยแผนการรักษาความปลอดภัยในสถาบันการศึกษามีสาระสำคัญดังนี้ แผนการรักษาความปลอดภัยในสถาบันการศึกษาจะเน้นการมีส่วนร่วมระหว่างผู้เรียน คณะอาจารย์ ผู้ปกครอง ชุมชน และเครือข่าย โดยร่วมกันวางแผนป้องกัน แก้ไข ควบคุม กำกับ ติดตาม และรายงาน โดยมีองค์ประกอบที่ควรพิจารณา 2 ประการ คือ สาระสำคัญของแผนการรักษาความปลอดภัยในสถาบันการศึกษา และรูปแบบของแผนการรักษาความปลอดภัย ซึ่งมีขั้นตอนการปฏิบัติ 5 ขั้นตอน ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 รูปแบบของแผนการรักษาความปลอดภัย ซึ่งมีขั้นตอนการปฏิบัติ

ขั้นตอน	ภารกิจ
1. ศึกษาสภาพทั่วไป	- ศึกษาสภาพทั่วไปของสถาบันการศึกษาชุมชน ความเข้มแข็งของเครือข่ายเพื่อวิเคราะห์ความเสี่ยงจากอุบัติเหตุอุบัติภัยและภัยจากสภาพแวดล้อมทางสังคม
2. กำหนดมาตรการหลัก	- กำหนดมาตรการหลักเพื่อป้องกันและแก้ไข

ตาราง 1 (ต่อ)

ขั้นตอน	ภารกิจ
3. กำหนดมาตรการเสริม	- กำหนดมาตรการเสริมให้เหมาะสมกับความเชื่อวัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่นและสภาพความเสี่ยงของท้องถิ่น
4. กำหนดกิจกรรม	- กำหนดกิจกรรมสนับสนุนมาตรการหลักและมาตรการเสริม
5. กำหนดเวลาและผู้รับผิดชอบ	- กำหนดเวลาและผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้

ที่มา: กฎกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 2 ว่าด้วยเรื่องความประพฤติของผู้เรียน

ไพโรจน์ ลดาวิจิตรกุล (2551: ออนไลน์) ได้อธิบายถึงรูปแบบของการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยไว้ว่า ในการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยต้องเริ่มจากการจัดหน่วยงานทางด้านนี้โดยตรง โดยมีรูปแบบของการจัด 3 รูปแบบ ได้แก่

1. รูปแบบเพิ่มหน้าที่ให้กับหน่วยงานหรือฝ่ายงานที่มีแต่เดิม โดยอาจแต่งตั้งผู้บริหารฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งให้รับผิดชอบด้านความปลอดภัยเพิ่มเติมจากงานประจำที่มีอยู่แล้ว
2. รูปแบบมีหน่วยงานหรือฝ่ายด้านความปลอดภัยรับผิดชอบโดยตรง ซึ่งทำหน้าที่เฉพาะด้านความปลอดภัยเท่านั้น
3. รูปแบบจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อความปลอดภัย โดยอาศัยผู้บริหารหรือหัวหน้าของแต่ละหน่วยงานหรือฝ่ายมาช่วยกันทำงานเป็นกลุ่มคณะ

ทั้งนี้เมื่อกำหนดรูปแบบของการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยได้แล้ว จึงให้ดำเนินการตามขั้นตอนการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย ดังนี้ (กิตติมา จันทรสม. 2544: 70)

การสืบสวนหาความจริง เป็นการใช้หลัก 5 W 1 H ได้แก่ เกิดเหตุการณ์อะไรขึ้น (WHAT) ทำไมจึงเกิดเหตุการณ์ขึ้นหรือสาเหตุ (WHY) เหตุการณ์เกิดขึ้นเมื่อไร (WHEN) เหตุการณ์เกิดขึ้นที่ไหนหรือสถานที่เกิดเหตุ (WHERE) ผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ ผู้ที่รู้เห็นเหตุการณ์ หรือผู้ที่ได้รับบาดเจ็บ (WHO) และได้รับบาดเจ็บอย่างไร (HOW) ถ้าสามารถหาคำตอบได้ครบถ้วนก็จะเป็นผลดีต่อการวิเคราะห์หาสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุและอุบัติเหตุต่อไป

วิเคราะห์อุบัติเหตุและอุบัติเหตุเพื่อค้นหาสาเหตุ เป็นขั้นตอนที่ 2 ที่นำผลจากขั้นตอนแรกมาวิเคราะห์เพื่อให้ทราบถึงปัญหา ซึ่งในขั้นตอนนี้ต้องเร่งดำเนินการเพราะมิฉะนั้นอาจเกิดอุบัติเหตุและอุบัติเหตุซ้ำเติมได้อีก

การหาวิธีการป้องกันแก้ไข การป้องกันอุบัติเหตุและอุบัติภัยต่าง ๆ จำเป็นที่จะต้องอาศัยความรู้และความร่วมมือของทุกๆ ฝ่าย และทุกๆ หน่วยงานในการป้องกันแก้ไข

คัดเลือกมาตรการป้องกันที่เห็นว่าเหมาะสมนำเสนอต่อผู้บริหาร การหาแนวทางป้องกันนั้นอาจทำได้หลายวิธี แต่ละวิธีมีข้อดีข้อเสียแตกต่างกันไป การรวบรวมข้อมูลข้อดีข้อเสียของการป้องกัน แต่ละแบบเพื่อให้ผู้บริหารเป็นผู้ตัดสินใจจึงเป็นหน้าที่สำคัญอย่างหนึ่งสำหรับผู้ดำเนินงานด้านความปลอดภัย อีกทั้งยังช่วยให้ผู้บริหารมีการตัดสินใจได้ง่ายขึ้นและเป็นไปอย่างรวดเร็วมาตรการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุและอุบัติภัยที่ผู้บริหารเห็นชอบไปประยุกต์ใช้เกิดความปลอดภัยสูงสุดประเมินผลการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัย หลังจากการนำมาตรการป้องกันไปใช้งานแล้ว จำเป็นที่จะต้องมีการประเมินผลเพื่อรายงานต่อผู้บริหาร และนำมาปรับปรุงแก้ไขต่อไป

วชิรินทร์ รักเสนาะ (2550: 59) ได้อธิบายถึงรูปแบบนโยบายของการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัย ไว้ว่า การจัดรูปแบบของการดำเนินงานด้านความปลอดภัยในสถาบันการศึกษาควรครอบคลุม 5 ด้าน ได้แก่

1. ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ
2. ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติภัย
3. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาทางสังคม
4. ด้านสุขภาพอนามัยของนักเรียน
5. ด้านสวัสดิภาพ

และเพื่อให้การดำเนินการทั้ง 5 ด้าน เป็นรูปธรรมและประสบความสำเร็จควรกำหนดวิธีการจัดการด้านความปลอดภัยและองค์ประกอบต่างๆ

ตาราง 2 วิธีการจัดระบบความปลอดภัย

วิธีการจัดระบบความปลอดภัย	องค์ประกอบ
1. ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ	1. อุบัติเหตุจากอาคารเรียนอาคารประกอบ 2. อุบัติเหตุจากบริเวณสถานศึกษา 3. อุบัติเหตุจากสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา 4. อุบัติเหตุจากเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ ต่างๆ 5. อุบัติเหตุจากการเดินทาง ไป-กลับ ระหว่างบ้าน และสถานศึกษา 6. อุบัติเหตุจากยานพาหนะพานักเรียนไปศึกษานอกสถานศึกษา 7. อุบัติเหตุจากการนำนักเรียนร่วมกิจกรรมสำคัญ
2. ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติภัย	1. อัคคีภัย 2. วาตภัย

ตาราง 2 (ต่อ)

วิธีการจัดระบบความปลอดภัย	องค์ประกอบ
3. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาทางสังคม	1. การล่องละเมิดทางร่างกายและจิตใจ 2. การทำร้ายตัวเองและการฆ่าตัวตาย 3. สารเสพติด 4. การอุปโภคบริโภค 5. การทะเลาะวิวาท 6. การถูกล่วงละเมิดและลักพา 7. สื่อลามกอนาจาร 8. อบายมุข 9. พฤติกรรมชั่วช้า 10. อินเทอร์เน็ตและเกม
4. ด้านสุขภาพอนามัยของนักเรียน	-
5. ด้านสัตว์มีพิษ	-

ที่มา: มาตรการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา

นอกจากคำอธิบายที่นักวิชาการได้กล่าวมาแล้วนั้น ยังมีตราและเอกสารทางวิชาการได้อธิบายถึงรูปแบบการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถาบันการศึกษาไว้ดังต่อไปนี้ การบริหารจัดการความปลอดภัย (2551: ออนไลน์) ได้อธิบายรูปแบบการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถาบันการศึกษา ไว้ว่า การดำเนินการด้านความปลอดภัยที่ดี ต้องมีลักษณะดังนี้

1. มีการดำเนินการด้านความปลอดภัยอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง
2. การดำเนินการด้านความปลอดภัยโดยให้จัดเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการผลิตและสร้างบัณฑิต
3. มีวิธีการจูงใจบุคลากรให้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมด้านความปลอดภัย
4. การดำเนินการด้านความปลอดภัยต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของกฎหมายและระเบียบการของสถาบันการศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศมีรูปแบบในการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัย ดังนี้

มหาวิทยาลัยโลโยลา (Loyola University. 2008: online) เป็นมหาวิทยาลัย ขนาดใหญ่ ที่ตั้งอยู่ในมลรัฐลุยเซียนา เมืองนิวออร์ลีอันส์ มีการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยให้นักศึกษา คณาจารย์ พนักงาน และผู้มาเยี่ยมชม โดยมีการดูแลความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง จากเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ประจำอยู่ที่หน่วยงานด้านความปลอดภัยในมหาวิทยาลัยซึ่งขอขยายการดำเนินงานจะเน้นดูแลความปลอดภัยในด้านสภาพแวดล้อมภายในอาคาร ด้านการสัญจรและการให้บริการยานพาหนะสาธารณะ

มหาวิทยาลัยแบรนด์ไฮส์ (Brandeis University. 2008: online) ได้ร่วมมือกับตัวแทนชุมชนในการวางแผนมาตรการดำเนินการด้านความปลอดภัยและร่วมกันจัดตั้งเป็นหน่วยงานด้านความปลอดภัยขึ้นในมหาวิทยาลัยโดยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจและพนักงานรักษาความปลอดภัยเป็นผู้ดูแล ซึ่งขอขยายการดำเนินงานจะดูแลด้านอาคารสถานที่ ด้านการเดินทางสัญจรภายในมหาวิทยาลัย และด้านสวัสดิการต่างๆ ได้แก่ การให้ความรู้ด้านสุขอนามัย การจัดหน่วยปฐมพยาบาล และการประกันคุณภาพชีวิตให้แก่นักศึกษา

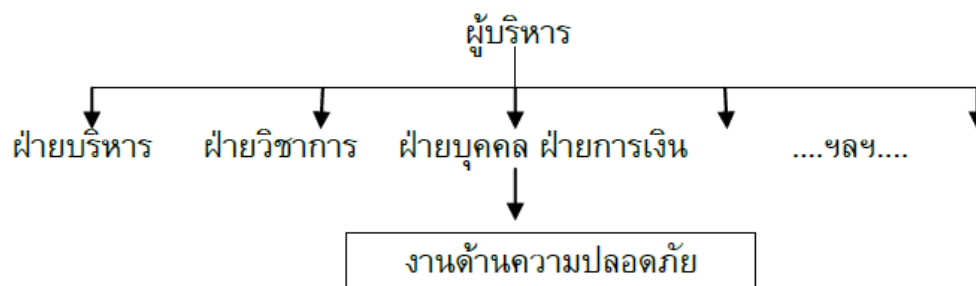
มหาวิทยาลัยแมรี่วิลล์ (Maryville University. 2008: online) ได้มีการจัดตั้งหน่วยงานดูแลความปลอดภัยแก่นักศึกษา คณาจารย์ และพนักงานภายในมหาวิทยาลัยทุกวันตลอด 24 ชั่วโมง ซึ่งการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยจะกระทำร่วมกับชุมชน โดยจะให้บริการ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำรงชีวิตอย่างปลอดภัย และให้การดูแลความปลอดภัยในด้านต่างๆ ได้แก่ การดูแลรักษาความปลอดภัยภายในอาคารและหอพัก การดูแลรักษา ความปลอดภัยทางการสัญจรภายในมหาวิทยาลัยและการให้บริการทางการแพทย์ เป็นต้น

มหาวิทยาลัยอีสเทิร์น มิชิแกน (Eastern Michigan University. 2008: online) ได้มีการจัดหน่วยงานด้านความปลอดภัยขึ้นโดยมีนโยบายหลักเพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิต และ การปกป้องดูแลสิทธิส่วนบุคคลให้แก่บุคลากรทุกคนในมหาวิทยาลัย ได้แก่ การดูแลด้านอาคารสถานที่ การดูแลด้านการจราจร และการดูแลด้านสุขภาพ การให้สิทธิประโยชน์ด้านการประกันสุขภาพ ซึ่งหน่วยงานด้านความปลอดภัยจะมีเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบดูแลจะเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจและพนักงานรักษา ความปลอดภัยซึ่งจะประจำอยู่ที่หน่วยงานทุกวันตลอด 24 ชั่วโมง

จากที่กล่าวมาอาจสรุปได้ว่า การจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยของสถาบัน อุดมศึกษา ในต่างประเทศจะจัดตั้งเป็นหน่วยงานหลักโดยมีเป้าหมายเน้นที่ความปลอดภัยของอาคารสถานที่ การจราจร และการให้บริการความปลอดภัยภายในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งการจัดให้สภาพแวดล้อมมีความปลอดภัยจะเอื้อประโยชน์ต่อการเกิดการเรียนรู้ด้านวิชาการ ด้านการดำรงชีวิต และด้านการทำงานแก่นักศึกษาของสถาบันหน่วยงานด้านความปลอดภัยในสถาบันอุดมศึกษามีหลักการสำคัญอยู่ที่การสร้างความปลอดภัยให้เกิดขึ้นแก่นักศึกษา คณาจารย์ บุคลากรที่ทำงานในมหาวิทยาลัย ตลอดจน ผู้มาติดต่อหรือมาเยี่ยมเยียนสถาบัน ทั้งนี้พนักงานที่ดูแลด้านความปลอดภัยของหน่วยงานจะเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งดำเนินงานร่วมกับชุมชน ทางด้านมาตรการป้องกันหรือข้อบังคับจะใช้กฎหมายเช่นเดียวกันกับที่ชุมชนใช้ ส่วนการดำเนินงานจะให้บริการและดูแลด้านความปลอดภัย ในสถาบันทุกวันตลอด 24 ชั่วโมง โดยมีหน้าที่ดูแลความปลอดภัยในด้านอาคารสถานที่ ด้านการจราจรของยานพาหนะ และการให้บริการความปลอดภัยด้านต่างๆ ภายในสถาบัน

จากที่กล่าวมาทำให้สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยได้มีการจัดดำเนินการด้าน ความปลอดภัยขึ้นเพื่อตอบสนองนโยบายที่ภาครัฐกำหนดซึ่งรูปแบบของการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยนั้นจะจัดในรูปแบบขององค์กร หน่วยงาน หรือฝ่ายปฏิบัติงาน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาดของสถาบันอุดมศึกษา ปริมาณความรับผิดชอบดูแลงานด้านความปลอดภัย จำนวนบุคลากรภายในสถาบันอุดมศึกษาและสิ่งที่สำคัญในการกำหนดลักษณะรูปแบบคือ ทัศนะของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา (การบริหารจัดการความปลอดภัย. 2551: ออนไลน์)

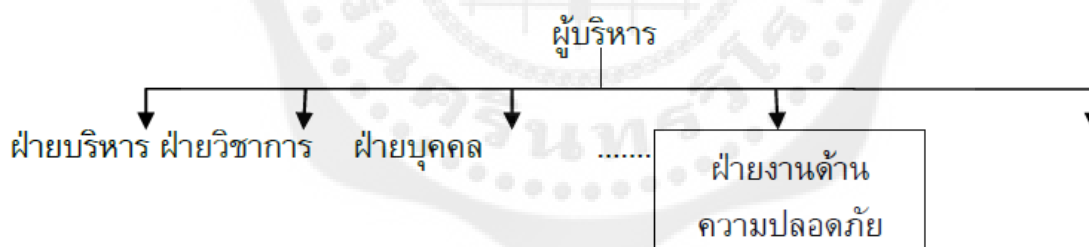
รูปแบบการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถาบันอุดมศึกษาอาจสรุปเป็นแผนผัง ได้ดังนี้

ภาพประกอบ 5 แผนผังการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัย

ที่มา: การบริหารจัดการความปลอดภัย. (2551: ออนไลน์).

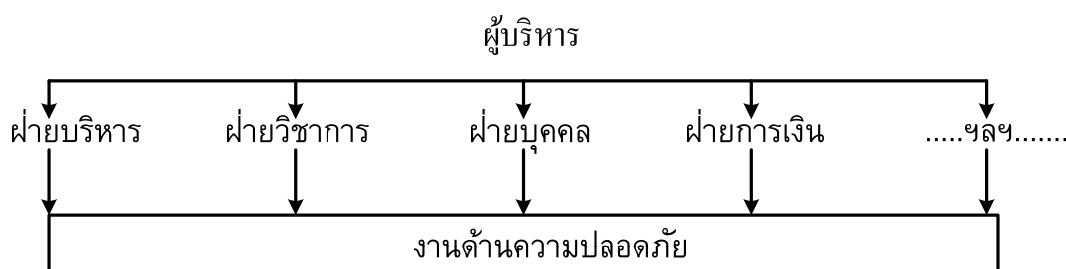
จากภาพประกอบ 5 แสดงว่า งานด้านความปลอดภัยจัดเป็นหน่วยงานย่อยที่อยู่ภายใต้สายงานฝ่ายบุคคล เพราะเป็นสายงานที่ดำเนินงานเกี่ยวข้องกับบุคคลภายในสถาบัน อุดมศึกษาโดยตรง รูปแบบการจัดดำเนินการดังกล่าวเหมาะสมสำหรับสถาบันอุดมศึกษาที่มีขนาดเล็กอันมีกรอบหน้าที่ในการดูแลด้านความปลอดภัยไม่มากจนเกินไป

ภาพประกอบ 6 แผนผังการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัย

ที่มา: การบริหารจัดการความปลอดภัย. (2551: ออนไลน์)

จากภาพประกอบ 6 แสดงว่า งานด้านความปลอดภัยจัดเป็นฝ่ายงานหลักที่ไม่สังกัดเป็นหน่วยงานย่อยในฝ่ายงานใด ๆ แต่จะอยู่ภายใต้นโยบายของผู้บริหารหรือสถาบันอุดมศึกษา รูปแบบการจัดดำเนินการดังกล่าวเหมาะสมสำหรับสถาบันอุดมศึกษาที่มีขนาดกลางและขนาดใหญ่ซึ่งมีภาระหน้าที่ในการดูแลงานด้านความปลอดภัยมาก โดยจะมีกรอบการดำเนินงานภายในหน่วยงานของตนเองอย่างชัดเจน

ภาพประกอบ 7 แผนผังการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัย

ที่มา: การบริหารจัดการความปลอดภัย. (2551: ออนไลน์).

จากภาพประกอบ 7 แสดงว่าทุกๆ ฝ่ายและทุกๆ หน่วยงานในสถาบันอุดมศึกษา ต่างมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับงานด้านความปลอดภัย รูปแบบดังกล่าวจะจัดหน่วยงานด้านความปลอดภัยเป็นหน่วยงานย่อยกระจายอยู่ในฝ่ายงานต่างๆ โดยมีกรอบหน้าที่รับผิดชอบตามที่ฝ่ายงานต้นสังกัดกำหนด

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า สถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่ในประเทศไทยนิยม ใช้รูปแบบการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยตามภาพประกอบที่ 5 คือ จัดการดำเนินงานด้านความปลอดภัยเป็นหน่วยงานหนึ่งที่เป็นอิสระในการดำเนินงานภายในหน่วยงานตนเอง แต่ยังคงอยู่ภายใต้นโยบายคำสั่งของผู้บริหารและสถาบันอุดมศึกษา

เอมอัชฌา รัตนริมจ วัฒนบุรานนท์ (2548: 140) ได้กล่าวไว้ว่า การวางแผนดำเนินการรักษาความปลอดภัยในโรงเรียนนั้น ควรจะมี ดังนี้

1. จัดตั้งคณะกรรมการบริหารงาน ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหาร ครูและอาจารย์ที่เป็นผู้แทนหมวดวิชา ผู้แทนสถานักเรียน หรือผู้แทนจากหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน

2. คณะกรรมการบริการต้องกำหนดจุดประสงค์ นโยบายและแผนการดำเนินงานทั้งในด้านการจัดสิ่งแวดล้อม การจัดบริการความปลอดภัยในโรงเรียนและการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งกำหนดระเบียบข้อบังคับ หรือกฎแห่งความปลอดภัย

3. จัดทำแผนปฏิบัติงาน โดยคำนึงถึงผู้ที่มีร่างกาย และจิตใจปกติ และผู้ที่มีความบกพร่องทางร่างกาย และจิตใจ

4. จัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ เพื่อใช้ในโครงการสวัสดิภาพในโรงเรียน

5. จัดทำแผนปฏิบัติงาน แก้ไขปัญหาอุบัติเหตุในโรงเรียน ควรกำหนดแผนงานตามลักษณะอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น กำหนดกิจกรรม เพื่อแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุ ผู้รับผิดชอบแผนงานระยะเวลา สถานที่ และการติดตามและประเมินผล

เดชน์ จุญญเรื่องฤทธิ์ (2549: 361) ได้กล่าวไว้ว่า ในการรักษาความปลอดภัยสถานที่แห่งใดแห่งหนึ่ง ถ้าจะมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลนั้น จะต้องมียุทธศาสตร์ประกอบ 4 ประการ คือ ต้องมีเครื่องช่วยในการรักษาความปลอดภัย ต้องมีระเบียบคำสั่งหรือแผนในการรักษาความปลอดภัย ต้องมีการอบรมบุคคลในหน่วยงานให้รู้ เข้าใจ และปฏิบัติตามระเบียบได้ต้องมีคนหรือเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย เพื่อบังคับควบคุมความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ให้เป็นไปตามระเบียบควบคุม และใช้เครื่องมือช่วยการรักษาความปลอดภัยในการตรวจ พิสูจน์และขัดขวางบุคคลที่จะเข้ามาทำความเสียหาย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา (2552: 15-17) ได้วางแผนการรักษาความปลอดภัยให้นักเรียน โดยจะเน้นการมีส่วนร่วมระหว่างนักเรียน ครู ผู้ปกครองชุมชน และเครือข่าย เพื่อร่วมกันวางแผนป้องกัน ควบคุม กำกับ ติดตาม และรายงาน ซึ่งจะมี องค์ประกอบด้วยกัน 2 ประการ ดังนี้

1. สาระสำคัญของแผนการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษานั้น จำเป็นต้องมีมาตรการและกิจกรรม เพื่อให้รับประโยชน์สูงสุดตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 พร้อมทั้งนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนั้นสาระสำคัญของแผนงานควรมีความชัดเจนและความเป็นไปได้ในเชิงปฏิบัติ ควรมี อย่างน้อย 5 ขั้นตอน ดังนี้

1) ศึกษาสภาพทั่วไปของสถานศึกษา ชุมชน ความเข้มแข็งของเครือข่าย เพื่อวิเคราะห์ความเสี่ยงจากการเกิดอุบัติเหตุ อุบัติภัย และภัยจากสภาพแวดล้อมทางสังคม

2) กำหนดมาตรการหลัก เพื่อป้องกันและแก้ไข

3) กำหนดมาตรการเสริมให้เหมาะสมกับความเชื่อ วัฒนธรรม และประเพณีของท้องถิ่น และสภาพความเสี่ยงของท้องถิ่น

4) กำหนดกิจกรรมสนับสนุนมาตรการหลักและมาตรการเสริม

5) กำหนดเวลาและผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน และสามารถปฏิบัติได้

2. รูปแบบของแผนการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา โดยสถานศึกษาสามารถเลือกรูปแบบ ของแผนการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษาให้เหมาะสม กับสภาพของสถานศึกษา สภาพภูมิศาสตร์ และความต้องการของท้องถิ่น

ดังที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การจัดระบบการรักษาความปลอดภัยของนักเรียนในสถานศึกษา เพื่อที่จะให้นักเรียนมีความปลอดภัยนั้น โรงเรียนต้องเน้นการมีส่วนร่วมระหว่าง นักเรียน ครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง ชุมชน และเครือข่าย เพื่อแต่งตั้งคณะกรรมการ ที่จะช่วยกันการวางแผน ปฏิบัติตามระเบียบคำสั่ง หรือแผนในการรักษาความปลอดภัย โดยต้องมีการอบรมบุคคลในหน่วยงานให้รู้ เข้าใจ และปฏิบัติตามระเบียบได้กำหนดมาตรการรักษาความปลอดภัยของนักเรียนการกำหนดมาตรการรักษาความปลอดภัยของนักเรียน เป็นการวางขั้นตอนของวิธีการรักษาความปลอดภัยของนักเรียนในสถานศึกษา เพื่อให้นักเรียนมีความตระหนัก และเป็นแนวทางในการดูแลช่วยเหลือตนเองให้ปลอดภัยท่ามกลางสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ไม่สร้างสรรค์อุบัติเหตุ และอุบัติเหตุ ที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักเรียน ซึ่งมีมาตรการป้องกันและแก้ไขในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

ด้านที่ 1 มาตรการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุมาตรการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ เป็นวิธีการป้องกันไม่ให้เกิดอุบัติเหตุ ซึ่งได้มีผู้ให้ความหมาย คำว่า อุบัติเหตุไว้ดังนี้

พัชรา กาญจนารัตน์ (2522: 6) ได้ให้ความหมายของอุบัติเหตุ หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยไม่ได้ตั้งใจ และเหตุการณ์นั้นต้องทำให้บุคคลถึงแก่ความตาย บาดเจ็บ หรือทรัพย์สินเสียหาย

ณรงค์ ณ เชียงใหม่ (2532: 1) ได้ให้ความหมายของอุบัติเหตุ หมายถึง อันตรายที่เกิดขึ้นโดยมิได้ตั้งใจมาก่อน

วิฑูรย์ สิมะโชติ และ วีรพงษ์ เฉลิมจิระรัตน์ (2543: 20) ได้ให้ความหมายของอุบัติเหตุ หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้า ซึ่งก่อให้เกิดความบาดเจ็บ พิการ หรือตายและทำให้ทรัพย์สินได้รับความเสียหาย

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่าอุบัติเหตุ หมายถึง เหตุการณ์หรืออันตรายที่เกิดขึ้นโดยฉับพลันซึ่งไม่ได้คาดคิดหรือตั้งใจมาก่อน อันเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติหรือการกระทำของมนุษย์ ซึ่งมีผลให้บุคคลได้เกิดความเสียหาย และได้รับบาดเจ็บ อันตราย ตาย หรือสูญเสียทรัพย์สินเกิดขึ้นได้กับทุกคน ทุกเวลา และทุกสถานที่ หากไม่มีการศึกษาและการป้องกันที่ดีพอย่อมมีโอกาสเกิดอุบัติเหตุได้โดยง่ายสำหรับอุบัติเหตุในสถานศึกษา มักมีสาเหตุมาจากความประมาท ขาดการดูแลเอาใจใส่ในเรื่อง อาคาร สถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสภาวะแวดล้อมของสถานศึกษา

2. พระราชบัญญัติความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมพุทธศักราช 2554

พระราชบัญญัติความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมพุทธศักราช 2554 มีเจตนารมณ์เพื่อวางมาตรฐานการควบคุมกำกับดูแลและบริหารจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมซึ่งเป็นทรัพยากรบุคคลเป็นกำลังสำคัญของชาติให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีมีความปลอดภัยในการทำงานสอดคล้องกับสภาวะการในปัจจุบันที่มีการนำเทคโนโลยีเครื่องมือเครื่องจักรอุปกรณ์สารเคมีและสารเคมีอันตรายมาใช้ในกระบวนการผลิตการก่อสร้างในการบริการซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้ใช้แรงงานในด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานและก่อให้เกิดอันตรายจากการทำงานจนถึงแก่การบาดเจ็บทุพพลภาพพิการหรือเสียชีวิตหรือเกิดโรคอันเนื่องมาจากการทำงานซึ่งนับวันมีอันตรายเพิ่มสูงขึ้นและทวีความรุนแรงขึ้นประกอบกับพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานพุทธศักราช 2551 มีหลักการส่วนใหญ่เพื่อเป็นการคุ้มครองแรงงานทั่วไปและมีขอบเขตจำกัดไม่สามารถกำหนดดูแลและมาตรการบริหารความปลอดภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งนี้พระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 16 กรกฎาคม 2554 เป็นต้นไปประกอบด้วยบทบัญญัติ 8 หมวดดังนั้นเพื่อความเข้าใจในตัวบทกฎหมายและเพื่อให้การตีความกฎหมายเป็นไปในแนวทางเดียวกันและถือปฏิบัติได้จึงได้จัดทำคำชี้แจงพระราชบัญญัติความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมขึ้น การบังคับใช้มาตรา 3 พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่

1. ส่วนราชการกลางราชการส่วนภูมิภาคและราชการส่วนท้องถิ่น
2. กิจการอื่นทั้งหมดหรือแต่บางส่วนตามที่กฎหมายในกฎกระทรวงให้ราชการส่วนกลางราชการส่วนภูมิภาคและราชการส่วนท้องถิ่นในกิจการอื่นตามที่กฎหมายในกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งจัดให้มีมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานตามพระราชบัญญัตินี้ เจตนารมณ์ของกฎหมายพระราชบัญญัติความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมให้สอดคล้องกับสภาวะการ คำชี้แจงพระราชบัญญัติความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานพุทธศักราช 2554 เป็นการพัฒนากฎหมายมาจากหมวด 8 ความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมแห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ซึ่งมีวัตถุประสงค์บังคับใช้กับผู้ประกอบกิจการและนายจ้างทางภาครัฐเอกชนและวิสาหกิจตลอดจนผู้เกี่ยวข้องต้องดำเนินการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเพื่อประโยชน์สูงสุดพระราชบัญญัติความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมไม่ใช่ว่าบังคับกับส่วนราชการส่วนกลางราชการส่วนภูมิภาคราชการส่วนท้องถิ่นและกิจการอื่นทั้งหมดหรือแต่บางส่วนตามที่กฎหมายกระทรวงแต่ส่วนราชการต้องจัดให้มีมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานได้หน่วยงานของตนไม่ต่ำกว่ามาตรฐานความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงออกตามพระราชบัญญัติคุ้มครองพุทธศักราช 2541

1. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานในที่อับอากาศพฤษภาคม พุทธศักราช 2547 สารสำคัญที่อับอากาศหมายความว่าที่ซึ่งมีทางเข้าออกจำกัดและระบายอากาศไม่เพียงพอที่จะทำให้อากาศภายในอยู่ในสภาพถูกสุขลักษณะและปลอดภัยเช่นอุโมงค์ถ้าบ่อหลุมห้องใต้ดินห้องนิรภัยถังถังน้ำมันถังหมักฟอเตาภาชนะหรือสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายกันบรรยากาศอันตราย หมายความว่าสภาพอากาศที่อาจทำให้บุคคลได้รับอันตรายจากสภาวะอย่างหนึ่งอย่างใดต่อไปนี้

1. มีออกซิเจนต่ำกว่าร้อยละ 19.5 หรือมากกว่าร้อยละ 23.5 โดยปริมาตร
2. มีคาร์บอนไดออกไซด์ที่ติดไฟหรือระเบิดได้เกินร้อยละ 10 ของค่าความเข้มข้นขั้นต่ำของสารเคมีแต่ละชนิดในอากาศที่อาจติดไฟหรือระเบิดได้
3. มีฝุ่นที่ติดไฟหรือระเบิดได้ซึ่งมีค่าเข้มข้นเท่ากับหรือมากกว่าค่าความเข้มข้นขั้นต่ำของสารเคมีแต่ละชนิดในอากาศที่อาจติดไฟหรือระเบิดได้
4. มีค่าความเข้มข้นของสารเคมีแต่ละชนิดเกินมาตรฐานที่กำหนดตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานในการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

5. สภาวะอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อร่างกายหรือชีวิตตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดกฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดมาตรการเพื่อให้จำเป็นต้องปฏิบัติการในที่อับอากาศให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างปลอดภัย

2. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับรังสีชนิดก่อไอออนโฆษณาพุทธศักราช 2547 สาระสำคัญ รังสีชนิดก่อไอออน ionizing radiation หมายความว่าพลังงานในรูปของคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าหรืออนุภาครังสีใดๆที่สามารถก่อให้เกิดการแตกตัวเป็นไอออนได้ทั้งโดยตรงหรือทางอ้อมในตัวกลางที่ผ่านไปได้แก่ รังสีแอลฟา รังสีบีตา รังสีแกมมา รังสีเอกซ์ อนุภาคนิวตรอนอิเล็กตรอนหรือโปรตอนที่มีความเร็วสูงเป็นต้นก็ดำเนินงานอาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับรังสีซึ่งกฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดมาตรการต่างๆ เพื่อป้องกันอันตรายที่อาจเกิดกับบุคคลได้

3. กฎกระทรวงกำหนดลักษณะและวิธีการตรวจสอบสุขภาพและส่งผลการตรวจพุทธศักราช 2547

สาระสำคัญ

การตรวจสอบสุขภาพหมายความว่า การตรวจร่างกายและสภาวะทางจิตใจตามวิธีการทางการแพทย์เพื่อให้ทราบถึงความเหมาะสมและผลกระทบต่อสุขภาพที่เกิดจากการทำงาน

4. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับการประดาน้ำ พุทธศักราช 2548 สาระสำคัญ งานประดาน้ำหมายความว่างานที่ทำงานใต้น้ำโดยการดำน้ำโดยบังคับสำหรับงานประดาน้ำที่ทำงานในน้ำลึกตั้งแต่ 10 ฟุตแต่ไม่เกิน 300 ฟุต

5. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อนและแสงสว่างพุทธศักราช 2549 สาระสำคัญ การทำงานทุกประเภทมีส่วนเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพเช่นความร้อน แสงสว่างและเสียงซึ่งกฎหมายกำหนดมาตรฐานทางกายภาพไว้เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างปลอดภัย

6. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมพุทธศักราช 2549 สาระสำคัญกฎหมายฉบับนี้กำหนดให้นายจ้างต้องมีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับต่างๆร่วมทางคณะกรรมการความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานทั้งนี้เพื่อกำกับดูแลให้ลูกจ้างในการปฏิบัติงานที่ปลอดภัย

7. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานก่อสร้างบริษัท 2551

สาระสำคัญ

1. กำหนดให้มีการจัดทำแผนงานด้านความปลอดภัยในการทำงานตามขนาดงาน
2. กำหนดให้มีการจัดทำเขตก่อสร้างและเขตอันตราย

3. ควบคุมดูแลให้ลูกจ้างมีความปลอดภัยจากไฟฟ้าเทาและการทำงานเจาะงาน ขุดกันก่อสร้างที่มีเสาเข็มตังกำแพงการใช้ค้ำยันเครื่องจักรปั้นจั่นลิฟต์ขนส่งวัสดุชั่วคราวเอกสารชั่วคราวการป้องกันการใช้หลายการเจริญหรือตกลงของวัสดุการทำงานในอุโมงค์งานก่อสร้างใน น้ำตลอดจนการรื้อถอนและทำลาย

8. กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับเครื่องจักรปั้นจั่นและหม้อน้ำพุทธศักราช 2552

สาระสำคัญ

เครื่องจักรต้องได้มาตรฐาน

เครื่องจักรต้องมีอุปกรณ์ป้องกันอันตราย

เครื่องจักรต้องได้รับการตรวจสอบและทดสอบ

บุคคลที่ใช้งานต้องมีความชำนาญในการใช้งานส่วนบุคคล

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

1. ความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้า

2. ความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสารเคมีอันตราย

3. ความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมสารเคมี

4. การป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการ

ทำงาน

3. องค์ประกอบด้านความปลอดภัย

3.1 การจัดทำเนิการด้านความปลอดภัยด้านอาคารสถานที่

เป็นแผนการที่เสริมสร้างและพัฒนาการจัดการรักษาความปลอดภัยให้สอดคล้องกับ สภาพแวดล้อมของสถาบันการศึกษา

การจัดระบบการรักษาความปลอดภัยของนักเรียนในสถานศึกษานั้น ตามระเบียบ สำนักงานรัฐมนตรี ว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ (2552: 16) ได้บัญญัติไว้ในข้อ 36 แผนการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับสถานศึกษา มีดังนี้

1. ระดับความสำคัญของหน้าที่ และภารกิจของแต่ละหน่วยงานของรัฐ ซึ่งมีความ แตกต่างกัน

2. สถานการณ์และสภาพแวดล้อมโดยรอบพื้นที่

3. ข่าวสาร สิ่งบอกเหตุ และการเตือนภัยตลอดจนการสนับสนุนช่วยเหลือที่อาจ ขอรับจากหน่วยงานของรัฐ

4. จำนวนเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน และเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ซึ่งอยู่กับ ขนาดของอาคาร สถานที่ และพื้นที่ที่ต้องดูแล

5. งบประมาณ ที่จะใช้ในการวางมาตรการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับสถานที่

6. การออกแบบก่อสร้างที่สงวน อาคารและสถานที่หรือเครื่องกีดขวางของทางราชการที่มีความสำคัญ

7. การติดต่อสื่อสารภายในหน่วยงานของรัฐ และกับหน่วยงานของรัฐอื่น ๆ

8. การรายงานผลการสำรวจ หรือการตรวจสอบการรักษาความปลอดภัยต่อผู้บังคับบัญชา

แผนการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุบนอาคารเรียนของผู้เรียน เป็นแผนการกำหนดครอบคลุมประเภทของอุบัติเหตุที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียน ได้แก่

1. ความบกพร่องของอาคารเรียน และ อาคารประกอบ

2. บริเวณสถาบันการศึกษา เช่น รั้ว ประตู สภาพแวดล้อมภายในสถาบันการศึกษา เขตก่อสร้าง เป็นต้น

3. เครื่องมือและเครื่องใช้และอุปกรณ์ในสถาบันการศึกษาที่อาจเป็นอันตรายต่อผู้เรียน

4. การเดินทางไปและกลับระหว่างบ้านกับสถาบันการศึกษา

5. การจัดการเรียนการสอนและการให้บริการด้านความปลอดภัยภายในสถาบันการศึกษาแก่ผู้เรียนทั้งนี้ในการดำเนินการนโยบายการประกันความปลอดภัยได้จัดมาตรการดูแลรักษา ความปลอดภัยแบ่งเป็นส่วนต่างๆ ดังนี้

มาตรการดูแลรักษาความปลอดภัยด้านอาคารสถานที่สถานศึกษา พึงจัดดำเนินการวางแผนและป้องกันดูแลอาคารสถานที่ภายในสถาบันอุดมศึกษา อันได้แก่ อาคารเรียน อาคารประกอบการ โรงฝึกงาน ตลอดจนอาคารสถานที่พักให้อยู่ในสภาพที่ดีและปลอดภัยจากอุบัติเหตุและอุบัติเหตุ ดังนี้

1. การสร้างอาคารจะพิจารณาจากสถานที่ตั้งและขนาดของสถาบันอุดมศึกษา อาคารควรตั้งอยู่บนพื้นที่ที่มีอากาศถ่ายเทสะดวกและมีแสงสว่างอย่างเพียงพอ

2. พื้นที่ใช้สอยของอาคารต้องมีสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนผู้ใช้อาคาร

3. อาคารควรสร้างด้วยวัสดุที่ป้องกันไฟ และสามารถทนต่อการสั่นสะเทือนอันเกิดจากแผ่นดินไหวได้และควรมีอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัย อันได้แก่ ถังดับเพลิง บันไดหรือเส้นทางหนีไฟ สัญญาณเตือนภัย เป็นต้น และหากอาคารมีความสูงมากกว่า 2 ชั้นขึ้นไปควรมีบันไดขึ้นลง 2 ทาง และมีประตูสามารถเปิดออกสู่ระเบียงของอาคารอย่างน้อย 2 ประตู

4. อาคารต่างๆ ภายในสถาบันอุดมศึกษาควรจัดเจ้าหน้าที่ควบคุมดูแลเพื่อรักษาความปลอดภัย

5. สถาบันอุดมศึกษาควรจัดให้มีพนักงานทำความสะอาดอาคารอย่างสม่ำเสมอ และควรจัดจุดการทิ้งขยะต่างๆ ในสถานที่ที่เหมาะสมและเพียงพอเพื่อป้องกันกลิ่นอันก่อให้เกิดความรำคาญและอันตรายแก่ผู้ใช้อาคาร

6. บริเวณอาคารควรจัดพื้นที่ให้ร่มรื่นและสามารถเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจหรือจัดกิจกรรมต่างๆ ได้

การจัดสภาพแวดล้อมในสถาบันการศึกษาให้ปลอดภัยจะทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงในการป้องกันอุบัติเหตุและส่งเสริมความปลอดภัย โดยสถาบันการศึกษาจะต้องคำนึงถึงความสะดวก ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และความปลอดภัยของสภาพแวดล้อมในเรื่อง ต่างๆ ได้แก่

1. สถานที่ตั้งสถาบันการศึกษา เพื่อความปลอดภัยควรพิจารณาเกี่ยวกับ สถานที่ตั้ง ดังนี้

1.1 สถานที่ตั้งสถาบันการศึกษาควรอยู่ใกล้ชุมชน เพื่อความสะดวกในการเดินทางไปกลับของผู้เรียน

1.2 สถานที่ตั้งสถาบันการศึกษาควรอยู่ห่างจากถนน ทางรถไฟ สนามบิน โรงงานอุตสาหกรรมและสถานที่ทิ้งขยะมูลฝอย เพื่อป้องกันเสียงและกลิ่นที่อาจก่อให้เกิดความรำคาญและอันตรายแก่ผู้เรียนได้

1.3 สถานที่ตั้งสถาบันการศึกษาควรอยู่ห่างจากบริเวณที่อาจเกิดภัยธรรมชาติได้

1.4 พื้นที่ตั้งของสถาบันการศึกษาควรมีพื้นที่ที่กว้างขวางเพียงพอได้สัดส่วนกับจำนวนผู้เรียนที่มีอยู่ ไม่แออัดคับแคบจนเกินไป เพราะอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย นอกจากนี้ควรมีเนื้อที่สำหรับขยายอาคารเรียนในอนาคตได้ เมื่อมีจำนวนผู้เรียนเพิ่มมากขึ้น

1.5 บริเวณรอบ ๆ สถาบันการศึกษาควรมีรั้วรอบขอบชิดที่ปลอดภัย หากสร้างรั้วถาวรไม่ได้ควรทำขอบเขตที่แน่นอน เช่น การปลูกต้นไม้เป็นรั้วชั่วคราว เป็นต้น

1.6 บริเวณสถาบันการศึกษาควรปลูกต้นไม้ที่ไม่มีกิ่งเกะกะ หรือ ไม่มียางที่เป็นอันตรายต่อผู้เรียนทั้งนี้ในกรณีที่สถาบันการศึกษาตั้งอยู่ใกล้หรือติดกับทางหลวงควรมีเครื่องหมายการจราจรหรือ เครื่องหมายเตือนที่ชัดเจน เพื่อให้ผู้ใช้รถใช้ถนนเพิ่มความระมัดระวังในการขับขี่ และหากสถาบันการศึกษาตั้งอยู่ในเขตที่มีการจราจรหนาแน่นควรจัดให้มีทางข้ามที่ปลอดภัยหรือมีเจ้าหน้าที่จราจรคอยดูแล

2. ตัวอาคารสถานที่ การพิจารณาจะขึ้นอยู่กับกรอบแบบและการก่อสร้างโดยมีหลักการป้องกัน ดังนี้

2.1 อาคารควรออกแบบและใช้วัสดุที่ป้องกันไฟ ป้องกันการสั่น สะเทือนของแผ่นดินไหวได้

2.2 พื้นที่ของอาคารควรยกให้สูงกว่าระดับน้ำ หรือ สูงกว่าพื้นดินไม่น้อยกว่า 1 เมตร

2.3 อาคารที่สูงกว่า 2 ชั้น ควรทำบันไดขึ้นลง 2 ทาง และต้องมีบันไดหนีไฟ

2.4 บันไดของอาคารควรมีขนาดกว้างเหมาะสม ตัวบันไดไม่ควรจะลาดชันเกินไปและควรมีราวบันไดที่มั่นคง หากบันไดที่สูงเกินกว่า 14 ชั้นควรมีชานพักเพื่อความสะดวกและปลอดภัย ทั้งนี้ควรทำเครื่องหมายหรือลูกศรแสดงการขึ้นลงบันไดไว้ด้วย

2.5 ระเบียงอาคารควรมีเฉลียงหรือระเบียงที่กว้างพอที่ผู้เรียนจะเดินสวนกันได้สะดวก โดยควรมีความกว้างประมาณ 2-2.5 เมตร และควรมีที่นั่งตามระเบียง

2.6 ประตู หน้าต่าง ของอาคารเรียนควรมีประตูใหญ่เปิดออกสู่ระเบียง อย่างน้อย ห้องละ 2 ประตู ส่วนหน้าต่างควรมีสร้างให้อยู่ทางด้านยาวของห้องเรียน และสามารถควบคุมแสงสว่างและการถ่ายเทอากาศได้

2.7 แสงสว่างในอาคารเรียนควรมีแสงสว่างเพียงพอ หากมีแสงไม่เพียงพอควรใช้ไฟฟ้าช่วยด้วย

2.8 อาคารควรมีการสร้างทางออกฉุกเฉิน หรือ ประตูฉุกเฉิน (Emergency Door) อยู่ภายในตัวอาคารเพื่อใช้ในการเกิดกรณีฉุกเฉินขึ้น เช่น ไฟไหม้ เป็นต้น

ทั้งนี้ตัวอาคารควรมีการติดตั้งระบบเตือนภัยและเครื่องมืออุปกรณ์ป้องกันภัยตามชั้นต่างๆ ของอาคาร เช่น ถังดับเพลิง ระบบสปริงเกอร์ (Sprinkler System) ตัวฉีคน้ำในตัวอาคารกรณีการเกิดไฟไหม้ เป็นต้น

3. สนามและบริเวณภายในสถาบันการศึกษา เพื่อความปลอดภัยของผู้เรียนและบุคลากรจึงมีหลักการป้องกัน ดังนี้

3.1 สนามของสถาบันการศึกษา ได้แก่ สนามกีฬา สนามหญ้า สวนหย่อม สวนดอกไม้ หรือสถานที่พักผ่อนหย่อนใจต่าง ๆ ควรจัดให้มีสภาพที่ดี สะอาด ปราศจากสิ่งทีอาจก่อให้เกิดอันตราย

3.2 สนามที่ใช้ในกิจกรรมกีฬาควรมีการกันรั้วเพื่อกันสัตว์หรือสิ่งรบกวนต่างๆ ตลอดจนป้องกันอันตรายให้กับบุคคลที่อยู่นอกสนามอีกด้วย

3.3 บริเวณรอบๆ สถาบันการศึกษาควรมีรั้วและท่อนระบายน้ำ เพื่อไม่ให้มีน้ำขังเนอะและอันอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้เรียนได้

3.4 บริเวณรอบๆ สถาบันการศึกษาควรดูแลในด้านความสะอาดและความปลอดภัยอยู่เสมอ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุนันท์ สุขสวัสดิ์ (2558: 68) ศึกษาสภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่ของคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาลในทัศนะคติของนักศึกษาแพทย์ พบว่า การจัดสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่ใหม่เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยจัดให้มีสถานที่สามารถใช้ทบทวนบทเรียน ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมนอกเวลาเรียนเพิ่มขึ้น ในส่วนของโรงอาหารก็เช่นกัน ควรปรับปรุงและขยายพื้นที่โรงอาหาร เพื่อให้นักศึกษามีที่นั่งรับประทานอาหารได้อย่างสะดวกสบาย และควรจัดให้มีสนามกีฬาประเภทต่างๆ

ปาจริย สิริปริญญา (2558: 87) ศึกษาสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง พบว่า การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เช่น อาคารสถานที่ควรจัดให้สะอาด สวยงาม และมีความปลอดภัย เพื่อเป็นเครื่องยืนยันว่าเมื่อนักศึกษาได้รับความปลอดภัย หากต้องใช้ชีวิตอยู่ในรั้วมหาวิทยาลัย

กวีภัทร จาวชานา (2559: 9) กล่าวว่าสภาพแวดล้อมทางกายภาพช่วยส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ดี การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพนี้มีอิทธิพลต่อนักศึกษาทุกคน เพราะสภาพแวดล้อมในสถาบันการศึกษาเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องคำนึงถึงและจัดการให้สัมพันธ์กับพฤติกรรมของนักศึกษา รวมไปถึงต้องมีความปลอดภัยด้วย โดยการสร้างสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สะอาด เป็นระเบียบ สวยงาม และปลอดภัยนั้นจะเป็นแรงจูงใจให้เกิดความรัก และความภูมิใจในสถาบัน

ซึ่งอาจกล่าวสรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมทางกายภาพเช่นอาคารสถานที่ หมายถึงสภาพโดยรอบที่อยู่รอบตัวที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาเน้นสร้างบรรยากาศเหล่านี้ให้เกื้อกูลและพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยต้องมีจำนวนตรงตามความต้องการทั้งปริมาณและคุณภาพเช่นอาคารห้องเรียนห้องเรียนเฉพาะวิชาห้องปฏิบัติการสโมสรนักศึกษาสนามกีฬาตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพราะสิ่งเหล่านี้จะมีส่วนเพื่อเกื้อกูลต่อการเรียนรู้มีส่วนส่งเสริมต่อการสร้างแรงจูงใจให้เกิดความรักความภูมิใจในสถาบันตลอดจนส่งผลต่อเนื่องในการสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีในอนาคต

3.2 มาตรการดูแลรักษาความปลอดภัยด้านการจราจร

สถานศึกษาพึงจัดดำเนินการวางแผนและป้องกันดูแลเส้นทางการจราจรภายในสถานศึกษา ดังนี้

3.2.1 สถานศึกษาควรมีการกำหนดกฎระเบียบทางการจราจรไว้อย่างชัดเจนและควรจัดพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ประจำจุดต่างๆ ตามเส้นทางภายในสถาบัน และควรมีป้ายเพื่อบอกกฎระเบียบวิธีการปฏิบัติทางการจราจรและป้ายสัญลักษณ์ต่างๆ ทางจราจรเพื่อให้ผู้ใช้เส้นทางปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

3.2.2 สถานศึกษาควรมีทั้งเส้นทางเดินรถและเส้นทางเดินเท้า โดยเส้นทางเท้าต้องมีความสูงกว่าพื้นถนนอย่างน้อยประมาณ 20-25 เซนติเมตร และมีความกว้างจากขอบถนนอย่างน้อยประมาณ 1-1.25 เมตร

3.2.3 สถานศึกษาควรจัดพื้นที่สำหรับจอดยานพาหนะโดยมีพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบดูแลพื้นที่

สถาบันการศึกษาควรมีการจัดพนักงานดูแลพื้นที่ประจำจุดเส้นทางเข้า-ออกต่างๆ รวมทั้งดูแลด้านการจราจรภายในสถาบันการศึกษา ทั้งนี้สถาบันการศึกษาควรจัดรถรับส่ง โดยจัดลานรถหรือสถานที่สำหรับจอดรถรับส่งผู้เรียนให้เป็นสัดส่วนและปลอดภัย โดยแยกบริเวณที่จอดรถออกจากที่จอดรถของบุคลากรอื่นๆ สำหรับพนักงานขับรถทางสถาบันอุดมศึกษาจำเป็น ต้องทำการคัดเลือกและควรมีการฝึกอบรมด้านการขับรถเพื่อป้องกันอุบัติเหตุที่จะเกิดกับผู้โดยสารซึ่งคือผู้เรียนนั่นเอง นอกจากนี้สถาบันการศึกษาควรมีการติดตั้งป้ายและเครื่องหมายการจราจรต่างๆ เพื่อเป็นการป้องกันอันตรายให้แก่ผู้เรียนและบุคลากรโดยทั่วไป ซึ่งป้ายและเครื่องหมายทางการจราจรพื้นฐานที่สถาบันการศึกษาควรมีการติดตั้ง มีดังนี้ (การป้องกันอุบัติเหตุทางจราจร. 25551: ออนไลน์)

สัญลักษณ์การจราจรประเภท ป้ายบังคับ

ภาพประกอบ 8 ป้ายสัญลักษณ์การจราจร ประเภทป้ายห้าม

ที่มา: ป้ายเตือนเพื่อความปลอดภัย. (2551: ออนไลน์).

สัญลักษณ์การจราจรประเภท ป้ายงานก่อสร้าง

ภาพประกอบ 9 ป้ายสัญลักษณ์การจราจร 2

ที่มา: ป้ายเตือนเพื่อความปลอดภัย. (2551: ออนไลน์).

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กาญจน์กรรณ สุอังคะ และคณะ (2559: 6) ได้ศึกษาพฤติกรรมการขับขี่ของนักศึกษาที่มีผลต่อความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุจากการใช้รถจักรยานยนต์ในสถานศึกษาพบว่า ผู้ได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุในสถานศึกษา ผู้ขับขี่ที่มีทัศนคติการไม่ปฏิบัติตามกฎจราจรใช้ความเร็วในการขับขี่และขับขี่ด้วยความคึกคะนองส่งผลให้ผู้ขับขี่มีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุสูง

วสันต์ จันทร์สิน (2553: 39) จากการวิจัยแนวทางการลดปัญหาอุบัติเหตุจราจรของนักศึกษาบริเวณหน้ามหาวิทยาลัยศิลปากรนครปฐมพบว่า ปัญหาอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นบริเวณหน้ามหาวิทยาลัยซึ่งเกิดขึ้นจากปัญหาโดยตรงของตัวนักศึกษาเอง ที่ไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร แบ่งเป็นรายด้านดังนี้ด้านกายภาพเกิดขึ้นเนื่องจากการเลื่อนจุดกลับรถการสร้างลูกระนาดบนถนนการติดตั้งป้ายเตือนเขตสถานศึกษาการติดตั้งสัญญาณไฟจราจรได้พฤติกรรมกรออกกฎสวมหมวกนิรภัยการจذبอบรมให้ความรู้เรื่องการใช้รถใช้ถนนและการกวาดขันวินัยจราจร จะช่วยลดปัญหาการเกิดอุบัติเหตุภายในมหาวิทยาลัย

สมจิตต์ สุพรรณทัศน์ (2558: 28) พบว่า บุคลิกภาพของผู้ขับขี่มักมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเกิดอุบัติเหตุอยู่เสมอโดยพบว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพแต่ละลักษณะจะมีพฤติกรรมการขับขี่ที่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุที่ต่างกันซึ่งบุคลิกภาพในการขับขี่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุของวัยรุ่นที่ใช้รถจักรยานยนต์เป็นลำดับที่สองรองจากปัจจัยด้านทัศนคติในการขับขี่ของกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นอยู่ในระดับอุดมศึกษานั้นแสดงให้เห็นว่ากลุ่มวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับเดียวกันเป็นกลุ่มที่อยู่ในวัยศึกษาคะนองมีความใกล้ชิดกับเพื่อนมากกว่าครอบครัวหรือผู้ปกครองและยังมีพฤติกรรมเลียนแบบเพื่อนไปเป็นตามความเชื่อของกลุ่มในเรื่องต่างๆรวมถึงความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับการขับขี่รถจักรยานยนต์อาทิการละเมิดกฎจราจรบางครั้งไม่ได้หมายความว่า เป็นการเสี่ยงอันตรายเสมอไปผู้ที่มีความชำนาญในการขับขี่จะใช้ความเร็วสูงได้และผู้ติดไฟแดงที่สี่แยกตอดนดึกๆไม่มีรถเลยน่าจะฝ่าไปได้เป็นต้น

ซึ่งอาจสรุปได้ว่าพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจราจรของวัยรุ่นที่ใช้รถจักรยานยนต์เกิดจากการ ที่ไม่ปฏิบัติตามกฎจราจรส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุของวัยรุ่น ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการกำหนดนโยบายและวางแผนให้ความรู้การรณรงค์และการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจราจรของวัยรุ่นได้ รวมไปถึงความตระหนักและให้ความสำคัญต่อการสร้างจิตสำนึกปรับเปลี่ยนลักษณะนิสัยทัศนคติบุคลิกภาพของกลุ่มวัยรุ่นให้มีความตระหนักถึงอันตรายจากการเกิดอุบัติเหตุมากขึ้น

3.3 ด้านสวัสดิการความปลอดภัย

สถาบันอุดมศึกษาควรจัดให้ข้อมูลความรู้และการให้คำปรึกษาด้านสุขภาพอนามัย โดยจัดให้บริการด้านการแพทย์จากแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ โดยจัดตั้งเป็นห้องพยาบาล ศูนย์พยาบาล หรือสถานพยาบาลมีการประกันสุขภาพและการจัดประกันอุบัติเหตุ-อุบัติเหตุภัยเป็นสิทธิให้ควมคุ้มครองเมื่อเกิดอุบัติเหตุ-อุบัติเหตุภัย

จากที่กล่าวมาข้างต้น นโยบายและแนวทางในการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยที่กำหนดขึ้นจัดเป็นหลักการให้สถาบันการศึกษาระดับต่าง ๆ นำไปประยุกต์ใช้เพื่อให้เหมาะสมกับสถาบันการศึกษาของตน ทั้งนี้สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งต่างมีบริบทของสภาพภูมิศาสตร์ ที่ตั้ง สภาพแวดล้อมภายในสถาบัน ตลอดจนปัจจัยอื่น ๆ ที่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำให้รูปแบบของการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถาบันอุดมศึกษาแตกต่างกันตามไปด้วย นอกจากนี้มีนักวิชาการได้อธิบายถึงรูปแบบของการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัย ไว้ดังนี้

จากการศึกษางานวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการรักษาความปลอดภัย (อรุณ จันทูมา. 2544: 64) พบสภาพปัญหาในสถาบันอุดมศึกษาของไทยซึ่งสามารถสรุปออกเป็นด้านต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และจิตใจ

สถาบันอุดมศึกษาเป็นแหล่งชุมชนทางการศึกษาขนาดใหญ่และมีบุคคลส่วนใหญ่คือ นักศึกษาซึ่งอยู่ในวัยรุ่นที่มาจากทั่วทุกภาคของประเทศ มีความแตกต่างกันทั้งทางฐานะ ความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมประเพณี และความเชื่อทางศาสนา ด้วยความแตกต่างเหล่านี้อาจส่งผลต่อสภาพร่างกายและจิตใจของนักศึกษาที่ต้องมาอยู่รวมกันในลักษณะของนักศึกษาเดินทางไปกลับหรือที่ต้องพักอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาเอง

2. ปัญหาเกี่ยวกับทรัพย์สิน

ปัญหาด้านนี้ส่วนมากจะเป็นลักษณะของทรัพย์สินสูญหาย เนื่องจากการลักขโมย การวิ่งราวทรัพย์สิน การชิงทรัพย์สิน ตามสถานที่ต่าง ๆ ได้แก่ อาคารประกอบการ อาคารเรียน ห้องสมุด โรงอาหาร และสถานที่ที่เสี่ยงต่อภัยอันตรายต่าง ๆ ในสถาบันอุดมศึกษา เป็นต้น

3. ปัญหาเกี่ยวกับ สาธารณภัยทั่วไป สภาพปัญหานี้เป็นลักษณะของการก่อความเดือดร้อนหรือสร้างความรำคาญให้แก่นักศึกษา เช่น มลภาวะทางเสียง มลภาวะทางอากาศ รวมถึงสถานที่จุดเสี่ยงต่าง ๆ ภายในสถาบันอุดมศึกษา เป็นต้นจากสภาพปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าว ล้วนส่งผลกระทบโดยตรงต่อนักศึกษาซึ่งเป็นเสมือนกลไกสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ ด้วยเหตุนี้เองทำให้เกิดแนวทางป้องกันแก้ไขอุบัติเหตุและอุบัติภัยต่าง ๆ ในสถาบันอุดมศึกษาขึ้น

การจัดบริการสวัสดิการความปลอดภัยเป็นแนวทางการป้องกันทางด้านอุบัติเหตุและอุบัติภัย โดยมีหลักการป้องกันในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. การจัดบริการด้านความปลอดภัยเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ ได้แก่

1.1 การให้บริการด้านการพยาบาล โดยจัดตั้งเป็นห้องพยาบาล หรือ ศูนย์การแพทย์ และจัดให้มีอุปกรณ์การปฐมพยาบาล ยาชนิดต่าง ๆ รวมถึงจัดให้มีแพทย์ พยาบาล หรือเจ้าหน้าที่ประจำเพื่อทำหน้าที่ให้บริการแก่ผู้เรียนได้ตลอดเวลา ทั้งนี้เพราะอุบัติเหตุอาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาเช่นกัน

1.2 การจัดทำประกันอุบัติเหตุให้แก่ผู้เรียน เป็นการคุ้มครองผู้เรียนเมื่อเกิดอุบัติเหตุ ซึ่งผู้เรียนจะมีสิทธิได้รับค่าชดเชยจากการสูญเสียหรือจากการบาดเจ็บ โดยทั่วไปสถาบันการศึกษาควรจัดประกันอุบัติเหตุให้กับผู้เรียนทุกคนซึ่งอาจทำกับบริษัทประกันภัยแห่งใดแห่งหนึ่ง โดยทำเป็นลักษณะการประกันหมู่หรือกลุ่ม เพราะจะเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าการประกันแบบเดี่ยวหรือบุคคล

1.3 ด้านวาทภัยและด้านอุทกภัย เป็นภัยจากน้ำท่วมและภัยจากพายุอาจทำให้เกิดความเสียหายและความสูญเสียแก่ชีวิตและทรัพย์สินได้ ซึ่งสถาบันการศึกษา บางพื้นที่หรือบางจังหวัดอาจประสบกับภัยดังกล่าวได้บ่อยครั้ง ดังนั้นจึงควรมีการติดตั้งเครื่องมือป้องกันและเตรียมหนทางแก้ไขเมื่อเกิดภัยน้ำท่วมหรือพายุ นอกจากนี้การเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียนโดยการฝึกซ้อมกรณีการเกิดน้ำท่วมหรือมีพายุก็เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง

1.4 ด้านธรณีพิบัติภัย การเกิดแผ่นดินไหวอาจเกิดขึ้นได้ในทุกๆ พื้นที่ แรงของการสั่นสะเทือนอาจสร้างความเสียหายและอาจก่อให้เกิดอันตรายถึงชีวิตได้ ดังนั้นสถาบันการศึกษาควรจัดให้มีการฝึกซ้อมเช่นเดียวกับกรณีไฟไหม้ น้ำท่วม และการเกิดพายุ

จากที่กล่าวมาข้างต้น การป้องกันแก้ไขอุบัติเหตุและอุบัติภัยในสถาบันอุดมศึกษามีได้เป็นเพียงหน้าที่ของหน่วยงานด้านความปลอดภัยเท่านั้น หากแต่เป็นหน้าที่ของบุคลากรและหน่วยงานทุกฝ่ายที่จะต้องร่วมมือและประสานงานช่วยเหลือกันในการดูแลสวัสดิภาพของบุคลากรทุกคนที่อยู่ภายในสถานศึกษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พินิจ เพชรสน (2550: 12) พบว่าแนวทางการจัดสวัสดิการที่เหมาะสมสำหรับนักศึกษาประกอบด้วยแนวทางดังนี้ด้านการบริการทางการศึกษาด้านการบริการสุขภาพอนามัยด้านการบริการรักษาความปลอดภัยจะเห็นได้ว่านักศึกษาได้เสนอแนวทางในการจัดสวัสดิการในประเด็นที่หลากหลายทั้งในด้านการเรียนด้านสุขภาพอนามัยด้านความปลอดภัยและส่งเสริมให้มีกิจกรรมนันทนาการเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้กับนักศึกษาซึ่งถือว่าเป็นประเด็นสำคัญสำหรับทุกด้านที่จะต้องจัดสวัสดิการให้กับนักศึกษาและมีความสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคม

นา ธรรมชุตีพร (2550: 5) แนวทางการจัดสวัสดิการด้านความปลอดภัยที่เหมาะสมสำหรับนักศึกษาเป็นประเด็นที่มีความสำคัญยิ่งต่อความมุ่งมั่นมุ่งหวังในการพัฒนาการเรียนรู้อประกอบด้วยแนวทางในด้านนี้ด้านการบริการสุขภาพและอนามัยมีแนวทางในการให้มหาวิทยาลัยจัดสรรให้มีห้องพยาบาลจำนวนเพิ่มขึ้นและมีการบริการที่ดีขึ้นควรจัดหาพยาบาลที่มีความเชี่ยวชาญหลายด้านเพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษาการจัดสรรอุปกรณ์เครื่องมือทางการแพทย์ที่ทันสมัยการประชาสัมพันธ์ข้อมูลเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลควรมีการจัดให้บริการตรวจสุขภาพแก่นักศึกษาอย่างสม่ำเสมอและตรวจสุขภาพประจำปีและควรให้บริการแบบไม่คิดค่าใช้จ่าย

สุภาพร เทพยสุวรรณ (2556: 4) จากการศึกษาด้านสวัสดิการของนักศึกษาคณะสาธารณสุขมหาวิทยาลัยมหิดลจำนวน 348 คนพบว่านักศึกษามีความต้องการได้รับสวัสดิการทางด้านสิทธิประโยชน์การรักษาพยาบาลมากที่สุดเนื่องจากนักศึกษายังคงขาดความเข้าใจในสิทธิประโยชน์การรักษาพยาบาลที่ทางวิทยาลัยจัดดำเนินการให้นักศึกษา

ซึ่งอาจสรุปได้ว่านักศึกษามีความต้องการในด้านสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาลที่สถานศึกษาพึงมีบริการให้แก่นักศึกษาอีกทั้งยังต้องมีวัสดุอุปกรณ์พยาบาลหรือแพทย์ผู้เชี่ยวชาญคอยให้คำปรึกษารวมไปถึงควรมีสถานที่ที่เหมาะสมและมีการประชาสัมพันธ์ถึงข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพและอนามัยให้นักศึกษาทราบ

3.4 ความปลอดภัยด้านอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม

บนพื้นฐานของความต้องการที่ไม่สิ้นสุดของมนุษย์ซึ่งสวนทางกับการมีอยู่อย่างจำกัดของทรัพยากรทำให้ทุกคนต้องเผชิญหน้ากับการตัดสินใจบนทางเลือกที่เป็นไปในทางปฏิบัติอย่างมีเหตุผลเพื่อให้การทรัพยากรใช้ทรัพยากรอย่างเกิดประโยชน์สูงสุดและคุ้มค่าอย่างที่สุดไม่ว่าจะเป็นบุคคลในระดับใดรวมไปถึงนักศึกษาที่มีระดับข้อจำกัดของการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในวิทยาลัยให้เกิดความจำเป็นบนพื้นฐานเดียวกันคือการมุ่งเน้นความคุ้มค่าของการใช้ทรัพยากรการดำเนินงานด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งที่จำเป็นของสถานศึกษาเพื่อต้องการจุดสมดุลระหว่างการอยู่รอดของสถานศึกษาและนักศึกษาการปฏิบัติตามกฎหมายและความรับผิดชอบต่อสังคมหรืออีกนัยหนึ่งคือการดูแลให้นักศึกษามีความปลอดภัยมีสุขภาพอนามัยที่ดีซึ่งจะแตกต่างกับหน่วยงานราชการและลูกจ้างที่มีจุดมุ่งหมายหลักเดียวกันคือความปลอดภัยของสุขภาพลูกจ้างโดยจะคำนึงถึงเชิงเศรษฐศาสตร์เป็นรองการส่งเสริมให้มีการดำเนินความปลอดภัยด้านอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมอย่างใช้กลยุทธ์ผ่านการบังคับใช้กฎหมายและการกระตุ้นจิตสำนึกทางจริยธรรมของสถานศึกษาซึ่งก็ยังไม่เพียงพอที่จะทำให้การดำเนินงานด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและต่อเนื่องยังยืนยันดังนั้นการที่จะทำให้สถานศึกษาเห็นความสำคัญของการดำเนินงานด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมคือการพิสูจน์เชิงประจักษ์ให้สถานศึกษาเห็นว่าการดำเนินโครงการด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยเป็นแบบ “Win Win” กล่าวคือทุกฝ่ายได้ผลประโยชน์แต่ไม่ใช่เรื่องที่จะทำได้ง่ายเพราะผลประโยชน์ที่ได้รับเกิดจากการดำเนินงานด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยส่วนใหญ่จะไม่ได้อยู่ในรูปตัวเงินหรือผลกำไรโดยตรงและมักจะเกิดผลขึ้นหลังจากการดำเนินงานผ่านไปแล้วระยะหนึ่ง (ธัญญรัตน์สุนทร, 2556: 125)

การพัฒนาสร้างระบบการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในสถานศึกษาอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม เป็นสิ่งสำคัญที่จะนำมาซึ่งความสำเร็จของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อใส่ใจต่อความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดีของผู้เกี่ยวข้องทุกคน ไม่ว่าจะเป็นนักศึกษา คณาจารย์ รวมทั้งชุมชนโดยรอบ ได้แก่ กิจกรรม 5 ส. กำหนดระเบียบ กฎ ข้อบังคับต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพงานเพื่อความปลอดภัยติดตามตรวจสอบเสนอแนะแนวทางให้การปฏิบัติ งานดำเนินไปอย่างปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ สร้างจิตสำนึกด้านความปลอดภัยแก่นักศึกษา จัดทำแผนฉุกเฉินในกรณีเกิดไฟไหม้ รวมทั้งฝึกซ้อมตามแผนทุก 6 เดือน การประสานงานกับหน่วยงานภายนอก เพื่อช่วยเหลือกรณีไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ได้ การจัดทำรายงานอุบัติเหตุและจัดทำสถิติอุบัติเหตุ เตรียมอุปกรณ์ป้องกันอันตราย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อัจฉรา สุขารมณ และพรณี บุญประกอบ (2542: 33) ได้ศึกษาเรื่องสภาวะแวดล้อมของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่สัมพันธ์กับภาวะความเครียดในการเรียนของนิสิตพบว่าสภาพแวดล้อมมีผลต่อการรับรู้และพัฒนาในด้านต่างๆรวมทั้งจิตใจกับความเครียดในการเรียนของนิสิตในมหาวิทยาลัยถ้านิสิตเห็นว่าสภาพแวดล้อมดีและเหมาะสมก็จะก่อให้เกิดความพึงพอใจในสถาบันการศึกษาทำให้ความเครียดในการเรียนลดลงโดยจะมีความพยายามและตั้งใจศึกษาหาความรู้และประสบการณ์ต่างๆอยู่ในสถาบันต่อไปจนจบการศึกษา

อโนชา สิมพา (2553: 25) ได้ศึกษาทัศนะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมและอาชีวอนามัยของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตมหาวชิราลงกรณ์ราชวิทยาลัยโดยกล่าวถึงสภาพแวดล้อมทางกายเช่นอาคารสถานที่ว่ามีอิทธิพลต่อนักศึกษาอย่างไรจริงจังเพราะมีส่วนสัมพันธ์กับทัศนคติและความประพฤติของนักศึกษาการจัดการอาคารและบริเวณโดยรอบมีส่วนส่งเสริมต่อการสร้างแรงจูงใจให้เกิดความรักความภาคภูมิใจในสถาบันตลอดจนส่งผลต่อเนื่องในการสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีในอนาคตเพราะสิ่งเหล่านี้เป็นส่วนเกื้อหนุนต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

ซึ่งอาจสรุปได้ว่าสภาพแวดล้อมมีส่วนส่งเสริมในการสร้างแรงจูงใจให้นักศึกษาได้รับความปลอดภัยหากต้องใช้ชีวิตอยู่ในรั้วมหาวิทยาลัยอันเนื่องมาจากการจัดสภาพแวดล้อมและสุขอนามัยที่ดีการจัดการสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อนักศึกษาทุกคนจะส่งผลให้สถาบันการศึกษาเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องทำอย่างยิ่งและคำนึงถึงความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของนักศึกษาด้วย

4. ตัวแปรที่มีผลต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัย

4.1 เพศ

นับว่าเป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความคิดเห็นในด้านการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัย ปัญญาพร พิพัฒน์วงศ์ (2540: 147) ได้ศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดสภาพแวดล้อมและความปลอดภัยของข้าราชการครูโรงเรียนมัธยมในสังกัดกรมสามัญศึกษา พบว่า ข้าราชการครูชายกับข้าราชการครูหญิงในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีความพึงพอใจในการจัดสภาพแวดล้อมและความปลอดภัยแตกต่างกัน โดยข้าราชการครูชายมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานสูงกว่าข้าราชการครูหญิง ไพศาล คณะทอง (2539: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการพลเรือนสามัญ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด 5 จังหวัด ชายแดนภาคใต้ พบว่า ความพึงพอใจในการจัดสภาพแวดล้อมและความปลอดภัยของข้าราชการพลเรือนสามัญที่เพศต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สมใจ จุฑาภูมิกุล (2530: 167) ได้ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานด้านความปลอดภัยงานบุคลากรของผู้บริหารโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ กองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา พบว่า ครูเพศหญิงโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานด้านความปลอดภัยงานบุคลากรของผู้บริหารโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แตกต่างกับครูเพศชาย

สรุปได้ว่า เพศหญิงเพศชายอาจมีความคิดเห็นเหมือนกันได้บางเรื่อง และในบางเรื่องเพศชายบางคนอาจคิดเหมือนเพศหญิงบางคน เมื่อเทียบฐานะโดยรวมแล้ว ทั้งสองเพศมีฐานวัฒนธรรมและสังคมต่างกัน เป็นผลให้ความคิดเห็นของแต่ละเพศต่างกันไปด้วย ผู้วิจัยจึงกำหนดเพศของข้าราชการครูเป็นตัวแปรอิสระในการศึกษาครั้งนี้

4.2 ชั้นปี

การเรียนรู้ของนักศึกษามีความต่างกันแต่ละชั้นปีและโดยธรรมชาติของผู้เรียนเองก็มีความแตกต่างกันซึ่งมีผู้ศึกษาไว้ดังนี้ นันทนัท อัจฉริยะบุตร (2557: 141-142) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมการดำเนินงานด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพบว่านิสิตที่ศึกษาในชั้นปีต่างกันมีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมและการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญที่ระดับจุด 05 ทั้งนี้อาจเนื่องจากนิสิตอยู่ในชั้นปีที่สูงกว่ามีความคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อมกฎระเบียบกลุ่มเพื่อนและการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยในทักษะที่สูงกว่ามีความต้องการความสะดวกสบายในการเรียนรู้ตลอดหลักสูตรเนื่องจากต้องการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพซึ่งแตกต่างจากนิสิตในชั้นปีที่ 1 ที่เพิ่งเข้ามาเรียนและใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยอีกทั้งยังต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ๆ ในเรื่องต่างๆ เช่น กฎระเบียบระเบียบการศึกษาสังคมกลุ่มเพื่อนกิจกรรมการเรียนรู้และความปลอดภัยในด้านต่างๆ ซึ่งถือเป็นสังคมใหม่สำหรับนิสิตชั้นปีที่ 1 ขณะที่สุนันท์สุขสวัสดิ์ได้ศึกษาทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยของคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาลพบว่านักศึกษาแพทย์ที่ศึกษาระดับปริคลินิกและระดับคลินิกมีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาลโดยรวมแตกต่างกันและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าเกือบทุกด้านนักศึกษาแพทย์ที่ศึกษาระดับปริคลินิกและระดับคลินิกมีลักษณะแตกต่างกันดังเช่นประภาเพ็ญสุวรรณได้กล่าวว่าเจตคติของบุคคลส่วนใหญ่มักปรับเปลี่ยนให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปซึ่งทำให้มีผลต่อเจตคติของเขาด้วยนอกจากอายุแล้วยังมีตัวแปรอื่นๆ เช่น ปฏิกริยาของบุคคลต่อสิ่งเร้าข่าวสารเป็นต้นซึ่งอายุของบุคคลที่แตกต่างกันจะมีปฏิกริยาที่ไม่เหมือนกันดังๆ ทำให้มีเจตคติและความคิดเห็นที่แตกต่างกันด้วยจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานการวิจัยครั้งนี้ว่านิสิตนักศึกษาในชั้นปีที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

4.3 คณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษาเป็นลักษณะการเรียนการสอนเฉพาะทางของแต่ละคณะที่ได้จัดเข้ามาไว้ในกลุ่มเดียวกันซึ่งเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัย ดังเช่น นิภา แก้วศรีงาม (2553: 75) ได้กล่าวว่าการจะดำเนินการด้านความปลอดภัยจะมีอิทธิพลโดยตรงต่อการประกอบอาชีพของบุคคลรวมทั้งจุดมุ่งหมายของการดำเนินชีวิตที่ต่างกันทำให้มีทัศนคติและการประเมินคุณค่าของสิ่งต่างๆ แตกต่างกันไปด้วยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุลชาติ อรรถนะนา (2551: 110) ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของผู้บริหารอาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยและสภาพแวดล้อมของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในคณะวิชาต่างกันมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมและการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในแต่ละด้านและโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทาง

สถิติอยู่ที่ระดับจุด 05 ขณะที่กำพล เกื้อกุล (2554: 67) ที่ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาต่อสภาพการจัดดำเนินงานด้านความปลอดภัยในมหาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอี่ยมละออสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากระทรวงศึกษาธิการ พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อสภาพการจัดดำเนินงานด้านความปลอดภัยโดยรวมแต่ละด้านแตกต่างกันจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานการวิจัยครั้งนี้ว่านักศึกษาศึกษาคณะแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อสภาพการจัดดำเนินงานด้านความปลอดภัยโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

5. ข้อมูลเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

5.1 สภาพทั่วไปของสถานศึกษา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่ให้บริการการศึกษาและผลิตทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าให้กับสังคมไทยเป็นระยะเวลายาวนาน นับย้อนจากการ สถาปนาในนาม “วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา” เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2518 ซึ่งเป็นวันที่พระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พ.ศ. 2518 ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาและมีผลบังคับใช้เพื่อผลิตครูอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรี ให้การศึกษาทางด้านอาชีพทั้งระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ระดับปริญญาตรีและประกาศนียบัตรชั้นสูง ทำการวิจัยส่งเสริมการศึกษาทางด้านวิชาชีพและให้บริการทางวิชาการแก่สังคมวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาได้พัฒนาระบบการเรียนการสอนให้ได้มาตรฐานการศึกษาที่มีคุณภาพและศักยภาพ มีความพร้อมในหลายๆ ด้าน ซึ่งต่อมาในวันที่ 15 กันยายน 2531 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯพระราชทานชื่อใหม่ว่า “สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล”สืบเนื่องจากแนวทางการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2542 ที่มุ่งเน้นการกระจายอำนาจการบริหารจัดการสู่สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อให้สถานศึกษาของรัฐดำเนินการโดยอิสระและมีความคล่องตัวในการบริหารจัดการภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถาบันศึกษาดังนั้นสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลจึงได้ปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับเดิม และยกร่างเป็นพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลโดยมีการรวมกลุ่มวิทยาเขตจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลจำนวน 9 แห่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นมหาวิทยาลัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สามารถจัดการศึกษาวิชาการและวิชาชีพขั้นสูงที่เน้นการปฏิบัติทั้งในระดับปริญญาตรี โท และเอก เพื่อรองรับการศึกษาต่อของผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอาชีวศึกษาเป็นหลัก รวมถึงให้โอกาสแก่ผู้จบการศึกษาจากวิทยาลัยชุมชนและการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในการศึกษาต่อวิชาชีพระดับปริญญา ซึ่งต่อมาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชได้ทรงลงพระปรมาภิไธยในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 และประกาศในราชกิจจานุเบกษาใช้บังคับเป็นกฎหมายตั้งแต่วันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2548 เป็นต้นมา

ตราสัญลักษณ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ภาพประกอบ 10 ตราสัญลักษณ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ลักษณะและองค์ประกอบในตราสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นตราวงกลมมีรูปดอกบัวบาน 8 กลีบ ล้อมรอบดอกบัวบาน 8 กลีบ หมายถึง ทางแห่งความสำเร็จ มรรค 8 และความสดชื่นเบิกบาน ก่อให้เกิดปัญญาแผ่จรไปทั่วสารทิศ ภายใต้ดอกบัวเป็นดวงตราพระราชลัญจกรบรรจอยู่ อันเป็นสัญลักษณ์และเครื่องหมายประจำองค์พระมหากษัตริย์รัชกาลที่ 9 ซึ่งพระองค์ท่านได้เป็นผู้พระราชทานนามว่า “สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล” บนตรารูปวงกลมมีพระมหาพิชัยมงกุฎครอบ และมีเลข 9 บรรจอยู่ หมายถึง รัชกาลที่ 9 ด้านล่างของตราวงกลมทำเป็นกรอบโค้งรองรับมีชื่อ “มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี” คั่นปิดหัวท้ายของกรอบด้วย ลวดลายดอกไม้พิมพ์ประจำยามทั้งสองข้าง หมายถึง ความเจริญรุ่งเรือง แจ่มใส เบิกบาน

ปรัชญา (Philosophy)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มุ่งเน้นการพัฒนากำลังคน ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ให้มีทักษะความชำนาญด้านวิชาชีพ เสริมสร้างทุนมนุษย์ที่มีมูลค่าเพิ่มให้กับประเทศไทยและภูมิภาค

ปณิธาน (Determination)

มุ่งมั่นจัดการศึกษาวิชาชีพด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่มีคุณภาพด้วยการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

วิสัยทัศน์ (Vision)

“มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นมหาวิทยาลัยนักปฏิบัติมีอาชีพชั้นนำด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมในระดับประเทศและก้าวสู่ระดับโลก”

เอกลักษณ์ (Uniqueness)

มหาวิทยาลัยนักปฏิบัติมีอาชีพด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม

อัตลักษณ์ (Identity)

“บัณฑิตนักปฏิบัติมีอาชีพ”

พื้นที่ตั้ง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีมีพื้นที่จำนวนทั้งสิ้น 897 ไร่ ประกอบด้วย

1. มทร.ธัญบุรี คลองหก อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี 740 ไร่
2. มทร.ธัญบุรี ศูนย์รังสิต อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี 125 ไร่
3. มทร.ธัญบุรี พื้นที่คลองสามวา กรุงเทพมหานคร 33 ไร่
4. มทร.ธัญบุรี วิทยาเขตปารากินีบุรี 500 ไร่

เป็นหน่วยงานหลักที่จัดการเรียนการสอน การวิจัย และการให้บริการทางวิชาการกับสังคม ปัจจุบันมี 9 คณะ คือ

1. คณะศิลปศาสตร์
2. คณะบริหารธุรกิจ
3. คณะวิศวกรรมศาสตร์
4. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
5. คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
6. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
7. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
8. คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น
9. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัย

มีนักวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศได้ทำการวิจัยอันเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านความปลอดภัยในด้านต่างๆ อย่างหลากหลาย ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการสรุปมาเฉพาะงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านความปลอดภัยในสถาบันการศึกษาเท่านั้น ดังนี้

ชาญ ขวัญมุข (2543: 46) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การป้องกันอุบัติเหตุสำหรับผู้เรียนในสถาบันการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนได้รับอุบัติเหตุในสถาบันการศึกษาถึงร้อยละ 4 และในจำนวนผู้เรียนที่ได้รับอุบัติเหตุ 100 คน จะเกิดความพิการถึง 2 คน สถิตินี้แสดงถึงคุณภาพชีวิตของเยาวชนไทยและชี้ให้เห็นถึงความบกพร่องหลายประการ ได้แก่ มาตรการในการป้องกันอุบัติเหตุในสถาบันการศึกษาความสนใจของผู้บริหารและครูต่อการป้องกันอุบัติเหตุและระบบการช่วยเหลือผู้เรียนที่ได้รับอุบัติเหตุ

พิมล สินธุนา (2551: ออนไลน์) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การจัดทำมาตรการด้านความปลอดภัยให้แก่ผู้เรียนในสถาบันการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า สถาบันการศึกษาได้มีการจัดทำมาตรการด้านความปลอดภัย ดังนี้

1. ด้านอัคคีภัย สถาบันการศึกษาส่วนใหญ่มีการติดตั้งเครื่องมือดับเพลิงประเภทสารเคมี มีการจัดอุปกรณ์ป้องกันไฟฟ้าลัดวงจร แต่ไม่มีการฝึกซ้อมการหนีไฟหรือสาธิตวิธีการดับไฟ
2. ด้านการจราจรและการเดินทางของผู้เรียน สถาบันการศึกษาส่วนใหญ่มีการจัดการเรียนการสอนเรื่องความปลอดภัยในการจราจร และมีบุคลากรตลอดจนพนักงานตำรวจคอยดูแลการจราจรบริเวณสถาบันการศึกษา
3. ด้านสภาพแวดล้อมทั้งที่เป็นตัวอาคารและสถานที่ต่างๆ ของสถาบัน การศึกษามีเจ้าหน้าที่ฝ่ายอาคารและสถานที่เป็นผู้รับผิดชอบดูแลอย่างสม่ำเสมอ
4. ด้านบุคคลภายนอก สถาบันการศึกษาส่วนใหญ่ได้มีการจัดสถานที่เฉพาะให้แก่บุคคลภายนอกและมีการสอบถามจุดประสงค์ก่อนที่จะเข้าสู่สถาบันการศึกษา

ชาลี โพธิ์เงินนาค (2535: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหา การบริหารของหัวหน้าแผนกวิชาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตภาคเหนือ

ผลการศึกษาพบว่า ความปลอดภัยด้านอาคารสถานที่ที่มีการติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัย และป้องกันกระแสไฟฟ้าลัดวงจร มีอุปกรณ์ปฐมพยาบาลประจำแผนกวิชา ทั้งนี้อาคารโรงฝึกงานเป็นอาคารชั้นเดียวมีการจัดแบ่งพื้นที่ในการปฏิบัติงานเป็นสัดส่วนอย่างชัดเจน แต่ห้องสุขาและอ่างล้างมือมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา อีกทั้งสภาพห้องเรียนและห้องปฏิบัติการในแผนกวิชายังมีแสงสว่างไม่เพียงพอ

จำลอง สังข์สุข (2536: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การจัดทำมาตรการสำหรับให้ความปลอดภัยแก่นักศึกษาในวิทยาลัย สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตภาคเหนือ รวม 4 ด้าน ได้แก่

1. ภัยอันตรายจากอัคคีภัยและไฟฟ้า
2. ภัยอันตรายจากการจราจรและการขนส่ง
3. ภัยอันตรายจากสภาพแวดล้อมในวิทยาลัยที่อยู่นอกอาคารเรียน
4. ภัยอันตรายจากการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ

ซึ่งผลการศึกษาพบว่า วิทยาลัยส่วนใหญ่มีการจัดทำมาตรการป้องกันภัยอันตรายจากอัคคีภัยและไฟฟ้า โดยมีการตรวจสอบเครื่องมือดับเพลิงอยู่เสมอ ในด้านภัยอันตรายจากการจราจรและการขนส่งทางวิทยาลัยได้จัดบุคลากรคอยดูแลและรักษาความปลอดภัยในการเดินทางให้แก่นักศึกษา ในด้านภัยอันตรายจากสภาพแวดล้อมในวิทยาลัยที่อยู่นอกอาคารเรียนทางวิทยาลัยได้ดำเนินการขจัดสิ่งก่อสร้างที่อาจก่อให้เกิดอันตรายและจัดอบรมวิธีการป้องกันอุบัติเหตุให้แก่นักศึกษา และในด้านภัยอันตรายจากการเรียนการสอนภาคปฏิบัติทางวิทยาลัยได้จัดการเรียนการสอนและฝึกให้นักศึกษาได้รู้จักใช้เครื่องมือป้องกันภัยต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง รวมถึงจัดให้มีการตรวจสอบเครื่องมืออย่างสม่ำเสมอ

จาโวโรสกี (วรนุช อยู่เล่าห์. 2550; อ้างอิงจาก Jaworowski. 2003: 52) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของการดูแลสุขภาพและความปลอดภัยในสถานศึกษาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโดยใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวัดจากการทำแบบทดสอบมาตรฐานของรัฐเวอร์จิเนียในรายวิชาคณิตศาสตร์และรายวิชาภาษาอังกฤษ จุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบระดับคะแนนของตัวชี้วัดด้านสุขภาพความปลอดภัยและระดับคะแนนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการศึกษาพบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างการดูแลสุขภาพและความปลอดภัยของสถานศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โดยผู้เรียนที่มีความรู้ด้านการดูแลสุขภาพและได้รับการป้องกันรักษาสุขภาพจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่าผู้เรียนที่ไม่มีความรู้ด้านการดูแลสุขภาพและไม่ได้รับการป้องกันรักษาสุขภาพ อีกทั้งความปลอดภัยของสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน

เอลกินส์ (Elkins. 2008: online) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ประเด็นความปลอดภัย : ผลกระทบต่อการเรียนรู้ของชั้นปีแรกในวิทยาลัย โดยทำการสำรวจจากนักศึกษาวิทยาลัยไอโอวา (University of Iowa) พบว่า ความกังวลของนักศึกษาต่อด้านความปลอดภัยในวิทยาลัยมีผลต่อการเรียนรู้ ทั้งนี้ นักศึกษาที่มีความรู้ด้านการป้องกันอุบัติเหตุจะมีความกังวลต่อความปลอดภัยในวิทยาลัยน้อยกว่านักศึกษาที่ไม่มีความรู้ด้านการป้องกันอุบัติเหตุ และนักศึกษาที่มีความรู้ด้านการป้องกันอุบัติเหตุจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่ไม่มีความรู้ด้านการป้องกันอุบัติเหตุ

เออลี (Early. 2004: 4283) ได้ทำการศึกษาเรื่องการบริหารของผู้บริหารในรัฐอลาบามาต่อการบริหารงานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา ซึ่งจำแนกตามการบริหารของผู้บริหารที่มีที่ตั้งของสถานศึกษาอยู่ในเมืองและนอกเมือง อายุของสถานศึกษา โดยสำรวจจากผู้บริหาร 69 คน ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่มีการรับรู้เกี่ยวกับการบริหารงานด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา อีกทั้งยังต้องการให้สถานศึกษามีการดำเนินการวิเคราะห์เพื่อหาสาเหตุที่ทำให้เกิดความเสียหายและความไม่ปลอดภัยในสถานศึกษา

เจนนิงส์ (Jennings. 2007: 186) ได้ทำการศึกษาเชิงบรรยายประเด็นเรื่อง ความปลอดภัยในสถาบันการศึกษาและการรายงานจากสถาบันการศึกษาของการตกเป็นเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายทั้งในนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง โดยสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน จำนวน 564 คนของมหาวิทยาลัยโคโลราโด พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายมากกว่าชั้นปีอื่นๆ และเมื่อทำการศึกษาและทดสอบกลุ่มย่อย พบว่า นักศึกษาที่ได้รับความรู้ด้านการป้องกันอุบัติเหตุ-อุบัติเหตุมีอัตราความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายลดน้อยลง

ฮัมเมอร์ (Hummer. 2008: online) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การดำเนินโครงการป้องกันอาชญากรรมของสหราชอาณาจักรวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย ซึ่งสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาในเครือสหราชอาณาจักรวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย จำนวน 2500 คน พบว่า การใช้ความรู้ทางอาชญาวิทยาซึ่งเป็นวิธีการป้องกันอาชญากรรมแบบใหม่ อันว่าด้วยเรื่องวิธีการทางทฤษฎีบูรณาการที่เชื่อว่าผู้กระทำผิดจัดเป็นผู้ที่มีศักยภาพและเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ดังนั้นจึงมุ่งเน้นกลยุทธ์ในการยับยั้งการกระทำผิดมากกว่าการมุ่งเน้นบทลงโทษ มีผลทำให้อาชญากรรมภายในสหราชอาณาจักรวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยลดน้อยลง

โกเวอร์ (Gover. 2007: 26) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การปรับปรุงความปลอดภัยในชีวิตภายในวิทยาลัยศิลปะสะวานาห์ (Savannah College of Art) โดยจัดตั้งเป็นองค์กรดูแลด้านความปลอดภัยและมีการกระจายหน้าที่ให้แก่หน่วยงานที่ประจำในแต่ละคณะภาควิชาต่างๆ ในวิทยาลัย ทั้งนี้จากการศึกษาพบว่า วิทยาลัยได้ดำเนินการให้ความรู้และจัดฝึกอบรมด้านการป้องกันอุบัติเหตุ-อุบัติเหตุ และปรับปรุงระบบป้องกันภัยให้แก่นักศึกษาและบุคลากรในแต่ละคณะภาควิชาได้ตามวัตถุประสงค์มากกว่าร้อยละ 86 ทั้งนี้นักศึกษาและบุคลากรมีความพึงพอใจต่อการปรับปรุงความปลอดภัยในชีวิตภายในวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 88

โรมานอส (Romanos. 2008: online) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์และแนะนำเพื่อปรับปรุงความปลอดภัยทางการจราจรของมหาวิทยาลัยเท็กซัส เอ แอนด์ ไอ (Texas A&I University) จากการศึกษาพบว่า มหาวิทยาลัยได้จัดดำเนินการความปลอดภัยด้านการจราจรภายในมหาวิทยาลัย โดยจัดการขยายพื้นที่ของถนนให้กว้างมากขึ้น จัดไฟสัญญาณและป้ายจราจรประจำตามจุดต่างๆ ที่เป็นพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุซึ่งผลการดำเนินงานอยู่ในระดับดี เมื่อความเสียงทางการจราจรน้อยลงทำให้ผู้เรียนที่ศึกษาอยู่ภายในมหาวิทยาลัยเกิดอุบัติเหตุน้อยลงส่งผลให้ผู้เรียนมีอัตราการเข้าเรียนมากยิ่งขึ้น

โจนส์ (Jones. 2003: 4169) ได้ทำการศึกษาเรื่องกรณีศึกษาการรับรู้มาตรการความปลอดภัยของพนักงานรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษาชุมชนเมือง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบการรับรู้และการดำเนินงานด้านความปลอดภัยของพนักงานรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินการรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษาต่างๆ ในชุมชนเมืองมีความคล้ายคลึงกัน แต่ความเข้าใจในสายการบังคับบัญชาต่างกัน การสั่งการจึงต่างกันตามไปด้วย พนักงานรักษาความปลอดภัยมีความต้องการที่จะดำเนินงานให้ใกล้ชิดผู้เรียนมากขึ้น และต้องการจะทำหน้าที่อื่นเพิ่มเติมจากหน้าที่หลักเพื่อปรับปรุงสิ่งที่ยกพร่องให้ดีขึ้น ทั้งนี้พนักงานรักษาความปลอดภัยส่วนใหญ่เห็นว่าการดำเนินงานด้านความปลอดภัยเป็นหน้าที่โดยตรงที่สถานศึกษาควรจัดดำเนินการ

สรุปได้ว่าจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นได้ว่าสถาบันการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศล้วนให้ความสำคัญกับการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยให้แก่ผู้เรียน ซึ่งการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยต่างดำเนินการในรูปแบบของการจัดตั้งเป็นองค์กรหรือหน่วยงานเพื่อดูแลรักษาความปลอดภัยทั้งในชีวิตและทรัพย์สิน อีกทั้งทำหน้าที่เสริมสร้างคุณภาพชีวิตทั้งสุขภาพกายและใจเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมต่อการเรียนรู้ทางวิชาการต่อไปในอนาคต

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อแนวทางการดำเนินงานด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี นี่เป็นการวิจัยเชิงสำรวจผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับขั้นตอน ได้แก่ การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ลักษณะของแบบสอบถาม การเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติจำนวน 9 คณะ คือ คณะศิลปศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ ซึ่งเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียน ที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4 ชั้นปีที่ 5 และชั้นปีที่สูงกว่า จำนวน 10,195 คน (ข้อมูลจากสำนักส่งเสริมงานวิชาการและงานทะเบียนพฤศจิกายน 2560)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ ผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 380 คน ซึ่งได้มาโดยใช้สูตรคำนวณตัวอย่างด้วยวิธีของ Taro Yamane' (สุเมธ. 2550) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และให้ความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ สุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งตามคณะที่นักศึกษาสังกัด และแบ่งขนาดตัวอย่างตามสัดส่วนของประชากรแต่ละคณะจากค่าที่คำนวณได้ สรุปได้ว่า จำนวนตัวอย่างที่เหมาะสมในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ 380 คน และผู้วิจัยได้กำหนดสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างแยกตามคณะที่ศึกษา ดังแสดงในตาราง

ตาราง 3 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา

สาขาวิชาที่ศึกษา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. คณะศิลปศาสตร์	771	29
2 คณะบริหารธุรกิจ	2,920	110
3. คณะวิศวกรรมศาสตร์	1,997	75
4. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	861	33
5. คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ	825	31
6. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	1,475	56
7. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	388	15
8. คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและ ออกแบบแฟชั่น	507	19
9. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการ ออกแบบ	451	17
รวม	10,195	380

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่แบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษาสภาพการจัดดำเนินงานด้านความปลอดภัยใน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและการสัมภาษณ์ตัวแทนนักศึกษา เกี่ยวกับสภาพการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เกี่ยวกับด้านอาคารสถานที่ ด้านจราจร ด้านสวัสดิการ ด้านอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม

2. ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างแบบสอบถามมาตรฐานปรมาณค่าค่า 5 ระดับตามวิธีการสร้างของลิเคิร์ต (Likert' s Rating Scale) (Likert. 1932: 1-55)

3. นำข้อมูลจากข้อ 1 และ 2 มาสร้างแบบสอบถามในการศึกษาสภาพการจัดดำเนินงานด้านความปลอดภัยใน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตามนโยบายที่สถาบันอุดมศึกษาพึงปฏิบัติต่อนิสิตนักศึกษา จำนวน 4 ด้านได้แก่ ด้านอาคารสถานที่ ด้านจราจร ด้านสวัสดิการ ด้านอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนำเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อปรับปรุงแก้ไขในเรื่องความครอบคลุมของเนื้อหา การใช้ภาษาและข้อความที่ถูกต้องชัดเจนในแต่ละข้อคำถาม และนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

5. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประเมินค่าและตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาซึ่งพิจารณาหาค่า ความชัดเจนของภาษาให้ถูกต้อง โดยจะพิจารณาความสอดคล้อง และความค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) เลือกค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหามากกว่า 0.6 เป็นข้อคำถาม (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2543: 248) โดยผู้เชี่ยวชาญจะประกอบไปด้วย จำนวน 3 ท่าน

1. ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา 1 ท่าน
2. ผู้บริหารมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี 1 ท่าน
3. ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดและประเมินผล 1 ท่าน

6. นำผลการตรวจแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาพิจารณาปรับปรุง แล้วนำแบบสอบถามเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง แล้วทำการแก้ไขปรับปรุง

7. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีที่ศึกษาจบไปแล้ว จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) ของแบบสอบถามโดยใช้ร้อยละ 25 ของกลุ่มสูง และร้อยละ 25 ของกลุ่มต่ำ มาเปรียบเทียบกับกันด้วยการทดสอบที (t-test) (Ferguson. 1981: 180) โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า t มากกว่า 1.75 ขึ้นไป มาใช้เป็นข้อคำถามสำหรับการวิจัย ซึ่งจากการทดสอบปรากฏว่า ข้อคำถามทุกข้อมีค่า t มากกว่า 1.75 ได้จำนวนข้อคำถามทั้งสิ้น 44 ข้อ

8. เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นว่าแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีความน่าเชื่อถือ ผู้วิจัยจึงได้ทำการทดสอบหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยใช้สูตรค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient alpha) ของครอนบาค (ล้วน สายยศ และอังคณา. 2538; อ้างอิงจาก Cronbach. 1951) ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นที่ 0.974 ถือว่ามีค่าความเชื่อมั่นสูงและยอมรับได้

9. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบคุณภาพแล้ว เสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโท พิจารณาก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการจัดดำเนินงานด้านความปลอดภัย ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยแบ่งเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบคำถาม ได้แก่ เพศ ชั้นปี หน้าที่ศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามองค์ประกอบในการศึกษาสภาพการจัดดำเนินงานด้านความปลอดภัยใน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตามนโยบายที่สถาบันอุดมศึกษาพึงปฏิบัติต่อนิสิตนักศึกษา จำนวน 4 ด้านได้แก่ ด้านอาคารสถานที่ ด้านจราจร ด้านสวัสดิการ ด้านอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยผู้วิจัยกำหนดค่าน้ำหนักคะแนน ดังนี้

- คะแนน 5 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยต่อการจัดดำเนินงานด้านความปลอดภัยมากที่สุด
- คะแนน 4 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยต่อการจัดดำเนินงานด้านความปลอดภัยมาก
- คะแนน 3 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยต่อการจัดดำเนินงานด้านความปลอดภัยปานกลาง
- คะแนน 2 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยต่อการจัดดำเนินงานด้านความปลอดภัยน้อย
- คะแนน 1 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยต่อการจัดดำเนินงานด้านความปลอดภัยน้อยที่สุด

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถามเป็นรายชื่อ และรายด้านและโดยรวม เป็นดังนี้

- คะแนนเฉลี่ย 4.50–5.00 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นด้านการจัดดำเนินงานด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับมากที่สุด
- คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นด้านการจัดดำเนินงานด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับมาก
- คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นด้านการจัดดำเนินงานด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับปานกลาง
- คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นด้านการจัดดำเนินงานด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับน้อย
- คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นด้านการจัดดำเนินงานด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมด้วยตัวเอง ได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพื่อขอ ความอนุเคราะห์จาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้
2. ผู้วิจัยได้รับหนังสืออนุมัติให้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
3. นำแบบสอบถามที่ได้และเก็บข้อมูลด้วยตนเองกลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ และถูกต้องตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้
4. นำแบบข้อมูลที่ได้นำไปวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

5. การจัดกระทำข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดทำข้อมูลดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทั้งหมดตรวจสอบความสมบูรณ์ และให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จากนั้นนำข้อมูลไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์โดยโปรแกรมสำเร็จรูป
2. นำแบบสอบถามทั้งหมดมาตรวจให้คะแนนและนำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. เพื่อศึกษาการดำเนินการด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตามความมุ่งหมายการวิจัยข้อที่ 1 โดยรวมและในแต่ละด้าน 4 ด้าน คือด้านอาคารสถานที่ด้านจราจร ด้านสวัสดิการ ด้านอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม วิเคราะห์โดยใช้ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) (Ferguson. 1981: 41) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (Ferguson. 1981: 41)
3. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินงานด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 2 โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกเพศ ชั้นปี คณะที่ศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis Of Variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของ เชฟเฟ่ (Scheffe') (Ferguson. 1981: 308)
4. รวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่ได้จากการแบบสอบถามปลายเปิด นำเสนอในรูปตารางจัดลำดับจากการแจกแจงความถี่ จากนั้นนำเสนอผลสรุปในเชิงบรรยาย

7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐานได้แก่
 - 1.1 ค่าความถี่ (Frequency)
 - 1.2 ค่าร้อยละ (Percentage)
 - 1.3 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) (Ferguson.1981: 49)
 - 1.4 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) (Ferguson.v1981: 68)
2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือได้แก่
 - 2.1 หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้วิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence) (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2543: 248)

2.2 การวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามทั้งฉบับเป็นรายข้อ โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา Coefficient alpha ของ Cronbach (Cronbach. 1984: 161)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบมาตรฐาน

การทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ได้แก่ เพศ ชั้นปี คณะที่ศึกษา ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis Of Variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe') (Ferguson. 1981: 308)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และเพื่อให้การสื่อความหมายตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
SS	แทน	ผลรวมกำลังสอง (Sum of Square)
MS	แทน	ผลรวมกำลังสองเฉลี่ย (Mean Square)
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t – distribution
F	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน F – distribution
df	แทน	ระดับชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
p	แทน	ความน่าจะเป็นของค่าสถิติที่ใช้ทดสอบจะตกอยู่ในช่วงปฏิเสธสมมติฐาน

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์และการแปลความหมายข้อมูล แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษาโดยการแจกแจงความถี่และร้อยละ

ตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี แบ่งออกเป็น 4 ด้านคือความปลอดภัยด้านอาคารสถานที่ ความปลอดภัยด้านจราจร สวัสดิการความปลอดภัย และความปลอดภัยด้านอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในแต่ละด้านและโดยรวมจำแนกตามตัวแปร เพศ ชั้นปีที่ศึกษา และคณะที่ศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of variance) และการในกรณีที่พบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe')

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์และจัดกลุ่มตอบของนักศึกษาที่แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี แบ่งออกเป็น 4 ด้านคือความปลอดภัยด้านอาคารสถานที่ ความปลอดภัยด้านจราจร สุสวัสดิการความปลอดภัยและความปลอดภัยด้านอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม แล้วนำเสนอผลในรูปของการแจกแจงความถี่ของคำตอบ เพื่อใช้ประกอบการอภิปรายผลต่อไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษาโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการแจกแบบสอบถามจำนวน 380 คนและได้รับกลับคืน 380 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ดังแสดง ในตาราง 4

ตาราง 4 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	204	53.68
หญิง	159	41.84
เพศทางเลือก	17	4.47
รวม	380	100.00
2. ชั้นปีที่ศึกษา		
ชั้นปีที่ 1	86	22.63
ชั้นปีที่ 2	129	33.95
ชั้นปีที่ 3	79	20.79
ชั้นปีที่ 4	80	21.05
ชั้นปีที่ 5 ขึ้นไป	6	1.58
รวม	380	100.00

ตาราง 4 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. คณะที่ศึกษา		
คณะศิลปศาสตร์	29	7.63
คณะบริหารธุรกิจ	110	29.95
คณะวิศวกรรมศาสตร์	75	19.74
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	33	8.68
คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	31	8.16
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	56	14.74
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	15	3.95
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	19	5.00
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	12	4.47
รวม	380	100.00

จากตาราง 4 แสดงว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 53.68) รองลงมาคือเพศหญิง (ร้อยละ 41.84) และเพศทางเลือก (ร้อยละ 4.47) ตามลำดับ

นักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับชั้นปีที่ 1-5 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในภาค การเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 (ร้อยละ 33.95) รองลงมาคือชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 มีจำนวนเท่ากัน (ร้อยละ 22.63) และชั้นปีที่ 3 (ร้อยละ 20.79) ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่ศึกษาในคณะบริหารธุรกิจ(ร้อยละ 29.95) คณะวิศวกรรมศาสตร์ (ร้อยละ 19.74) คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (ร้อยละ 14.74) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม (ร้อยละ 8.68)คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน(ร้อยละ 8.16) คณะศิลปศาสตร์(ร้อยละ 7.63) คณะ อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น (ร้อยละ 5.00) คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ (ร้อยละ 4.47)และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ร้อยละ 3.95) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การศึกษาการดำเนินการด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ความปลอดภัยด้านอาคารสถานที่ ความปลอดภัยด้านจราจร สวัสดิการความปลอดภัย และความปลอดภัยด้านอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ดังแสดงในตาราง 3-12

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีโดยรวมและเป็นรายด้าน

การจัดดำเนินการด้านความปลอดภัย	จำนวนนักศึกษา (n=380)		ระดับความคิดเห็น
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ความปลอดภัยด้านอาคารสถานที่	3.58	0.69	มาก
2. ความปลอดภัยด้านจราจร	3.52	0.73	มาก
3. สุสวัสดิการความปลอดภัย	3.34	0.84	ปานกลาง
4. ความปลอดภัยด้านอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม	3.72	0.72	มาก
รวม	3.55	0.66	มาก

ตาราง 5 แสดงว่า นักศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2560 มีความคิดเห็นต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยโดยรวมเกือบทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้น ด้านสวัสดิการความปลอดภัยที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีการจัดดำเนินการ
ด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ความปลอดภัย
ด้านอาคารสถานที่ เป็นรายชื่อ

ความปลอดภัยด้านอาคารสถานที่	จำนวนนิสิต (n=380)		ระดับความคิดเห็น
	$\bar{X}$	S.D.	
1. อาคารสถานที่ มีจำนวนเพียงพอ	3.59	0.79	มาก
2. อาคารสถานที่ มีความมั่นคง ปลอดภัย ต่อ นักศึกษา	3.83	0.84	มาก
3. ห้องเรียน มีแสงสว่างเพียงพอ เหมาะสมกับ การเรียนการสอน	3.55	0.94	มาก
4. ห้องเรียน มีความสะอาด	3.80	0.89	มาก
5. ห้องเรียนมีขนาดพอดี กับสัดส่วนของผู้เรียน	3.80	0.91	มาก
6. ห้องเรียน ไม่ร้อนอบอ้าว อากาศถ่ายเทได้ สะดวก	3.36	0.91	ปานกลาง
7. ห้องเรียน ไม่มีเสียงรบกวน	3.80	0.91	มาก
8. มีห้องสมุดในคณะให้บริการแก่นักศึกษา	3.12	1.25	ปานกลาง
9. มีสนามกีฬา เพื่อส่งเสริมให้นิสิตมีสุขภาพ สมบูรณ์ แข็งแรง	3.15	1.15	มาก
10. มีบริเวณให้นิสิตได้พบปะสังสรรค์ พักผ่อน หย่อนใจปรึกษาหารือ	3.57	1.05	มาก
11. มีบริเวณสำหรับประชาสัมพันธ์ข่าวสาร แจ้ง ข่าวกิจกรรมต่างๆ	3.57	0.94	มาก
12. จัดบริเวณทางเดินทั้งภายในและนอกอาคาร สวยงาม สะอาด ปลอดภัย	3.53	1.00	มาก
รวม	3.58	0.69	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่า นิสิตที่กำลังศึกษาระดับชั้นปีที่ 2-5 ขึ้นไป ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในภาคการศึกษาที่ 3 ปีการศึกษา 2556 มีความคิดเห็นต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัย ด้านอาคารสถานที่ โดยรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยด้านอาคารสถานที่ อยู่ในระดับมากเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อที่ 6 และข้อที่ 8 ที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการจัด
ดำเนินการด้านความปลอดภัย ด้านการจราจร เป็นรายชื่อ

ความปลอดภัยด้านจราจร	จำนวนนิสิต (n=380)		ระดับความคิดเห็น
	$\bar{X}$	S.D.	
13. มีความกว้างของช่องทางเข้า - ออก ที่เหมาะสม ไม่ มีสิ่งกีดขวางทัศนวิสัยในการขับขี่	3.50	0.90	ปานกลาง
14. มีการแบ่งทางสัญจรระหว่างรถ และคนอย่างชัดเจน	3.54	0.90	มาก
15. มีการกำหนดการเข้า-ออกของรถยนต์และรถจักรยานยนต์อย่างชัดเจน	3.36	0.93	ปานกลาง
16. มีการบังคับใช้กฎหมายจราจรแก่นักศึกษาอย่างเคร่งครัด	3.44	0.91	ปานกลาง
17. มีการลงโทษกับนักศึกษาที่ไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร	3.65	0.93	มาก
18. มีป้ายจราจรภายในวิทยาลัย ติดตั้งในตำแหน่งที่เหมาะสม สามารถมองเห็นได้ชัดเจน	3.68	0.83	มาก
19. การตีเส้นจราจร แบ่งแยกบริเวณที่จอดรถยนต์ ที่ จอดรถจักรยานยนต์ และทำเครื่องหมายแสดง ทิศทางสัญจรอย่างชัดเจน	3.47	0.95	มาก
20. มีการกำหนดจุดจอดรถยนต์และจักรยานยนต์ที่ ชัดเจน	3.38	0.94	ปานกลาง
21. พื้นผิวถนนเป็นผิวที่คงทน เช่นคอนกรีต หรือ ถนนลาดยาง	3.52	0.98	มาก
22. การติดตั้งดวงโคมให้แสงสว่างในเวลากลางคืน	3.66	0.91	มาก
23. มีความกว้างของทางเดินเท้าที่เหมาะสม อย่างน้อย 2 คนเดินสวนกันได้	3.55	0.94	มาก
รวม	3.52	0.73	มาก

ตาราง 7 แสดงว่านิสิตที่กำลังศึกษาระดับชั้นปีที่ 1-5 ขึ้นไป ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2560 มีความคิดเห็นต่อการจัดดำเนินงานด้านความปลอดภัย ด้านการจราจร โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดดำเนินการด้านการจราจรมากเกือบทุกข้อยกเว้นข้อที่ 13 ข้อที่ 15 ข้อที่ 16 และข้อที่ 19 และข้อที่ 20 ที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัย สวัสดิการความปลอดภัย เป็นรายข้อ

สวัสดิการความปลอดภัย	จำนวนนิสิต (n=380)		ระดับความคิดเห็น
	$\bar{X}$	S.D.	
24. จัดกลุ่มสวัสดิการเฝ้าระวังความปลอดภัยโดยอาศัย เครือข่ายทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา	3.45	0.98	ปานกลาง
25. จัดทำป้ายนิเทศ ให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้เครื่อง อุปโภคบริโภคอย่างถูกสุขอนามัย	3.49	1.10	ปานกลาง
26. คัดกรองและตรวจสุขภาพนักศึกษาเป็นประจำ	3.46	1.01	ปานกลาง
27. มีการตรวจสุขภาพผู้เรียนก่อนเข้าศึกษา	3.37	1.06	ปานกลาง
28. จัดให้มีเจ้าหน้าที่ทำความสะอาดและรักษาความเป็น ระเบียบเรียบร้อยภายในวิทยาลัย	3.50	1.01	ปานกลาง
29. จัดให้มีการหน่วยเคลื่อนที่เร็ว เพื่อเข้าระงับเหตุกรณี ที่มีเหตุทะเลาะวิวาท	3.01	1.14	ปานกลาง
30. จัดระบบรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพจัดเวร ยาม เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา	3.94	1.15	ปานกลาง
31. สํารวจแหล่งอบายมุขหรือแหล่งมั่วสุม โดยจัดทำเป็น ข้อมูลแผนที่ตั้งเพื่อการประสานกับผู้รับผิดชอบ และ เจ้าหน้าที่ตำรวจ	3.18	1.09	ปานกลาง
32. ควบคุมความสะอาดในโรงอาหารและการปรุงและ จำหน่ายอาหารให้ถูกสุขลักษณะ	3.38	0.97	ปานกลาง
33. ปิดสถานศึกษาเมื่อมีโรคระบาด	3.56	0.88	มาก
รวม	3.34	0.84	ปานกลาง

จากตาราง 8 แสดงว่านักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับชั้นปีที่ 1-5 ขึ้นไปของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2560 มีความคิดเห็นต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัย ด้านสวัสดิการความปลอดภัย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัย ด้านสวัสดิการความปลอดภัยอยู่ในระดับปานกลางเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อที่ 33 ที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ตาราง 9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัย ด้านอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อมแก่นักศึกษา เป็นรายข้อ

อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม	จำนวนนิสิต (n=380)		ระดับความคิดเห็น
	$\bar{X}$	S.D.	
34. มีหน่วยงานของมหาวิทยาลัยรับผิดชอบด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม	3.59	0.94	มาก
35. มีสภาพแวดล้อมโดยทั่วไปที่ สะอาด ร่มรื่น	3.67	0.84	มาก
36. ไม่มีเศษขยะ สิ่งสกปรก น้ำขังบนถนน	3.67	0.85	มาก
37. มีการจัดภูมิทัศน์ให้สวยงามร่มรื่น	3.72	0.89	มาก
38. มีการจัดเตรียมความพร้อมสำหรับระบบเตือนภัย และภาวะเหตุฉุกเฉิน	3.69	0.92	มาก
39. มีแหล่งแพร่กระจายของพาหะนำโรค เช่น เศษอาหารหรือขยะตกค้างในบริเวณที่มหาวิทยาลัย	3.78	0.87	มาก
40. มีการจัดสถานที่ทำงานให้เกิดความปลอดภัย เช่น มีการจัดเก็บวัสดุสิ่งของอย่างเป็นระเบียบ	3.91	0.89	มาก
41. มีการตรวจตราด้านความปลอดภัยและประเมินสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย	3.68	0.86	มาก
42. มีการจัดอบรมด้านความปลอดภัย	3.70	0.84	มาก
43. มีแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและเกิดประโยชน์	3.76	0.83	มาก
44. มีห้องสมุดหรืออาคารวิทยบริการที่ได้มาตรฐาน มีจำนวนหนังสือและสื่อเทคโนโลยีเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา	3.80	0.84	มาก
รวม	3.72	0.72	มาก

จากตาราง 9 แสดงว่านิสิตที่กำลังศึกษาระดับชั้นปีที่ 1-5 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2560 มีความคิดเห็นต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยด้านอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อมโดยรวมและรายชื่อทุกข้ออยู่ในระดับมาก

ตาราง 10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

สภาพแวดล้อม ที่เอื้อต่อการ เรียนรู้	ชั้นปีที่ศึกษา (n=380)											
	ชั้นปีที่ 1 (n=86)			ชั้นปีที่ 2 (n=129)			ชั้นปีที่ 3 (n=79)			ชั้นปีที่ 4 (n=86)		
	$\bar{X}$	S.D	ระดับ ความเห็น	$\bar{X}$	S.D	ระดับ ความเห็น	$\bar{X}$	S.D	ระดับ ความเห็น	$\bar{X}$	S.D	ระดับ ความเห็น
1.ความปลอดภัย ด้านอาคารสถานที่	3.73	0.64	มาก	3.52	0.71	มาก	3.64	0.75	มาก	3.49	0.62	ปาน กลาง
2.ความปลอดภัย ด้านจราจร	3.59	0.67	มาก	3.47	0.71	ปาน กลาง	3.67	0.77	มาก	3.41	0.77	ปาน กลาง
3.สวัสดิการความ ปลอดภัย	3.30	0.84	ปาน กลาง	3.32	0.74	ปาน กลาง	3.55	0.94	มาก	3.20	0.87	ปาน กลาง
4.อาชีวอนามัยและ สิ่งแวดล้อม	3.71	0.67	มาก	3.71	0.71	มาก	3.84	0.81	มาก	3.65	0.68	มาก
รวม	3.59	0.61	มาก	3.51	0.65	มาก	3.68	0.75	มาก	3.44	0.64	ปาน กลาง

จากตาราง 10 แสดงว่า นิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีความคิดเห็นต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 มีความเห็นต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้น ด้านสวัสดิการความปลอดภัยความปลอดภัยด้านอาคารสถานที่ และความปลอดภัยด้านจราจรอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านสวัสดิการความปลอดภัยและด้านความอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนิสิตชั้นปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัย เกือบทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ด้านอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อมที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ตาราง 11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการจัดดำเนินงานด้านความปลอดภัยของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามคณะที่ศึกษา

การจัดดำเนินการ ด้านความปลอดภัย	คณะที่ศึกษา (n=380)																	
	ศิลปฯ		บริหารฯ		วิศวะฯ		ครุศาสตร์		สื่อสารฯ		คหกรรมฯ		วิทย์ฯ		สิ่งทอฯ		สถาปัตย์ฯ	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1.ความปลอดภัย ด้านอาคารสถานที่	3.73	0.60	3.44	0.60	3.75	0.54	3.67	0.49	3.39	0.00	4.13	0.38	3.27	0.00	3.63	0.48	3.76	0.48
2.ความปลอดภัย ด้านจราจร	3.31	1.62	4.04	0.50	3.77	0.73	3.38	0.78	3.67	0.36	4.01	0.77	2.89	1.57	3.61	0.18	3.68	0.32
3.สวัสดิการความ ปลอดภัย	3.74	0.56	3.72	0.43	3.90	0.60	3.26	0.70	4.06	0.39	4.19	0.56	3.67	0.36	3.92	0.65	3.90	0.37
4..ความปลอดภัย ด้านอาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม	3.80	0.61	3.76	0.54	3.57	0.69	3.39	0.63	3.64	0.53	3.41	0.80	3.69	0.45	3.46	0.44	3.70	0.48
ค่าเฉลี่ยรวม	3.64	0.51	3.74	0.07	3.74	0.08	3.42	0.12	3.69	0.22	3.93	0.19	3.38	0.67	3.65	0.19	3.76	0.08

จากตาราง 11 แสดงว่า นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีความคิดเห็นต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีคณะวิทยาศาสตร์ เพียงคณะเดียวที่มีความเห็นต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์มีความคิดเห็นต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับที่มากและมีความปลอดภัยด้านจราจรอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจมีความเห็นต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยด้านการจราจรอยู่ในระดับดีและความปลอดภัยด้านอาคารสถานที่ ด้านสวัสดิการความปลอดภัย ด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยอยู่ในระดับปานกลาง คณะวิศวกรรมศาสตร์ มีความคิดเห็นต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับมากยกเว้นความปลอดภัยด้านอาชีวอนามัยที่มีความเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีความคิดเห็นต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านความปลอดภัยด้านอาคารสถานที่อยู่ในระดับมาก ส่วนคณะสื่อสารมวลชนมีความคิดเห็นต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยโดยรวมอยู่ในระดับมากยกเว้นด้านความปลอดภัยด้านอาคารสถานที่อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนคณะคหกรรมศาสตร์มีความคิดเห็นต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยโดยรวมเกือบทุกด้านอยู่ในระดับมากยกเว้นด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีความคิดเห็นด้านการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยโดยรวมเกือบทุกด้านอยู่ในระดับดียกเว้น ความปลอดภัยด้านการจราจรอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 12 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ

การจัดดำเนินการด้านความปลอดภัย	เพศ (n=380)								
	เพศชาย			เพศหญิง			เพศทางเลือก		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.ความปลอดภัยด้านอาคารสถานที่	3.59	0.63	มาก	3.56	0.77	มาก	3.78	0.53	มาก
2.ความปลอดภัยด้านจราจร	3.49	0.68	ปานกลาง	3.57	0.80	มาก	3.52	0.63	มาก
3.สวัสดิการความปลอดภัย	3.29	0.85	ปานกลาง	3.40	0.86	ปานกลาง	3.27	0.57	ปานกลาง
4.ความปลอดภัยด้านอาชีวอนามัย	3.72	0.68	มาก	3.74	0.78	มาก	3.61	0.45	มาก
รวม	3.53	0.62	มาก	3.57	0.73	มาก	3.56	0.46	มาก

จากตาราง 12 แสดงว่า นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาเพศชายมีความคิดเห็นต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยด้านอาคารสถานที่ ด้านความปลอดภัยจราจร สวัสดิการความปลอดภัย และความปลอดภัยอาชีวอนามัยอยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษาที่มีเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับมากยกเว้นด้านสวัสดิการความปลอดภัยที่อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนักศึกษาที่มีเพศทางเลือกมีความคิดเห็นต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับมากยกเว้นด้านสวัสดิการความปลอดภัยที่อยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามตัวแปรชั้นชั้นปีที่ศึกษา คณะศึกษา (One Way Analysis of Variance) และในกรณีที่พบความแตกต่างอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงจะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe') ดังแสดงในตาราง 13-15

ตาราง 13 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ

การจัดดำเนินการด้านความปลอดภัย	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df.	Ms.	F	P
1.ความปลอดภัยด้านอาคารสถานที่	ระหว่างกลุ่ม	0.769	2	0.384	0.810	0.445
	ภายในกลุ่ม	178.869	377	0.474		
	รวม	179.638	379			
2.ความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์	ระหว่างกลุ่ม	0.581	2	0.291	0.546	0.579
	ภายในกลุ่ม	200.449	377	0.532		
	รวม	201.030	379			
3.ความพร้อมด้านเทคโนโลยี	ระหว่างกลุ่ม	1.108	2	0.554	0.779	0.460
	ภายในกลุ่ม	268.259	377	0.712		
	รวม	269.367	379			
4.ความพร้อมด้านการให้บริการแก่นิสิต	ระหว่างกลุ่ม	0.247	2	0.123	0.240	0.787
	ภายในกลุ่ม	193.973	377	0.515		
	รวม	194.219	379			
รวม	ระหว่าง	0.149	2	0.075	0.168	0.845
	กลุ่มภายใน	167.037	377	0.443		
	กลุ่มรวม	167.187	379			

จากตาราง 13 แสดงว่า นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันความคิดเห็นต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว ก็พบว่านักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 14 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัย
ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามชั้นปี

การจัด ดำเนินการด้าน ความปลอดภัย	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df.	Ms.	F	P
1.ความปลอดภัย ด้านอาคาร สถานที่	ระหว่างกลุ่ม	3.776	4	0.755	1.606	0.158
	ภายในกลุ่ม	175.863	374	0.470		
	รวม	179.638	379			
2.ความพร้อม ด้านสื่ออุปกรณ์	ระหว่างกลุ่ม	3.829	4	0.766	1.452	0.205
	ภายในกลุ่ม	197.202	374	0.527		
	รวม	201.030	379			
3.ความพร้อม ด้านเทคโนโลยี	ระหว่างกลุ่ม	4.319	4	0.864	1.219	0.300
	ภายในกลุ่ม	265.049	374	0.709		
	รวม	269.367	379			
4.ความพร้อม ด้านการให้บริการ แก่นิสิต	ระหว่างกลุ่ม	1.135	4	0.227	0.440	0.821
	ภายในกลุ่ม	193.084	374	0.516		
	รวม	194.219	379			
รวม	ระหว่าง	2.496	4	0.499	1.134	0.342
	กลุ่มภายใน	164.191	374	0.440		
	กลุ่มรวม	167.187	379	1.134		
				0.342		

จากตาราง 14 แสดงว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัย โดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว ก็พบว่า นักศึกษาทุกคณะมีความคิดเห็นต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 15 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัย
ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามคณะที่ศึกษา

การจัด ดำเนินการด้าน ความปลอดภัย	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df.	Ms.	F	P
1.ความปลอดภัย ด้านอาคาร สถานที่	ระหว่างกลุ่ม	0.028	8	0.003	0.137	0.998
	ภายในกลุ่ม	9.340	371	0.025		
	รวม	9.367	379			
2.ความพร้อม ด้านสื่ออุปกรณ์	ระหว่างกลุ่ม	0.068	8	0.009	0.266	0.976
	ภายในกลุ่ม	11.922	371	0.032		
	รวม	11.991	379			
3.ความพร้อม ด้านเทคโนโลยี	ระหว่างกลุ่ม	0.045	8	0.006	0.660	0.726
	ภายในกลุ่ม	3.179	371	0.009		
	รวม	3.224	379			
4.ความพร้อม ด้านการ ให้บริการแก่นิสิต	ระหว่างกลุ่ม	0.018	8	0.002	0.093	0.999
	ภายในกลุ่ม	9.226	371	0.025		
	รวม	9.244	379			
รวม	ระหว่าง	0.337	8	0.042	0.595	0.782
	กลุ่มภายใน	26.262	371	0.071		
	กลุ่มรวม	25.599	379			

จากตาราง 15 แสดงว่า นักศึกษาที่ศึกษาคณะแตกต่างกันความคิดเห็นต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว ก็พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาคณะแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 16 ความถี่ของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัย
ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	ความถี่
ความปลอดภัยด้านอาคารสถานที่ 1. อาคารสถานที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษาเช่น ห้องเรียน และบริเวณ พื้นที่สำหรับนั่ง เป็นต้น 15 2. ภายในห้องเรียนมีแสงสว่างไม่เพียงพอ 6 3. ควรมีหลังคาตามทางเดิม บริเวณทางเชื่อมตึก เนื่องจากสภาพอากาศ ร้อนช่วงกลางวัน 6 4. ควรเพิ่มต้นไม้บริเวณอาคาร เพื่อให้ร่มเงาแก่นักศึกษา 5 5. ระบบไฟฟ้าและน้ำประปายังไม่สมบูรณ์เท่าที่ควรในบางอาคารเรียน 5	
ความปลอดภัยด้านจราจร 6. บ้ายบอกทางภายในมหาวิทยาลัยยังไม่ชัดเจน 20 7. ระบบแสงสว่างบริเวณทางเดินในเวลากลางคืนยังไม่เพียงพอในบางจุด 16 8. ควรให้มีการแลกบัตรหรือสติ๊กเกอร์สำหรับผู้เข้าออกวิทยาลัยฯ 7	
ด้านสวัสดิการความปลอดภัย 9. การจัดระบบการรักษาความปลอดภัยยังมีประสิทธิภาพไม่ดีเท่าที่ควร 19 10. เจ้าหน้าที่ทำความสะอาดมีน้อยเกินไป 4 11. การควบคุมและดูแลความสะอาดของโรงอาหารกลางยังไม่ดีเท่าที่ควร 3 12. ร้านอาหารในโรงอาหารบางร้านดำเนินการไม่ถูกสุขอนามัย 2	
ด้านอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม 13. มีจุดที่เป็นบริเวณแหล่งน้ำขังภายในวิทยาลัย 9 14. บริเวณจุดทิ้งขยะยังไม่เพียงพอ 8 15. ควรมีการจัดอบรมเรื่องการหนีไฟอย่างน้อยปีละ 1 ครั้งในแต่ละคณะ 7 ปรับปรุงทัศนียภาพบริเวณวิทยาลัยอยู่เป็นประจำ 6	

จากตาราง 16 แสดงว่า นักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับชั้นปีที่ 1-5 ขึ้นไป ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในแต่ภาคการเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 มีความคิดเห็นเพิ่มเติม แบ่งออกเป็น 4 ด้านดังนี้ ด้านความปลอดภัยด้านอาคารสถานที่ ได้แก่ อาคารที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษาเช่น ห้องเรียน และบริเวณ พื้นที่สำหรับนั่ง เป็นต้น (f=15)ภายในห้องเรียนมีแสงสว่างไม่เพียงพอ(f=6)ควรมีหลังคาตามทางเดิม บริเวณทางเชื่อมตึก เนื่องจากสภาพอากาศร้อน ช่วงกลางวัน(f=6)ควรเพิ่มต้นไม้บริเวณอาคาร เพื่อให้ร่มเงาแก่นักศึกษา (f=5) นักศึกษาได้รับความสะดวกสบายและรู้สึกปลอดภัย(f=5)ความปลอดภัยด้านจราจร ได้แก่ ป้ายบอกทางภายในมหาวิทยาลัยยังไม่ชัดเจน (f=20) ระบบแสงสว่างบริเวณทางเดินในเวลากลางคืนยังไม่เพียงพอในบางจุด (f=16) ควรให้มีการแลกเปลี่ยนหรือสติกเกอร์สำหรับผู้ที่เข้าออกวิทยาลัยฯ(f=7) ด้านสวัสดิการความปลอดภัย ได้แก่ การจัดระบบการรักษาความปลอดภัยยังมีประสิทธิภาพ (f=4) ไม่ดีเท่าที่ควร เจ้าหน้าที่ทำความสะอาดมีน้อยเกินไป (f=3) 3. การควบคุมและดูแลความสะอาดของโรงอาหาร กลางยังไม่ดีเท่าที่ควร ร้านอาหารในโรงอาหารบางร้านดำเนินการไม่ถูกสุขอนามัย (f=2)ด้านอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ มีจุดที่เป็นบริเวณแหล่งน้ำขังภายในวิทยาลัย (f=9) บริเวณจุดทิ้งขยะยังไม่เพียงพอ(f=8) ควรมีการจัดอบรมเรื่องการหนีไฟอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง(f=7) ปรับภูมิทัศน์บริเวณวิทยาลัยอยู่เป็นประจำ (f=6)

บทที่ 5

สรุปอภิปรายผลและ ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่องสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดการดำเนินการด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีผู้วิจัยได้ดำเนินการตามความมุ่งหมายของการวิจัยวิธีดำเนินการวิจัยในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยได้สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการดำเนินการด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีใน 4 ด้านคือความปลอดภัยด้านอาคารสถานที่ ความปลอดภัยด้านจราจร ความปลอดภัยด้านอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม
2. เพื่อเปรียบเทียบแนวทางการจัดการดำเนินการด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตาม เพศ ชั้นปีที่ศึกษา และคณะวิชาที่ศึกษา
3. เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการดำเนินการด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับชั้นปีที่ 1-5 ขึ้นไปมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจำนวน 10,195 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 380 คนจากวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified Random sampling) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการแจกแบบสอบถามกับนักศึกษาจำนวน 380 คนได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด 380 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการดำเนินการด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจำนวนทั้งสิ้น 44 ข้อ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ท และตอนท้ายของแบบสอบถามในแต่ละด้านเป็นคำถามปลายเปิดให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมโดยแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ 0.974
3. การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อนำไปขอความอนุเคราะห์การสำรวจข้อมูลนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 9 คณะได้แก่คณะศิลปศาสตร์คณะบริหารธุรกิจคณะวิศวกรรมศาสตร์คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นและคณะสถาปัตยกรรมและ

การออกแบบเมื่อได้รับอนุมัติให้สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลจึงได้ขอความร่วมมือกับอาจารย์เจ้าหน้าที่สาขาผู้ประสานงานวิจัยตัวแทนนักศึกษาแต่ละคณะเพื่อช่วยดำเนินการเก็บข้อมูลแบบสอบถามและได้เก็บด้วยตนเองอีกครั้งหนึ่งได้แบบสอบถามคืนทั้งหมด 380 ฉบับจากนั้นจะตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถามและนำไปวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทั้งหมดตรวจสอบความสมบูรณ์และให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้แล้วนำข้อมูลทั้งหมดไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์
2. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยนำมาหาค่าความถี่และค่าร้อยละ
3. ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการดำเนินการด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีโดยรวมและรายด้านในแต่ละด้าน 4 ด้านได้แก่ความปลอดภัยด้านอาคารสถานที่ความปลอดภัยด้านจราจรสวัสดิการความปลอดภัยความปลอดภัยด้านอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อมตามความมุ่งหวังการวิจัยข้อที่ 1 วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
4. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการดำเนินการด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีโดยรวมและในแต่ละด้านจำแนกตามเพศชั้นปีขณะที่ศึกษาตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 2 โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (one way analysis of variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ
5. สรุปและนำเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากแบบสอบถามปลายเปิดในตอนท้ายของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการดำเนินการด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีโดยใช้วิธีการแจกแจงความถี่

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการดำเนินการด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีปรากฏผลวิจัยดังนี้

1. นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 5 ขึ้นไปของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2560 มีความคิดเห็นต่อสภาพการดำเนินการด้านความปลอดภัยได้แก่ ด้านอาคารสถานที่ ด้านการจราจร ด้านสวัสดิการความปลอดภัย และด้านอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม โดยรวมอยู่ในระดับมาก
2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อสภาพการจะดำเนินการด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจำแนกตามเพศชั้นปีขณะที่ศึกษาสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

2.1 นักศึกษามีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีโดยรวมในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

2.2 นักศึกษาชั้นปีต่างกันมีความคิดเห็นต่อสภาพการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

2.3 นักศึกษาที่ศึกษาในคณะวิชาต่างกันมีความคิดเห็นต่อสภาพการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

การอภิปรายผล

1. จากการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ทั้ง 4 ด้าน ด้านอาคารสถานที่ ด้านการจราจร ด้านสวัสดิการความปลอดภัยและด้านอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อมพบว่าโดยรวมเกือบทุกด้านอยู่ในระดับมากผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลเป็นรายด้านดังนี้

1.1 ความปลอดภัยด้านอาคารสถานที่ จากการศึกษาพบว่านักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากสัดส่วนของอาคารสถานที่ห้องเรียนและบริเวณโดยรอบทั้งหมดมีความเพียงพอเหมาะสมต่อความต้องการในการจัดการเรียนรู้รวมถึงสถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีมีพื้นที่บริเวณกว้างขวางซึ่งมีสิ่งอำนวยความสะดวกสบายรวมไปถึงการเดินทางของนักศึกษายังสามารถเลือกใช้ได้หลายเส้นทางเช่น รถประจำทาง รถตู้ เรือโดยสาร เป็นต้นสอดคล้องกับซีเกอร์ (Seager, 1961: 5-6) ที่กล่าวว่าสถานที่ตั้งและการวางแผนผังของสถานศึกษาที่เหมาะสมนั้นควรกว้างขวางและอยู่ในเขตชุมชนสามารถติดต่อกับหน่วยงานอื่นๆ ได้สะดวกตั้งอยู่ในพื้นที่ปลอดภัยสวยงามและสามารถใช้ประโยชน์เพื่อทำกิจกรรมต่างๆ ได้รวมไปถึงวิธีการจัดสถานที่ที่เป็นสัดส่วนเหมาะสมกับระดับของผู้เรียนและจะเป็นสิ่งที่คอยสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกรักเรียนและเกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2533: 10) กล่าวถึงสภาพแวดล้อมที่ดีจะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสุขภาพจิตดีมีเจตคติที่ดีทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพขณะที่ อัจฉรา สุขารมณ์และพรณี บุญประกอบ (2542: 63) กล่าวว่าสภาพแวดล้อมที่สะดวกสบายและเหมาะสมจะก่อให้เกิดความพึงพอใจต่อสถาบันการศึกษาและจะเป็นแรงผลักดันในการตั้งใจศึกษาหาความรู้และประสบการณ์ต่างๆ อยู่ในสถาบันต่อไปจนสำเร็จการศึกษาโดยสภาพแวดล้อมทางด้านอาคารสถานที่เป็นสิ่งสำคัญต่อการรับรู้และพัฒนาทางด้านต่างๆ ของนักศึกษาโดยเฉพาะด้านวิชาการในการเสริมสร้างทัศนคติที่ดีและพฤติกรรมของผู้เรียนนอกจากนี้ สิริندا วรรณะวิพากษ์ (2541: 42) ได้ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะสภาพแวดล้อมและการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยซึ่งควรมีลักษณะ 7 ประการดังนี้ ที่น่าซึ้งพอเหมาะกับการอ่านอักษรบนกระดาน ที่นั่งห้องเรียนมีเพียงพอ ขนาดโต๊ะเก้าอี้มีความเหมาะสมห้องเรียนมีแสงสว่างประกอบการบรรยายและสภาพบรรยากาศในห้องเรียนมีการระบายอากาศได้ดีสุขภาพในห้องเรียนไม่ร้อนอบอ้าว สภาพอากาศในห้องเรียนไม่ร้อนเกินไป และมีห้องสมุดและห้องปฏิบัติการให้คั่นคว้าเพิ่มเติม

1.2 ความปลอดภัยด้านจราจร จากการศึกษาพบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีมีความคิดเห็นต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยด้านจราจรอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีมีการอำนวยความสะดวกโดยการจัดทำช่องทางเดินรถและความกว้างของช่องทางเข้า - ออก ที่เหมาะสม ไม่มีสิ่งบดบังทัศนวิสัยในการขับขี่สรุป มีการกำหนดเส้นทางสัญจรเข้า - ออกของรถยนต์ อย่างชัดเจน ป้ายชื่อวิทยาลัย และป้ายชื่ออาคาร ที่เป็นหน่วยบริการที่สำคัญ ติดตั้งอยู่ในตำแหน่งที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจนทั้งในเวลากลางวันและกลางคืน การตีเส้นจราจร แบ่งแยกบริเวณที่จอดรถยนต์ ที่จอดรถ จักรยานยนต์ และทำเครื่องหมายแสดงทิศทางสัญจรอย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับ (ชูเมอร์, 2003) ได้อธิบายเกี่ยวกับทัศนคติต่อการจราจรว่า ทัศนคติการจราจรเป็นสิ่งสำคัญในการทำให้คนแสดงพฤติกรรมออกมา การรู้ทัศนคติของคนสามารถทำนายพฤติกรรมที่คนจะแสดงออกได้ ในทาง กลับกัน หากพิจารณาเฉพาะเรื่องการขับขี่ยานพาหนะ พบว่า งานวิจัยมีแตกต่างจากงานวิจัยของ (Ulleberg; & Rundmo: 2003) ที่พบว่า บุคลิกภาพของผู้ขับขี่มักมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเกิดอุบัติเหตุอยู่เสมอ โดยพบว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพแต่ละลักษณะ จะมีพฤติกรรมการขับขี่ที่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุที่แตกต่างกัน (Arnett et al. 1997; Ulleberg 2001; Iversen; & Rundmo. 2002) ซึ่งบุคลิกภาพในการขับขี่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุของวัยรุ่นที่ใช้รถจักรยานยนต์เป็นลำดับที่สองรองจากปัจจัยด้านทัศนคติในการขับขี่ของกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นอยู่ในระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษานั้นแสดงให้เห็นว่ากลุ่มวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาเป็นกลุ่มที่อยู่ในวัยศึกษาคะนอง มีความใกล้ชิดกับเพื่อนมากกว่าครอบครัวหรือผู้ปกครอง และยังมีพฤติกรรมเลียนแบบเพื่อนเป็นไปตามความเชื่อของกลุ่มในเรื่องต่างๆ รวมถึงความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับการขับขี่รถจักรยานยนต์ อาทิ การละเมิดกฎจราจรบางครั้งไม่ได้หมายความว่า จะเป็นการเสี่ยงอันตรายเสมอไป ผู้ที่มีความชำนาญในการขับขี่จะใช้ความเร็วสูงได้และผู้ติดไฟแดงที่สี่แยกตอนตึกๆ ไม่มีรถเลยน่าจะฝ่าไปได้เป็นต้น งานวิจัยให้ทราบถึงสาเหตุของพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจราจรของวัยรุ่นที่ใช้รถจักรยานยนต์เพื่อหาทางป้องกันและแก้ไขปัญหาคุบัติเหตุที่เกิดขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ เอ็มอัชมา วัฒนบุรณนท์ (2548:106) ที่กล่าวถึงการป้องกันอุบัติเหตุจากทางจราจรภายในสถานบันการศึกษาไว้ว่า สถานบันการศึกษาควรจัดให้มีพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ดูแลและประจำจุดต่างๆตามเส้นทางจราจรในสถานศึกษาและควรมีป้ายจราจร สอดคล้องกับนโยบายการประกันความปลอดภัยในสถานบันอุดมศึกษาได้กำหนดมาตรการไว้ว่า สถานบันอุดมศึกษาต้องจัดดูแลรักษาความปลอดภัยตลอดจนต้องอำนวยความสะดวกการจราจรให้แก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความปลอดภัยและสะดวกในการเดินทางมาเพื่อเข้ารับการเรียนรู้ทางวิชาการ โดยทางสถานบันอุดมศึกษาต้องกำหนดกฎระเบียบทางการจราจรในสถานบัน และควรจัดพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ดูแลประจำจุดต่างๆตามเส้นทางจราจรภายในมหาวิทยาลัย ควรมีป้ายจราจรติดให้เห็นได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้สถานบันอุดมศึกษาควรจัดให้มีพื้นที่จอดยานพาหนะและพื้นที่ทางเท้าแก่นักศึกษา

1.3 สวัสดิการความปลอดภัย จากการศึกษพบว่าความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่มีต่อการจัดสวัสดิการด้านความปลอดภัยให้แก่ นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในอยู่ในระดับปานกลางทั้งนี้ ทั้งนี้เนื่องมาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีมีหน่วยบริการแพทย์และสถานพยาบาล ที่จัดตั้งขึ้นสำหรับนักศึกษา ครู และบุคลากรของทางมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรียังไม่มีความพร้อมมากนัก และอีกทั้งยังขาดการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพและสิทธิประโยชน์ทางการแพทย์ให้แก่ นักศึกษาได้รับทราบ ตลอดจนการให้บริการให้คำปรึกษา และการจัดทำประกันอุบัติเหตุให้แก่ นักศึกษา แต่ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากการที่มหาวิทยาลัยขาดแคลนเจ้าหน้าที่และพนักงาน อีกทั้งการให้บริการด้านความปลอดภัยต้องใช้เจ้าหน้าที่และพนักงานที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะทาง จึงทำให้การบริการด้านสวัสดิการความปลอดภัยอาจยังทำได้อย่างไม่ทั่วถึง จึงทำให้นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีมีความคิดเห็นต่อการจัดดำเนินการด้านสวัสดิการความปลอดภัยอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับโรมานอส (Romanos, 2008: 156) ได้กล่าวว่า การจัดให้มีสวัสดิการให้นักศึกษาในสถานศึกษาเป็นสิ่งที่จำเป็นเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและความปลอดภัยให้แก่ นักศึกษาในการเดินทางมายังสถานศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุณิณ บุตรนาสุวรรณ์ (2556: 133) ในการจัดสวัสดิการให้แก่ในมหาวิทยาลัยล้วนเป็นส่วนหนึ่งในการป้องกันการสูญเสียที่ไม่คาดคิดและสร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยให้แก่ นักศึกษาในการจะนำไปสู่การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจเนื่องจากผลการศึกษาเป็นผลสะท้อนให้เห็นถึงการที่นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดสวัสดิการให้กับนักศึกษาโดยแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจเป็นแนวคิดที่อธิบายถึงปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อความพึงพอใจของคนในสังคม

1.4 ความปลอดภัยด้านอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม จากการศึกษพบว่า การจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยด้านอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีโดยรวมได้แก่ บุคคล สิ่งของ วัตถุสภาพการณ์ทั้งที่เป็นรูปธรรม แนวคิดความคิดเห็นกับบรรยากาศ ระบบการศึกษา การปกครอง กิจกรรม ลักษณะบริเวณสถานที่และสิ่งต่าง ๆ ทั่วไปซึ่งมีอิทธิพลต่อความเป็นอยู่และการพัฒนาการทางด้านร่างกายสติปัญญา สังคมและอารมณ์ของนักศึกษาในสถาบันการศึกษาความรู้และความเข้าใจเรื่องสภาพแวดล้อม สิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยจึงเป็นประโยชน์ในการวางแผนพัฒนามหาวิทยาลัยให้มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมเพื่อการพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อไปเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของสถาบันที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ (จำนง อินทองคำ, 2553) สภาพแวดล้อมเดียวกันมีลักษณะแนวคิดคำนึงความสนใจความชอบที่คล้ายกันมีอารมณ์ร่วมเดียวกันมีความต้องการในการพัฒนาบุคคลและพัฒนาด้านสังคมที่คล้ายกันนักเรียนนักศึกษาที่อยู่ที่มีอายุในช่วงวัยรุ่นตอนปลายตั้งแต่ 17 ถึง 22 ปีซึ่งเป็นวัยใกล้เคียงกันจึงมีความเห็นความรู้สึกชอบความสนใจ ตลอดจนมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ที่คล้ายคลึงกัน

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมเป็นรายด้าน 4 ด้านคือ ความปลอดภัยด้านอาคารสถานที่ ความปลอดภัยด้านจราจร สวัสดิการความปลอดภัย ความปลอดภัยด้านอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อมจำแนกตาม เพศ ชั้นปี และคณะที่ศึกษา ผู้วิจัยขออภิปรายผลตามตัวแปร ดังนี้

2.1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัย ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีโดยรวมแต่ละด้านไม่ต่างกันซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเพราะนักศึกษาที่มีเพศต่างกันได้รับความปลอดภัยไม่ต่างกัน ตามทฤษฎีลำดับขั้น ของ มาสโลว์ (Maslow's Hierar. 2003) เมื่อความต้องการทางกายภาพได้รับการตอบสนองในระดับที่พอเพียง ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยจะมีอิทธิพลกับพฤติกรรม ถ้าไม่มีความปลอดภัยทางกายภาพ (จากสาเหตุ เช่น อาชญากรรม สงคราม การก่อการร้าย ภัยพิบัติธรรมชาติ หรือ ความรุนแรงในครอบครัว) คนอาจมีอาการของความผิดปกติที่เกิดขึ้นหลังความเครียดที่สะเทือนใจ (post-traumatic stress disorder) และอาจมีสิ่งผ่านความเครียดนี้ไปยังคนรุ่นหลังได้ ถ้าไม่มีความปลอดภัยมั่นคงทางเศรษฐกิจ (จากสาเหตุ เช่น วิกฤติเศรษฐกิจ หรือ การขาดโอกาสทางการงาน) ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยนี้ อาจปรากฏออกมาในรูปของ การนิยามงานที่มีความมั่นคง กระบวนการร้องทุกข์เพื่อปกป้องบุคคลจากการกลั่นแกล้งของ ผู้บังคับบัญชา หรือ ปกป้องบัญชีเงินฝาก เรียกร้องนโยบายประกันภัย ประกันสุขภาพ ประกันชีวิต ต่างๆ การเรียกร้องที่พักที่เหมาะสมสำหรับคนพิการ และไม่ว่าเพศใดก็มีความต้องการพื้นฐานเช่นกัน เป็นต้น

2.2 นักศึกษาที่มีชั้นปีที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัย ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีโดยรวมแต่ละด้านไม่ต่างกันซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาไม่ว่าชั้นปีก็ตามมักได้รับสวัสดิการจากการศึกษาเท่าเทียมกัน สอดคล้องกับ นันท์นภัส อัจฉริยะบุตร (2557: 141-142) นิสิตอยู่ในชั้นปีที่สูงกว่ามีความคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อมกฎระเบียบของกลุ่มเพื่อนและการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยในทักษะที่สูงกว่ามีความต้องการความสะดวกสบายในการเรียนรู้ตลอดหลักสูตรเนื่องจากต้องการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพซึ่งแตกต่างจากนิสิตในชั้นปีที่ 1 ที่เพิ่งเข้ามาเรียนและใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยอีกทั้งยังต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ๆ ในเรื่องต่างๆ เช่น กฎระเบียบ ระเบียบการศึกษาสังคมกลุ่มเพื่อนกิจกรรมการเรียนรู้และความปลอดภัยในด้านต่างๆ ซึ่งถือเป็นสังคมใหม่สำหรับนิสิตชั้นปีที่ 1 ขณะที่ สุนันท์ สุขสวัสดิ์ (2556: 155) ได้ศึกษาทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยของคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาลพบว่านักศึกษาแพทย์ที่ศึกษา ระดับปริคณีกและ ระดับคลินิกมีทัศนคติต่อสภาพแวดล้อมการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาลโดยรวมแตกต่างกันและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าเกือบทุกด้านนักศึกษาแพทย์ที่ศึกษาระดับ ปริคณีกและระดับคลินิกมีลักษณะไม่แตกต่างกัน

2.3 นักศึกษาที่มีคณะที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัย ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีโดยรวมแต่ละด้านไม่ต่างกันซึ่งไม่เป็นไปตาม สมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ซึ่งสอดคล้องกับนิภา แก้วศรีงาม (2553: 75) ได้กล่าวว่า การจะ ดำเนินงานด้านความปลอดภัยจะมีอิทธิพลโดยตรงต่อการศึกษาของบุคคลรวมทั้งจุดมุ่งหมายของ การดำเนินชีวิตที่แตกต่างกันทำให้มีทัศนคติและการประเมินคุณค่าของสิ่งต่างๆแตกต่างกันไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุลชาติ อรรถนะนาค (2551: 11) ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของ นักศึกษามหาวิทยาลัยบัณฑิตพัฒนศิลป์พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในคณะวิชาต่างกันมีความพึง พอใจต่อสภาพแวดล้อมและการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ใน แต่ละด้านและโดยรวมไม่แตกต่างกันขณะที่ กำพล เกื้อกูล (2554: 67) ที่ศึกษาเรื่องความคิดเห็น ของนักศึกษาต่อสภาพการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยในมหาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอี่ยมละออ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากระทรวงศึกษาธิการ พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาใน สาขาวิชาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อสภาพการจัดตำแหน่งงานด้านความปลอดภัยโดยรวมแต่ละ ด้านไม่แตกต่างกัน

3. แนวทางการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจากผลการสัมภาษณ์นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เรื่องการจัด ดำเนินการด้านความปลอดภัยพบว่าแนวทางการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ดังนี้

3.1 ด้านอาคารสถานที่ จากการศึกษาค้นคว้า ต้องจัดให้มีความพร้อมและเพียงพอ ต่อจำนวนของนักศึกษาและเพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะครู ห้องเรียนไม่ร้อนอบ อ้าว อากาศถ่ายเทได้สะดวก มีห้องสมุดประจำคณะให้บริการแก่นักศึกษา มีการปรับปรุงและซ่อม บำรุงอยู่เสมอ ในส่วนของระบบไฟฟ้าสายไฟฟ้า สวิตช์ไฟ และปลั๊กไฟและมีการกำหนดป้าย บอกเส้นทางหนีไฟ มีการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ดูแลความสะอาดอย่างทั่วถึงซึ่งสอดคล้องกับการจัด ดำเนินการด้านความปลอดภัยของสถาบันอุดมศึกษาและกำหนดเป้าหมายเน้นที่ความปลอดภัยของ อาคารสถานที่ และการให้บริการความปลอดภัยภายในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งการจัดให้ สภาพแวดล้อมมีความปลอดภัยจะเอื้อประโยชน์ต่อการเกิดการเรียนรู้ด้านวิชาการ ด้านการ ดำรงชีวิต และด้านการทำงานแก่นักศึกษาของสถาบันและหน่วยงานด้านความปลอดภัยใน สถาบันอุดมศึกษามีหลักการสำคัญอยู่ที่การสร้างความปลอดภัยให้เกิดขึ้นแก่นักศึกษา คณาจารย์ บุคลากรที่ทำงานในมหาวิทยาลัย ตลอดจน ผู้มาติดต่อหรือมาเยี่ยมเยือนสถาบัน ทั้งนี้พนักงานที่ ดูแลด้านความปลอดภัยของหน่วยงานจะเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งดำเนินงานร่วมกับชุมชน ทางด้าน มาตรการป้องกันหรือข้อบังคับจะใช้กฎหมายเช่นเดียวกันกับที่ชุมชนใช้ ส่วนการดำเนินงานจะ ให้บริการและดูแลด้านความปลอดภัย ในสถาบันทุกวันตลอด 24 ชั่วโมง โดยมีหน้าที่ดูแลความ ปลอดภัยในด้านอาคารสถานที่ ด้านการจราจรของยานพาหนะ และการให้บริการความปลอดภัย ด้านต่างๆ ภายในสถาบัน

3.2 ด้านการจราจร จากการศึกษาพบว่าต้องจัดให้มีการเฝ้าระวังและการกำกับดูแลการใช้รถใช้ถนนของนักศึกษากลุ่มเสี่ยงต่ออุบัติเหตุและการบาดเจ็บมีการกำหนดการเข้าออกของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีที่ชัดเจนรวมไปถึงบุคคลภายนอก และควรมุ่งเน้นดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่สำคัญคือ นักศึกษา ซึ่งจะต้องให้ความรู้ความเข้าใจปลูกฝังจิตสำนึกความปลอดภัยให้เหมาะสมกับวัย โดยผ่านการเข้าถึงกลุ่มนักศึกษาในหลายๆช่องทาง และช่องทางที่เหมาะสมถือเป็นหัวใจสำคัญที่จะทำให้นักศึกษาได้รับความรู้ความเข้าใจมีจิตสำนึกในการใช้รถใช้ถนนที่ปลอดภัย เป็นภูมิคุ้มกันความเสี่ยงในการดำเนินชีวิตทั้งปัจจุบันและอนาคต ที่จะแก้ปัญหาอุบัติเหตุทางถนนได้อย่างตรงจุด คือ การให้ความรู้ควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับ เอมอัชมา วัฒนบุรณนท์ (2548: 106) ที่กล่าวถึง การป้องกันอุบัติเหตุจากทางจราจรภายในสถาบันการศึกษาไว้ว่าสถาบันการศึกษาควรมีการจัดพนักงานดูแลพื้นที่ประจำจุดเส้นทางต่างๆและควรมีการติดตั้งป้ายทางการจราจร ตลอดจนพื้นการจอดรถ ส่งเหล่านี้นี้เป็นมาตรการทางจราจรขึ้นพื้นฐานที่สถาบันการศึกษาต้องมีการจัดดำเนินการเพื่อสร้างความปลอดภัยและอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียน

3.3 ด้านสวัสดิการความปลอดภัย จากการศึกษาพบว่าต้องจัดให้มีการเฝ้าระวังความปลอดภัยของสถานศึกษาโดยรวมมีกันทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา อีกทั้งยังต้องจัดการให้บริการทางการแพทย์ที่เหมาะสมโดยมีแพทย์เข้ามาประจำที่ชัดเจน มีการประชาสัมพันธ์ถึงโครงการด้านสวัสดิการความปลอดภัยอยู่เสมอและมีรูปแบบแนวทางการรักษาความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในด้านอุบัติเหตุ ด้านอุบัติเหตุ และด้านปัญหาทางสังคม โดยอาศัยแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ภายใต้หลักการกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วม และยึดประโยชน์สูงสุดของนักศึกษาเป็นสำคัญ และสร้างความเข้มแข็งระบบการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา ให้มีความพร้อม สามารถป้องกัน และแก้ไขสถานการณ์ปัญหาของนักศึกษา ทั้งด้านอุบัติเหตุ อุบัติภัย และปัญหาทางสังคมที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวทางการวางแผนการรักษาความปลอดภัยให้แก่นักศึกษา เน้นการมีส่วนร่วมระหว่างนักศึกษา ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และเครือข่าย โดยร่วมกันวางแผนป้องกัน แก้ไข ควบคุม กำกับ ติดตาม ประเมินผลและรายงาน จึงจำเป็นต้องมีมาตรการและกิจกรรมเพื่อให้รับประโยชน์สูงสุดตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 พร้อมทั้งนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

3.4 ความปลอดภัยด้านอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อมจากการศึกษาพบว่าต้องมีการให้บริการอย่างทั่วถึงและสถานศึกษาต้องจัดให้มีการให้คำปรึกษาด้านสุขภาพอนามัย และมีการจัดทำประกันอุบัติเหตุ อุบัติภัยให้แก่นักศึกษาสามารถเข้าใช้บริการหน่วยแพทย์ในสถานศึกษาได้อย่างสะดวกมีการอบรมให้ความรู้กับนักศึกษาสอดคล้องกับแนวคิดความรู้สึกรับรยายาก ระบบการศึกษา การปกครอง กิจกรรม ลักษณะบริเวณสถานที่และสิ่งต่างๆทั่วไปซึ่งมีอิทธิพลต่อความเป็นอยู่และการพัฒนาการทางด้านร่างกายสติปัญญาสังคมและอารมณ์ของนักศึกษาใน

สถาบันการศึกษาความรู้และความเข้าใจเรื่องสภาพแวดล้อมสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยจึงเป็นประโยชน์ในการวางแผนพัฒนามหาวิทยาลัยให้มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมเพื่อต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อไปเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของสถาบันที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ (จำนง อินทองคำ. 2553) สภาพแวดล้อมเดียวกันมีลักษณะแนวคิดคำนึงความสนใจความชอบที่คล้ายกันมีอารมณ์ร่วมเดียวกันมีความต้องการในการพัฒนาบุคคลและพัฒนาด้านสังคมที่คล้ายกันนักเรียนนักศึกษาที่อยู่ที่มีอายุในช่วงวัยรุ่นตอนปลายตั้งแต่ 17 ถึง 22 ปีซึ่งเป็นวัยใกล้เคียงกันจึงมีความเห็นความรู้สึกรับชอบความสนใจตลอดจนมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ที่คล้ายคลึงกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

จากการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผู้วิจัยขอเสนอแนะ ดังนี้

1. ความปลอดภัยด้านอาคารสถานที่ จากการศึกษาพบว่าการศึกษาที่นักศึกษามีความเห็นอยู่ในระดับมากอาจเป็นเพราะนักศึกษามีความคิดเห็นว่าสภาพแวดล้อมของศูนย์การศึกษาในสถาบันเอื้อต่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมบรรยากาศในการเรียนการสอนเพื่อให้ นักศึกษาได้เรียนได้อย่างเต็มที่อีกทั้งพื้นที่ใช้สอยมีพื้นที่เยอะรวมไปถึงอาคารปฏิบัติการของบางสาขาวิชาที่มีพื้นที่ใช้สอยได้อย่างเต็มที่แต่จำนวนห้องเรียนภาคทฤษฎีและห้องปฏิบัติอาจยังมีน้อยสำหรับภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ยังมีการปรับปรุงสำหรับอาคารที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณค่อนข้างน้อยหรืออาจไม่ได้รับงบจัดสรรในการปรับปรุงทำให้อาคารมีความทรุดโทรมนอกจากนี้นักศึกษามีความคิดเห็นว่ามาตรการการรักษาความปลอดภัยทั้งในอาคารและนอกอาคารยังไม่เข้มงวดจำนวนโต๊ะมานั่งรอบอาคารเรียนมีน้อยไม่มีพื้นที่กว้างพอสำหรับนักศึกษาทำกิจกรรมอีกครั้งนักศึกษามีความคิดเห็นว่าสถานที่จอดรถมากทำให้ทางเดินเดินไม่สะดวกอีกทั้งต้องการให้มีที่นั่งพักผ่อนเพราะการเรียนมากขึ้นเพราะจำนวนนักศึกษามีมากการจัดที่นั่งพักมีไม่เพียงพอกับความต้องการของนักศึกษาดังที่ กวีภัทร ฉาวชาวนา (2559: 9) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมทางกายภาพช่วยส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ดี การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพนี้มีอิทธิพลต่อนักศึกษาทุกคน เพราะสภาพแวดล้อมในสถาบันการศึกษาเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องคำนึงถึงและจัดการให้สัมพันธ์กับพฤติกรรมของนักศึกษา รวมไปถึงต้องมีความปลอดภัยด้วย โดยการสร้างสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สะอาด เป็นระเบียบ สวยงาม และปลอดภัยนั้นจะเป็นแรงจูงใจให้เกิดความรัก และความภูมิใจในสถาบัน

2. ความปลอดภัยด้านจราจร จากการศึกษาพบว่าการศึกษาที่นักศึกษามีความเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการด้านการจราจร ความกว้างของช่องทางเข้า-ออก มีสิ่งของบดบังทัศนวิสัยในการขับขี่ การแบ่งเส้นจราจรระหว่างรถ และคนยังไม่ชัดเจน

รวมไปถึงป้ายบอกทาง ของวิทยาลัย และป้ายบอกชื่ออาคารเรียนยังไม่ชัดเจน อีกทั้งพฤติกรรมการ ขับขี่ของนักศึกษายังไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร เช่นไม่สวมหมวกนิรภัย ซ้อนท้ายเกินกว่าที่กฎหมาย กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับ สมจิตต์ สุพรรณทัศน์ (2558: 28) พบว่า บุคลิกภาพของผู้ขับขี่มักมีส่วน เกี่ยวข้องกับการเกิดอุบัติเหตุอยู่เสมอโดยพบว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพแต่ละลักษณะจะมีพฤติกรรมการขับ ขี่ที่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุที่ต่างกันซึ่งบุคลิกภาพในการขับขี่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความ เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุของวัยรุ่นที่ใช้รถจักรยานยนต์เป็นลำดับที่สองรองจากปัจจัยด้านทัศนคติใน การขับขี่ของกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นอยู่ในระดับอุดมศึกษานั้นแสดงให้เห็นว่ากลุ่มวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ ในระดับเดียวกันเป็นกลุ่มที่อยู่ในวัยศึกษาคะนองมีความใกล้ชิดกับเพื่อนมากกว่าครอบครัวหรือ ผู้ปกครองและยังมีพฤติกรรมเลียนแบบเพื่อนไปเป็นตามความเชื่อของกลุ่มในเรื่องต่างๆรวมถึง ความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับการขับขี่รถจักรยานยนต์อาทิการละเมิดกฎจราจรบางครั้งไม่ได้หมายความว่า เป็นการเสี่ยงอันตรายเสมอไปผู้ที่มีความชำนาญในการขับขี่จะใช้ความเร็วสูงได้และผู้ติดไฟแดงที่ สีแยกตอนดึกๆไม่มีรถเลยน่าจะฝ่าไปได้เป็นต้น

3. สวัสดิการความปลอดภัย จากการศึกษาพบว่าการศึกษาที่นักศึกษามีความเห็นอยู่ใน ระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านได้แก่จัดกลุ่มสวัสดิการเฝ้าระวังความ ปลอดภัยโดยอาศัยเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา จัดทำป้ายนิเทศ และกิจกรรม รณรงค์ ให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้เครื่องอุปโภคบริโภคอย่างถูกสุขอนามัย คัดกรองและตรวจสุขภาพ นักศึกษาเป็นประจำ มีการตรวจสุขภาพผู้เรียนก่อนเข้าศึกษา จัดให้มีเจ้าหน้าที่ทำความสะอาด และรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในวิทยาลัย จัดให้มีการหน่วยเคลื่อนที่เร็ว เพื่อเข้าระงับ เหตุการณ์ที่มีเหตุทะเลาะวิวาท โดยประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือหน่วยงานภายนอก จัดระบบรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพจัดเวรยาม เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยใน สถานศึกษา สำรวจแหล่งอบายมุขหรือแหล่งมั่วสุม โดยจัดทำเป็นข้อมูลแผนที่ตั้งเพื่อการประสาน กับผู้รับผิดชอบ และเจ้าหน้าที่ตำรวจ ควบคุมความสะอาดในโรงอาหารและการปรุงและจำหน่าย อาหารให้ถูกสุขลักษณะ ปิดสถานศึกษาเมื่อมีโรคระบาดอยู่ในระดับปานกลางทั้งสิ้น สอดคล้องกับ นา ธรรมชุตีพร (2550: 5) แนวทางการจัดสวัสดิการด้านความปลอดภัยที่เหมาะสมสำหรับนักศึกษา เป็นประเด็นที่มีความสำคัญยิ่งต่อความมุ่งมั่นมุ่งหวังในการพัฒนาการเรียนรู้ ประกอบด้วยแนวทาง ในด้านดังนี้ด้านการบริการสุขภาพและอนามัยมีแนวทางในการให้มหาวิทยาลัยจัดสรรให้มีห้อง พยาบาลจำนวนเพิ่มขึ้นและมีการบริการที่ดีขึ้นควรจัดหาพยาบาลที่มีความเชี่ยวชาญหลายด้าน เพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการต่อของนักศึกษาการจัดสรรอุปกรณ์เครื่องมือทางการแพทย์ที่ ทันสมัยการประชาสัมพันธ์ข้อมูลเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลควรมีการจัดให้บริการตรวจสุขภาพแก่นักศึกษาอย่างสม่ำเสมอและตรวจสุขภาพประจำปีและควรให้บริการแบบไม่คิดค่าใช้จ่าย

4. ด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม จากการศึกษาพบว่าการศึกษาที่ นักศึกษามีความเห็นอยู่ในระดับมากทั้งนี้อาจเนื่องมาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีได้ มีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมบริเวณมหาวิทยาลัยให้สะอาดและสวยงาม สอดคล้องกับโอชา สิมพา (2553: 25) ได้ศึกษาทัศนคติของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมและอาชีวอนามัยของ

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัยโดยกล่าวถึงสภาพแวดล้อมทางกายเช่นอาคารสถานที่ว่ามีอิทธิพลต่อนักศึกษาอย่างจริงจังเพราะมีส่วนสัมพันธ์กับทัศนคติและความประพฤติของนักศึกษาการจัดการอาคารและบริเวณโดยรอบมีส่วนส่งเสริมต่อการสร้างแรงจูงใจให้เกิดความรักความภาคภูมิใจในสถาบันตลอดจนส่งผลต่อเนื่องในการสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีในอนาคตเพราะสิ่งเหล่านี้เป็นส่วนเกื้อกูลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่ทำงานอยู่ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. ควรศึกษาปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยเพื่อพัฒนาการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
3. ควรศึกษาการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนารูปแบบการดำเนินการด้านความปลอดภัยของนักศึกษา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2555). สืบค้นเมื่อ 6 มิถุนายน 2560, จาก
<http://www.anamai.moph.go.th/main.php?filename=index>
- การบริหารจัดการความปลอดภัย. (2555). สืบค้นเมื่อ 6 มิถุนายน 2560, จาก
http://www.sut.ac.th/e-texts/medicine/ism/lesson2_3.htm
- การประกันคุณภาพการศึกษา. (2556). สืบค้นเมื่อ 3 มิถุนายน 2560, จาก
<http://www.ku.ac.th/web2012/index.php?c>
- กิตติมา จันทรสม. (2556, กรกฎาคม-ธันวาคม). การสำรวจความปลอดภัยในการก่อสร้างภายใน
มหาวิทยาลัยขอนแก่น. วารสารขอนแก่น. 6(2): 69-70.
- จำลอง สังข์สุข. (2556) การจัดทำมาตรการสำหรับให้ความปลอดภัยแก่นักศึกษาในวิทยาลัย
สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตภาคเหนือ. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- ชาลี โพธิ์เงินนาค. (2557). สภาพปัญหาการบริหารงานของหัวหน้างานของหัวหน้าแผนกวิชาช่าง
อุตสาหกรรมในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตภาคเหนือ. ปรินซ์นิพนธ์
กศ.ม. พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- ดิเรก หุ่นสุวรรณ. (2558). ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยและเจตคติต่อความปลอดภัย
ในห้องปฏิบัติการเคมีของนักเรียนนักศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายใน
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พจนานุกรมไทย ฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ. 2542. (2555). สืบค้นเมื่อ 3 มิถุนายน 2555, จาก
<http://www.royin.go.th/dictionary/>
- พิมล สินธุนาวา. (2555) การจัดการมาตรการด้านความปลอดภัยให้แก่ผู้เรียนในสถาบันการศึกษา.
กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- พนัส หันนาคินทร์. (2558). หลักการจัดกิจกรรม. กรุงเทพฯ: สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ.
ราชกิจจานุเบกษา พ.ศ. 2553.
- พิกุล ลีหาพงษ์. (2556). หลักการดำเนินงานระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ยงยุทธ นกใหญ่. (2548). การศึกษาผลการผสมผสานกิจกรรม 5 ส และกิจกรรมความปลอดภัย.
ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษา). กรุงเทพฯบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- วรรณช อยู่เล่ห์. (2550). การศึกษาสภาพการดำเนินงานตามแผนรักษาความปลอดภัย
ของสถานศึกษาขนาดใหญ่ จังหวัดชัยนาท. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- วิจิตร บุญยะโทตระ. (2553). *วิทยาการการระบาดและควบคุมอุทกภัย*. สืบค้นเมื่อ 3 มิถุนายน 2555, จาก http://www.boe.moph.go.th/files/report/20110909_56436222
- วิทยา อยู่สุข. (2553). *อาชีวอนามัยความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อม: Occupaion Health and Environment*. กรุงเทพฯ: น้าอักษรการพิมพ์.
- วิไล กวางศิริ. (2550). *บทบาทของผู้บริหารในการบริหารความปลอดภัยในสถานศึกษา*. ประณานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- ศุภวรรณ ตันตยานนท์. (2553). *แนวทางการปฏิบัติการจัดเก็บสารเคมีในห้องปฏิบัติการ อย่างปลอดภัย*. สืบค้นเมื่อ 3 มิถุนายน 2555, จาก http://www.am.mahidol.ac.th/web/images/research_dept/Manual%20of%20Laboratory%20Safety

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

แบบสอบถาม

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อสภาพการดำเนินงานด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี”

คำชี้แจง

แบบสอบถาม เรื่อง แนวทางการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ส่วนหนึ่งของการทำวิทยานิพนธ์ ระดับมหาบัณฑิต ใน หลักสูตร การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เรื่อง “แนวทางการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี” โดยมุ่งหมายเพื่อศึกษาแนวทางการ จัดดำเนินการด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อนำผลวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้บริหาร และอาจารย์ในด้านความปลอดภัยด้านอาคารสถานที่ ความปลอดภัยด้านจราจร สุวีถีการความปลอดภัย และความปลอดภัยด้านอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม รวมไปถึงการจัดกิจกรรมต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

2. ขอความกรุณานักศึกษาตอบแบบสอบถามทุกข้อให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงตามความคิดเห็นของท่านมากที่สุด และโปรดตอบข้อคำถามทุกคำตอบและข้อเสนอแนะจะเป็นความลับและไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อนักศึกษาในประการทั้งปวง และแบบสอบถามนี้จะถูกทำลายทิ้งทันทีภายหลังจากการ เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

นางสาวปรารถนา ชูแสง

กศ.ม. (การบริหารและการจัดการศึกษา)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถาม

เรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดดำเนินการด้านความปลอดภัย
ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง: กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. เพศ

☐ 1. ชาย

☐ 2. หญิง

☐ 3. เพศทางเลือก

2. ชั้นปีที่ศึกษา

☐ 1. ชั้นปีที่ 1

☐ 2. ชั้นปีที่ 2

☐ 3. ชั้นปีที่ 3

☐ 4. ปีที่ 4

☐ 5. ชั้นปีที่ 5 ขึ้นไป

4. คณะวิชาที่เรียน

☐ 1. คณะศิลปศาสตร์

☐ 2. คณะบริหารธุรกิจ

☐ 3. คณะวิศวกรรมศาสตร์

☐ 4. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

☐ 5. คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

☐ 6. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

☐ 7. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

☐ 8. คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่นการศึกษา

☐ 9. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ

ตอนที่ 2 คิดเห็นของนักศึกษาต่อสภาพการดำเนินงานด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีตามนโยบายที่สถาบันอุดมศึกษาพึงปฏิบัติต่อนิสิตนักศึกษาจำนวน 4 ด้านได้แก่ ด้านอาคารสถานที่ ด้านจราจร ด้านสวัสดิการ ด้านอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม

คำชี้แจง: กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีระดับดังต่อไปนี้

5 = เห็นด้วยในระดับมากที่สุด

4 = เห็นด้วยในระดับมาก

3 = เห็นด้วยในระดับปานกลาง

2 = เห็นด้วยในระดับน้อย

1 = เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับ การดำเนินงานด้านความปลอดภัย	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
ด้านอาคารสถานที่						
1.	อาคารสถานที่ มีจำนวนเพียงพอ					
2.	อาคารสถานที่ มีความมั่นคง ปลอดภัย ต่อนักศึกษา					
3.	ห้องเรียน มีแสงสว่างเพียงพอ เหมาะสมกับการเรียนการสอน					
4.	ห้องเรียน มีความสะอาด					
5.	ห้องเรียนมีขนาดพอดี กับสัดส่วนของผู้เรียน					
6.	ห้องเรียน ไม่ร้อนอบอ้าว อากาศถ่ายเทได้สะดวก					
7.	ห้องเรียน ไม่มีเสียงรบกวน					
8.	มีห้องสมุดในคณะให้บริการแก่นักศึกษา					
9.	มีสนามกีฬา เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีสุขภาพสมบูรณ์ แข็งแรง					
10.	มีบริเวณให้นักศึกษาได้พบปะสังสรรค์ พักผ่อนหย่อนใจ ปรึกษาหารือ					
11.	มีบริเวณสำหรับประชาสัมพันธ์ข่าวสาร แจ้งข่าวกิจกรรมต่างๆ					
12.	จัดบริเวณทางเดินทั้งภายในและนอกอาคาร สวยงาม สะอาด ปลอดภัย					
ด้านจราจร						
13.	มีความกว้างของช่องทางเข้า - ออก ที่เหมาะสม ไม่มีสิ่งกีดขวาง ทัศนวิสัยในการขับขี่					
14.	มีการกำหนดเส้นทางสัญจรเข้า – ออกของรถยนต์ อย่างชัดเจน					
15.	มีการกำหนดการเข้า-ออกของรถยนต์และรถจักรยานยนต์อย่าง ชัดเจน					
16.	มีการบังคับใช้กฎหมายจราจรแก่นักศึกษาอย่างเคร่งครัด					
17.	มีการลงโทษกับนักศึกษาที่ไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร					
18.	มีป้ายจราจรภายในวิทยาลัย ติดตั้งในตำแหน่งที่เหมาะสม สามารถมองเห็นได้ชัดเจน					
19.	มีการกำหนดจุดจอดรถยนต์ และจักรยานยนต์ที่ชัดเจน					
20.	การตีเส้นจราจร แบ่งแยกบริเวณที่จอดรถยนต์ ที่จอดรถ จักรยานยนต์ และทำเครื่องหมายแสดงทิศทางสัญจรอย่าง					

ข้อ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับ การดำเนินงานด้านความปลอดภัย	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
	ชัดเจน					
21.	พื้นผิวถนนเป็นผิวที่คงทน เช่นคอนกรีต หรือถนนลาดยาง					
22.	การติดตั้งดวงโคมให้แสงสว่างในเวลากลางคืน					
23.	มีความกว้างของทางเดินเท้าที่เหมาะสม อย่างน้อย 2 คนเดินสวนกันได้					
ด้านสวัสดิการ						
24.	จัดกลุ่มสวัสดิการเฝ้าระวังความปลอดภัยโดยอาศัยเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา					
25.	จัดทำป้ายนิเทศ และกิจกรรมรณรงค์ ให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้เครื่องอุปโภคบริโภคอย่างถูกสุขอนามัย					
26.	คัดกรองและตรวจสอบสุขภาพนักศึกษาเป็นประจำ					
27.	มีการตรวจสอบสุขภาพผู้เรียนก่อนเข้าศึกษา					
28.	จัดให้มีเจ้าหน้าที่ทำความสะอาดและรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในวิทยาลัย					
29.	จัดให้มีการหน่วยเคลื่อนที่เร็ว เพื่อเข้าระงับเหตุการณ์ที่มีเหตุทะเลาะวิวาท โดยประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือหน่วยงานภายนอก					
30.	จัดระบบรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพจัดเวรยามเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา					
31.	สำรวจแหล่งอบายมุขหรือแหล่งมั่วสุม โดยจัดทำเป็นข้อมูลแผนที่ตั้งเพื่อการประสานกับผู้รับผิดชอบ และเจ้าหน้าที่ตำรวจ					
32.	ควบคุมความสะอาดในโรงอาหารและการปรุงและจำหน่ายอาหารให้ถูกสุขลักษณะ					
33.	ปิดสถานศึกษาเมื่อมีโรคระบาด					
ด้านอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม						
34.	มีหน่วยงานของมหาวิทยาลัยรับผิดชอบด้าน ความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม					
35.	มีสภาพแวดล้อมโดยทั่วไปที่เหมาะสม สะอาด ร่มรื่น และเป็นระเบียบเรียบร้อย					

ข้อ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับ การดำเนินงานด้านความปลอดภัย	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
36.	ไม่มีเศษขยะ สิ่งสกปรก น้ำขังบนถนน ทางเท้า หรือบริเวณต่างๆ					
37.	มีการจัดภูมิทัศน์บนพื้นที่ว่าง ระหว่างอาคาร หรือพื้นที่ว่างอื่นๆ เพื่อความร่มรื่นสวยงาม					
38.	มีการจัดเตรียมความพร้อมสำหรับระบบเตือนภัย และภาวะเหตุฉุกเฉิน					
39.	มีแหล่งแพร่กระจายของพาหะนำโรค เช่น เศษอาหารหรือขยะตกค้างในบริเวณที่มหาวิทยาลัย					
40.	มีการจัดสถานที่ทำงานให้เกิดความปลอดภัย เช่น มีการจัดเก็บวัสดุสิ่งของอย่างเป็นระเบียบ (5ส) มีการแบ่งพื้นที่ทำงานอย่างเป็นสัดส่วน และมีการกันเขตอันตราย					
41.	มีการตรวจตราด้านความปลอดภัยและประเมินสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย					
42.	มีการจัดอบรมด้านความปลอดภัย อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง					
43.	มีแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและเกิดประโยชน์แก่นักศึกษา					
44.	มีห้องสมุดหรืออาคารวิทยบริการที่ได้มาตรฐาน มีจำนวนหนังสือและสื่อเทคโนโลยีเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา					

ตอนที่ 3 แบบสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อศึกษาต่อสภาพการดำเนินงานด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีตามนโยบายที่สถาบันอุดมศึกษาพึงปฏิบัติต่อนิสิตนักศึกษา ดังต่อไปนี้

3.1 ด้านอาคารสถานที่

.....

.....

.....

3.2 ด้านจราจร

.....

.....

.....

3.3 ด้านสวัสดิการ

3.4 ด้านอาชีพอนามัยและสิ่งแวดล้อม

ภาคผนวก ข

หนังสือเชิญและรายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบความเที่ยงตรง

ที่ ศธ 6918/ 1420

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

30 พฤษภาคม 2561

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

เนื่องด้วย นางสาวปรารถนา ชูแสง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา (การบริหารการอุดมศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “แนวทางการดำเนินงานด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนะพงศ์ ศรีกาฬสินธุ์ และ อาจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ โปณะทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้แบบทดสอบ เรื่อง “ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อสภาพการดำเนินงานด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตามนโยบายที่สถาบันอุดมศึกษาพึงปฏิบัติต่อนิสิตนักศึกษา” กับผู้บริหาร และนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีที่ 1 – 5 ขึ้นไป เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่ของท่าน ระหว่างเดือนเมษายน 2561 ถึงเดือนมิถุนายน 2561 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ให้ นางสาวปรารถนา ชูแสง เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 684 2658

ที่ ศร 6918/ 1414

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

30 พฤษภาคม 2561

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

เนื่องด้วย นางสาวปรารถนา ชูแสง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา (การบริหารการอุดมศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “แนวทางการดำเนินงานด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนะพงศ์ ศรีกาฬสินธุ์ และ อาจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ โปณะทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์ ดร.เกียรติศักดิ์ พันธุ์ลำเจียก และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับผู้เชี่ยวชาญทั้ง 2 ท่านเรียบร้อยแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 684 2658

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์เข้าถึงข้อมูลเพื่อการวิจัย

ที่ ศร 6918/ 1419

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

30 พฤษภาคม 2561

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

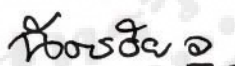
เรียน คณบดีคณะครุศาสตร์ อุตรดิตถ์

เนื่องด้วย นางสาวปรารถนา ชูแสง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา (การบริหารการอุดมศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “แนวทางการดำเนินงานด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนะพงศ์ ศรีกาฬสินธุ์ และ อาจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ โปณะทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประนอม พันธุ์ไสว เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประนอม พันธุ์ไสว แล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 684 2658

ที่ ศธ 6918/ 1419

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

30 พฤษภาคม 2561

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยพะเยา

เนื่องด้วย นางสาวปรารถนา ชูแสง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา (การบริหารการอุดมศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “แนวทางการดำเนินงานด้านความปลอดภัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนะพงศ์ ศรีกาฬสินธุ์ และ อาจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ โปณะทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ชัย นิรัญทวิ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบสอบถาม ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับ รองศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ชัย นิรัญทวิ แล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ศาสตราจารย์ ดร. อ. ...

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 684 2658

ภาคผนวก ง

ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) ความคิดเห็นต่อการจัดดำเนินงานด้านความปลอดภัย
ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นรายข้อ

ด้านอาคารสถานที่ (ข้อที่)	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ด้านจราจร (ข้อที่)	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	3.18	13	4.00
2	2.97	14	5.42
3	2.51	15	4.62
4	3.95	16	5.42
5	2.14	17	3.48
6	3.46	18	3.95
7	2.50	19	4.46
8	5.94	20	3.29
9	3.32	21	3.51
10	3.32	22	3.89
11	2.55	23	6.31
12	3.00		
ด้านอาคารสถานที่ (ข้อที่)	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ด้านจราจร (ข้อที่)	ค่าอำนาจจำแนก (t)
24	4.69	34	2.53
25	4.69	35	4.24
26	4.37	36	3.50
27	4.46	37	3.32
28	3.71	38	5.54
29	4.27	39	3.71
30	4.60	40	2.35
31	4.00	41	1.77
32	5.37	42	3.20
33	5.37	43	2.53
		44	2.00

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ = 0.974

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล
วัน เดือน ปีเกิด
สถานที่อยู่ปัจจุบัน

นางสาวปรารธนา ชูแสง
วันที่ 19 มีนาคม 2534
25/21 หมู่บ้านเคซี.พาร์ควิลล์ 3
แขวงสามวาตะวันตก เขตคลองสามวา
กรุงเทพมหานคร 10510

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน
สถานที่ทำงาน
ประวัติการศึกษา

ครูผู้สอน
วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ

พ.ศ. 2552

ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6

จาก โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ

พ.ศ. 2555

ระดับปริญญาตรี ศษ.บ (เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา)

จาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

พ.ศ. 2561

ระดับปริญญาโท กศ.ม (การบริหารและการจัดการศึกษา)

จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ